

BULLETIN

2/18

**ČESKÁ
CENA
ZA
ARCHITEKTURU
2018**

ČESKÁ KOMORA
ARCHITEKTŮ

Výstava nominací
3. ročníku České
ceny za architekturu

2018

ČESKÁ KOMORA
ARCHITEKTŮ

14. 6. –
31. 12. 2018

ZA

ARCHITEKTURU

NA

ČESKÁ

CENA

2018

2

Vernisáž
13. 6. 2018 v 15 h

Venkovní expozice
areálu Národního
technického
muzea, Centrum
stavitelského
dědictví Plasy,
Pivovarská 5,
Plasy

NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM
Centrum stavitelského dědictví Plasy

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

stalo se již tradicí, že druhé číslo komorového Bulletinu je věnováno především České ceně za architekturu. Najdete v něm tedy opět katalog všech do této soutěžní přehlídky přihlášených děl, na zvláštním vkladu pak nominovaná díla, z nichž bude v průběhu léta a podzimu vybírat porota finalisty a vítěze letošního ročníku Ceny. Více informací o České ceně za architekturu naleznete na jejích webových stránkách (www.ceskaacenaarchitekturu.cz), jména finalistů a vítěze se dozvíme všichni na závěrečném galavečeru, který se bude letos konat 19. listopadu ve Fóru Karlín. V tomto čísle Bulletinu stojí jistě za pozornost představení všech členů letošní mezinárodní poroty včetně krátkých rozhovorů, které s porotci připravily Markéta Pražanová a Radka Šťastná (s. 44–62).

Nominovaná díla – užší výběr poroty – byla zveřejněna na Nominčním večeru České ceny za architekturu, který se letos uskutečnil v pražském Divadle Archa a jehož součástí bylo rovněž udělení Pocty ČKA za rok 2015 a za rok 2016. Tímto oceněním vzdává Komora od roku 2000 hold význačným osobnostem z oblasti architektury, které se svou prací a morálním kreditem významně zapsaly do moderní historie české architektury. Poctou ČKA za rok 2015 byl oceněn profesor Bohuslav Fuchs, za celoživotní dílo a osobní statečnost, poctou ČKA za rok 2016 profesor Martin Rajniš, za celoživotní dílo a pedagogickou činnost; více o obou Poctách naleznete v příštím čísle komorového Bulletinu.

K udělení Pocty ČKA profesoru Fuchsovi se váže silný příběh, který si rozhodně zaslouží pozornost. Profesora Fuchse nominoval na udělení Pocty architekt Jiří Kraus, jenž byl odsouzen komunistickým režimem a během svého věznění v Jáchymově byl v dole zasypan a na čas dokonce částečně ochrnut. I když nesměl po propuštění z vězení studovat, profesor Fuchs mu umožnil tajně vystudovat FAPS VUT v Brně a po zahlazení trestu neváhal v roce 1957 přítomnost Jiřího Krause na škole verifikovat, což Jiřímu Krausovi umožnilo následně v roce 1960 oficiálně ukončit studium architektury. Možná příběh ze starých časů, ale jistě velké poučení pro naši dobu, kdy pevný charakter a osobní integrita rozhodně není samozřejmostí.

V tomto čísle Bulletinu ještě doznívá letošní valná hromada. V této souvislosti bych rád upozornil na informaci v úvodních aktualitách o nové a uživatelsky přátelštější podobě komorového diskusního fóra (s. 26); fórum by mohlo napomoci k probrání důležitých témat Komory a k přípravě podkladů pro diskusi právě na valné hromadě.

V aktualitách se také můžete dočíst (s. 6) o zveřejnění metodiky pro výběr architekta, kterou Komora zpracovala na objednávku Ministerstva pro místní rozvoj ve vazbě na nový zákon o zadávání veřejných zakázek. Metodika je k dispozici a ke stažení na komorovém webu – neváhejte ji tedy všemožně propagovat a doporučovat.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám příjemné letní měsíce a těším se na shledání třeba na některé z akcí České ceny za architekturu!

Ivan Plicka
předseda ČKA

1	Úvodník (Plicka)
2-3	Obsah
4	Kontakty na Kancelář ČKA

SERVIS

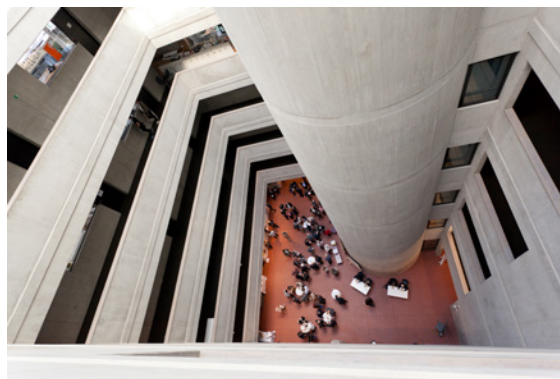
16	Akce a záštity
20	Nové knihy (Pražanová)
23	Ochrana osobních údajů
24	Vyšší limit profesního pojištění
25	Celoživotní profesní vzdělávání (Slaná)

AKTUALITY

6	Standard služeb architekta - mimořádná edice ČKA
6	Diskusní fórum ČKA - nová podoba
6	Výběr projektanta - metodika ČKA na webu
7	Členské příspěvky po valné hromadě 2018
7	Souhrnná zpráva sekretáře ČKA o činnosti pracovních skupin (Špačková)
8	Davoská deklarace (Špačková)
9	ČKA podporuje zachování Libeňského mostu (Zemanová)
9	Architektura pietních území (Lehmannová, Velička)
12	Cena Klubu Za starou Prahu 2017 (Pražanová)
12	CAMP funguje úspěšně více než půl roku (Pražanová)
13	Odešel doyen české architektury Ivan Ruller (Šlapeta)
14	Vzniklo sdružení pro architekturu a rozvoj (Pražanová)
14	Young Architect Award 2018
15	Další ročník Přehledky diplomových prací vyhlášen (Zemanová)

VALNÁ HROMADA ČKA 2018

26	Zpráva z valné hromady (Zemanová)
30	Usnesení XXV. valné hromady ČKA
31	Předsedou ČKA nadále Ivan Plicka (Zemanová)

LEGISLATIVA

33	Teze ČKA k novému památkovému zákonu (Hnilička, Ciešlar)
34	Otázky a odpovědi (Faltusová, Rybková)
35	Novela stavebního zákona na úseku stavebního řádu a územního rozhodování (Špačková)
37	Stavební zákon - aktuální znění - nové publikace

ČESKÁ CENA ZA ARCHITEKTURU 2018

40	Základní informace o ČCA	
42	Připomenutí výsledků minulého ročníku ČCA	
43	Mezinárodní porota ČCA	
44	Carlo Baumschlager - Povinností architektů je navrhovat stavby trvalé a krásné - je to náš závazek vůči společnosti (Pražanová, Šťastná)	
46	Zsolt Gunther - Když projekt nevede k realizaci, je důležité alespoň nastavit správný směr (Pražanová, Šťastná)	
49	Yael Moria Klain - Krajinu transformuji na úložiště našich každodenních životů (Pražanová, Šťastná)	
52	Andrea Klimko - Moc kulatého razítka památkářů by neměla vítězit nad autorskou svobodou architektonického projevu (Pražanová, Šťastná)	
55	Robert Konieczny - Sázím na silný nápad, koncepční myšlení a nadčasovost (Pražanová, Šťastná)	
58	Ivan Reimann - Mladí architekti dnes upřednostňují budování kariéry před angažovaností a pokusem změnit společnost k lepšímu (Pražanová, Šťastná)	
61	Roger Riewe - Současnou architekturu nelze redukovat na regionální fenomén - přemýšlíme o ní globálně, jednáme lokálně (Pražanová, Šťastná)	89 93
63	Svou roli si každý definuje sám - rozhovor s Marcelou Steinbachovou (Pražanová)	
68	Do 3. ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 145 realizací (Zemanová)	
70	Přehled děl přihlášených do ČCA 2018	96

SOUTĚŽE

Výsledky soutěží
Probíhající soutěže
Připravované soutěže

oficiální čtvrtletník
autorizovaných architektů ČR

číslo 2/2018, ročník 25

Datum expedice

31. 5. 2018

Náklad

6000 ks

Registrace

MK ČR E 11062

ISSN

1804-2066

Vydavatel

Česká komora architektů
Josefská 34/6, 118 00 Praha 1
+420 273 167 480
www.cka.cz

Redakce

PhDr. Markéta Pražanová
šéfredaktorka

Redakční rada

Ing. arch. Ondřej Beneš, Ph.D.
Ing. arch. Miroslav Holubec
Ing. arch. Lucie Chytilová
doc. Ing. arch. Radek Kolařík
Ing. arch. Ivan Plicka
Ing. arch. Marie Špačková

Jazyková korektura

Mgr. Josef Šebek, Ph.D.

Grafický design

studio Jakub Straka
(Jakub Straka, Barbora Fišerová)

Tisk

Triangl, a. s.

Distribuce

Bulletin ČKA je bezplatně rozeslán všem architektům autorizovaným ČKA a investičním odborům magistrátů a větších měst.

Uzávěrka příštího čísla

20. 7. 2018

Upozornění

U inzercí a podepsaných článků se redakce nemusí ztotožňovat s obsahem. Pokud není uvedeno jinak, obrázky pocházejí z archivu autorů textů.

PDF Bulletinu ČKA je ke stažení na www.cka.cz.

Praha

Josefská 34/6, 118 00 Praha 1
cka@cka.cz
T +420 273 167 480

úřední hodiny

po-čt 8–16 h

út 8–17 h

pá 8–15 h

ředitelka Kanceláře ČKA

Ing. arch. Marie Špačková
marie.spackova@cka.cz
M +420 727 812 736
T +420 273 167 488

office manager

Monika Pohanková
monika.pohankova@cka.cz
T +420 273 167 486

agenda recepce

Tereza Konvičková
recepce@cka.cz
T +420 273 167 480

právní servis

Mgr. Eva Faltusová
eva.faltusova@cka.cz
Mgr. Ing. Daniela Rybková
daniela.rybkova@cka.cz
T +420 273 167 481

autorizace, databáze,

dozorčí rada ČKA,

autorizační rada ČKA

Milena Ondráková
milena.ondrakova@cka.cz
T +420 273 167 483
M +420 608 976 912

Stavovský soud ČKA

Radka Kasalová
radka.kasalova@cka.cz
T +420 257 532 430

agenda České ceny za

architekturu, webmaster

Ing. arch. Radka Štastná
radka.stastna@cka.cz
M +420 731 508 028
T +420 273 167 484

členské příspěvky,

profesní pojištění, marketing

manager

Bc. Dagmar Petrová
dagmar.petrova@cka.cz
M +420 702 035 234
T +420 257 532 430

Brno

Starobrněnská 16/18,
602 00 Brno
T +420 542 211 809

tisková mluvčí,

soutěže a veřejné zakázky,

zahraniční aktivity

Mgr. Tereza Zemanová
tereza.zemanova@cka.cz

M +420 777 464 453

T +420 513 039 101

celoživotní profesní vzdělávání,

autorizace

Kateřina Slaná

katerina.slana@cka.cz

T +420 542 211 809

5

AKTUALITY

STANDARD SLUŽEB ARCHITEKTA – MIMOŘÁDNÁ EDICE ČKA

Česká komora architektů vydala v dubnu v tištěné podobě Standard služeb architekta – metodický nástroj pro ustanovení vztahů mezi architektem a klientem v projekční praxi. Jedná se o druhou publikaci vydanou v mimořádné edici ČKA, první byl manuál Městský architekt. Obě publikace jsou k dostání v Kanceláři ČKA.

Publikace Standard služeb architekta vzešla z elektronické podoby standardů umístěné od podzimu 2017 na webových stránkách ČKA.

Standards by měly pomoci jak architektům, tak i klientům stanovit dobré podmínky spolupráce. Služby se člení do tří základních kapitol: služby standardní, nadstandardní a obstarávací. Mezi služby standardní patří ten nejnужnější základ práce architekta tak, aby stavba mohla být zdárně postavena. Služby nadstandardní představují poměrně širokou škálu úkonů od modelů přes vizualizace až po marketingovou dokumentaci a mnohé další podklady. Je na každém architektovi, aby z nastavených možností do své nabídky vybral, co jeho služby obsahují, a co již nikoli. Smyslem soupisu standardů služeb architekta je nejen rozdělení služeb do kapitol, ale i jejich vlastní vyjmenování, aby si architekt i klient dopředu navzájem určili, co má budoucí práce obsahovat, resp. jaké plnění může klient od architekta za stanovenou smluvní cenu očekávat. Samostatnou kapitolou je činnost obstarávací (nazývaná nepřesně inženýring). V této kapitole je o obstarání veškerých vyjádření a stanovisek státní správy a samosprávy k projektové dokumentaci a obstarání povolení stavby, ať už se jedná o územní souhlas, územní rozhodnutí, stavební povolení či jiné rozhodnutí ve správním řízení. Postupem času se tato činnost stává více a více komplikovanou a je účelné, aby si architekt s klientem předem pečlivě dohodl, jak bude celý proces probíhat a kdo co a jak zajistí. Neoddělitelnou součástí popisu jednotlivých fází služeb je i popis nutné součinnosti klienta, která je zásadní především v procesu povolování staveb.

Standards služeb architekta jsou ke stažení v PDF na www.cka.cz.

DISKUSNÍ FÓRUM ČKA – NOVÁ PODOBA

Na webu České komory architektů byla na konci loňského roku spuštěna nová, aktualizovaná podoba diskusního fóra, které umožňuje zapojit se do polemik a sdělit své názory k aktuálním otázkám týkajícím se nejen profese architekta a činnosti ČKA. Diskuse se mohou účastnit všichni autorizovaní architekti po přihlášení.

Vstup na stránky diskuse na <https://forum.cka.cz/> je velmi jednoduchý, stačí použít červené tlačítko Diskuse v hlavní horní liště titulní stránky webu ČKA. Autorizované osoby se tak mohou zapojit do již probíhajících diskusí a mohou také založit diskuse nové. Stačí se pouze přihlásit přes své přihlašovací údaje na web ČKA.

V případě problémů s přihlášením kontaktujte správce webu webmaster@cka.cz.

VÝBĚR PROJEKTANTA – METODIKA ČKA NA WEBU

Metodika s názvem Výběr projektanta byla uveřejněna v dubnu na webu Komory. Zároveň vyjde v tištěné podobě v mimořádné edici ČKA.

Metodika je určena veřejným zadavatelům, kteří nechtějí či nemohou utráct za služby organizátorů veřejných zakázek a ušetřené prostředky raději investují do kvalitního projektu. Využít ji mohou rovněž organizátoři, kteří chtějí rozšířit své znalosti o zadávání veřejných zakázek na výběr projektanta.

Obsah metodiky

Materiál je koncipován jako vzor zadávací dokumentace s komentářem u jednotlivých bodů. K počáteční orientaci slouží rozdělovník zadávacích řízení, který ve stručnosti seznamuje se základními náležitostmi jednotlivých druhů řízení včetně jejich výhod a nevýhod. Uživatelsky jednodušší verze má podobu checklistu. Vlájkovou lodí metodiky jsou vzorové soutěžní podmínky architektonické soutěže otevřené a užší ve dvou variantách: pro veřejnou zakázku podlimitní a nadlimitní a pro veřejnou zakázku malého rozsahu. Po architektonické soutěži následuje jednací řízení bez uveřejnění, jehož postup je popsán ve zvláštní příloze spolu se vzorem výzvy k účasti a vzorem smlouvy. Zadavatelé, kteří nevolí architektonickou soutěž, mohou využít vzorovou zadávací dokumentaci pro otevřené řízení ve variantách zadání zakázky na projekt stavby a zakázky na zpracování územně plánovací dokumentace. Také tato vzorová dokumentace je připravena ve verzích pro zakázku malého rozsahu.

Dokumenty ke stažení:

- Rozdělovník zadávacích řízení
- Vzorová zadávací dokumentace pro zadání zakázky malého rozsahu – projekt stavby
- Vzorová zadávací dokumentace pro zadání zakázky malého rozsahu – územní plán
- Vzorová zadávací dokumentace – otevřené řízení – projekt stavby
- Vzorová zadávací dokumentace – otevřené řízení – územní plán
- Vzorové soutěžní podmínky – otevřená soutěž o návrh
- Vzorové soutěžní podmínky – užší soutěž o návrh
- Vzorové soutěžní podmínky – otevřená architektonická soutěž
- Vzorové soutěžní podmínky – užší architektonická soutěž
- Jednací řízení bez uveřejnění

Jak získat architektonickou kvalitu

Legislativa a postupy při zadávání veřejných zakázek mají zásadní dopad na podobu českých měst a obcí. Územně plánovací dokumentace, řešení veřejných prostranství a další infrastruktury, veřejné budovy od knihoven po školy či sportoviště – to vše jsou investiční záměry placené z veřejných rozpočtů, při jejichž zadání je třeba respektovat právní předpisy upravující zadávání veřejných zakázek.

Účinný zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, přinesl některé pozitivní změny a lépe připravil podmínky pro zadání veřejné zakázky kvalitnímu dodavateli projektové dokumentace. Volba konkrétní

ních postupů – druhu řízení, hodnotících kritérií a dalších podmínek – však zůstává na zadavateli. Každý investiční záměr v oblasti architektury a urbanismu je přitom jedinečný a neobejde se bez individuální rozvahy o volbě všech náležitostí.

ČKA dlouhodobě propaguje architektonické soutěže jako nejvhodnější cestu zadání veřejných zakázek na projektové práce. Pouze tento typ řízení (spolu se soutěžním dialogem, který je ovšem ve srovnání s architektonickou soutěží výrazně méně prověřený) umožňuje zadavateli vybírat z konkrétních návrhů řešení. V návaznosti na architektonickou soutěž vzniká řada velmi kvalitních staveb, navíc pravidelně s větší mírou zapojení veřejnosti. Architektonická soutěž však není ideální za každých okolností. V situacích, kdy má investor poměrně jasnou (podloženou) představu o podobě projektu, může být soutěž zbytečná; když je v časové tísní, může být ne-reálná. Zadavatel potom volí některý ze standardních druhů řízení, případně – u zakázky malého rozsahu – zadává zakázku „z ruky“. Pokud nemá se zadáváním veřejných zakázek na projektové služby větší zkušenosti, často v bezradnosti aplikuje postupy, které mu jsou známé z jiných zadávacích řízení, např. na dodávky zboží. Tak účinně zamezí výběru kvalitního dodavatele, což vede nejen ke zmařené možnosti zlepšit kvalitu prostředí, ale pravidelně také k vysokým nákladům ve fázi realizace a užívání stavby. Nekvalitní územní plán vedle toho obec poškodí, často nenávratně. Svěření zadání do rukou externího organizátora zadávacího řízení nemusí být zárukou dobrého výsledku. Většina těch, kteří se na trhu pohybují, nemá dostatek zkušeností na poli architektury a hladký průběh řízení je pro ně vyšší prioritou než architektonická kvalita výsledku.

Metodika je s ohledem na neustále přibývající zkušenosti s aplikací zákona o zadávání veřejných zakázek a s rozhodovací praxí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže živým dokumentem.

Autoři metodiky:

Milan Svoboda, Ivan Plicka Eva Faltusová,
Petr Lešek, Jan Toman, Daniela Rybková

Připomínky k dokumentům lze zasílat na adresu eva.faltusova@cka.cz.

ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY PO VALNÉ HROMADĚ 2018

Valná hromada, která se konala 14. dubna 2018, přijala některé změny Organizačního, jednacího a volebního řádu týkající se výše členských příspěvků.

Aktuálně (pro rok 2018) tak existují tyto sazby:

- a) 6000 Kč – základní členský příspěvek ve výši, který hradí všichni, kteří nesplňují podmínky pro snížení uvedené níže
- b) 3000 Kč – tento příspěvek hradí
  - a) členové po dobu tří let od prvního udělení autorizace
  - b) členové pečující o dítě do 4 let věku, kteří v době trvalé péče o dítě svoji autorizace nepozastavili
- c) 1500 Kč – hradí na základě žádosti členové, kteří dosáhli k datu splatnosti členského příspěvku důchodového věku
- d) 0 Kč – nulový příspěvek se týká

- a) členů, jejichž autorizace byla pozastavena z důvodu trvalé péče o dítě, a to do 4 let věku dítěte
- b) členů, jejichž autorizace byla pozastavena na základě žádosti po dosažení důchodového věku, za předpokladu doložení čestného prohlášení o ukončení činnosti

Individuální snížení z důvodů mimořádného zřetele hodných

Kromě výše uvedených sazeb, které jsou zakotveny přímo v OJVŘ, existuje možnost požádat individuálně o snížení, respektive prominutí povinnosti platby členských příspěvků, představenstvo. Je nicméně potřebné zdůraznit, že žádost musí být náležitě odůvodněna a doručena Kanceláři před datem splatnosti členských příspěvků.

Žádost a způsob dokládání důchodového věku

Snížená sazba 1500 Kč pro osoby, které dosáhly důchodového věku a o snížení požádají, byla zavedena rozhodnutím letošní valné hromady na základě návrhu představenstva, který byl přímo na valné hromadě částečně modifikován. Členové, kterých se toto snížení týká a kteří již snížený členský příspěvek uhradili, nemusí zasílat pro letošní rok žádnou žádost. Počínaje rokem 2019 je o snížení nutné požádat, a to nejpozději k datu splatnosti členských příspěvků, a k žádosti přiložit buď potvrzení o přiznání starobního důchodu, nebo čestné prohlášení o dosažení důchodového věku. Žádosti, která bude splňovat tyto podmínky, bude vyhověno automaticky. Bylo-li žádosti vyhověno, v dalších letech se již nepodává.

K valné hromadě ČKA 2018 viz též s. 26.

Daniela Rybková, Marie Špačková
Právní oddělení ČKA

SOUHRNNÁ ZPRÁVA SEKRETÁŘE ČKA O ČINNOSTI PRACOVNÍCH SKUPIN

Na každé jednání představenstva ČKA předkládá sekretář ČKA řadu informací a podkladů souvisejících s výkonem profese autorizovaných architektů. Mezi zásadní z nich patří také souhrnná zpráva o činnosti jednotlivých pracovních skupin za uplynulé období. Shrnujeme aktivity za minulé měsíce, s přesahem k celoročním aktivitám.

Standarty a honoráře

- Příprava nových standardů pro tisk (viz s. 6), standardy ke stažení též na webu ČKA,
- dokončení Metodiky zadávání veřejných zakázek na projektové práce a vyvěšení na web ČKA (viz s. 6),
- metodiky zadávání veřejných zakázek předány MMR – spolupráce na uvedení do praxe,
- příprava seminářů (pro členy ČKA / komerční) standardy, veřejné zakázky,
- snaha o definici Honorářů v legislativních dokumentech,
- aktivní role v přípravě podkladů pro MMR v návaznosti na řešení německých honorářových řádů HOAI.

Památková péče

- Sledování aktuální legislativy týkající se památkové péče,
- definování aktuálních problémů památkové péče a možností jejich řešení,
- spolupráce na tezí k památkovému zákonu a jejich propagace (viz s. 33).

Legislativa

- Sledování Plánu legislativních prací vlády ČR,
- aktivní účast v aktuálních připomínkových řízeních v legislativním procesu,
- na základě definování tezí ČKA pro nový Stavební zákon – rekonstrukce stavební legislativy,
- spolupráce na publikacích ČKA (Standardy, zadávání veřejných zakázek),
- pokračování spolupráce s resorty, Poslaneckou sněmovnou, Senátem a dalšími účastníky legislativního procesu,
- příprava a realizace seminářů (pro členy ČKA / nekomerční i komerční) – legislativa – novela Stavebního zákona.

Urbanismus

- Městský architekt – poradenství, konzultace, seznam, etický kodex,
- spolupráce na publikacích a Standardech ČKA,
- řešení problémů týkající se úřadů územního plánování ve vztahu k územnímu plánování i procesu povolování staveb,
- definování aktuálních problémů územního plánování a možností jejich řešení,
- pokračování spolupráce s MMR a dalšími subjekty – problematika územního plánování, příprava seminářů – cyklus Fórum 2018 – Městský architekt, Územní plánování a další související témata – celoroční koncept 2018.

Krajinářská architektura

- Aktivní osvěta s ohledem na práci a kompetence autorizovaných osob pro obor krajinářská architektura, vypisování dotačních výzev a programů souvisejících s oborem, aktivní spolupráce se zainteresovanými stranami,
- spolupráce na publikacích a Standardech ČKA,
- definování aktuálních problémů krajinářské architektury a možností jejich řešení,
- pokračování spolupráce s MŽP, NPÚ a dalšími institucemi,
- příprava seminářů – cyklus Fórum 2018 – celoroční koncept 2018,
- ve spolupráci s MMR – seminář na téma Územní studie.

Zahraniční aktivity

- Aktivní účast v ACE – zástupce ČKA v představenstvu ACE,
- aktivní sledování legislativy dalších evropských států a sledování evropské legislativy, pokračování v aktivní spolupráci s ostatními profesními komorami v Evropě, jednání profesních komor střední Evropy v Brně (viz Bulletin ČKA 1/2018, s. 9),

- předání informací a zkušeností z ACE dalším pracovním skupinám pro jejich práci,
- aktivní účast v kauze německých honorářových řádů HOAI.

Soutěže

- Metodiky ČKA – aktivní spolupráce na aktualizaci a promítnutí dopadů praxe,
- poradenská a konzultační činnost v oblasti soutěží a zadávání veřejných zakázek,
- pokračování spolupráce s MMR ČR – metodiky soutěže, zadávání veřejných zakázek,
- příprava seminářů pro rok 2018 (pro členy ČKA / komerční) – soutěže, veřejné zakázky, školení vyhlásovatelů architektonických soutěží (31. 1. 2018 v Praze – viz Bulletin ČKA 1/2018, s. 8).

Vzdělávání

- Sledování aktuální legislativy týkající se vzdělávání (ČR, EU),
- definování aktuálních problémů vzdělávání a uznávání profese architekta a možností jejich řešení,
- celoživotní profesní vzdělávání – aktualizace, intenzivní komunikace s MMR při zajištění kvalitního začlenění stavební kultury do vzdělávání zaměstnanců státní správy,
- nastavení a pokračování aktivní spolupráce s MŠMT a vysokými školami a dalšími institucemi,
- spolupráce na Přehledce diplomových prací, sestavení poroty,
- sledování legislativních dokumentů týkajících se vzdělávání a jejich připomínkování.

Marie Špačková

DAVOSKÁ DEKLARACE

Ve dnech 21.–22. ledna 2018 se ve švýcarském Davosu uskutečnila konference evropských ministrů kultury na téma kvalitní stavební kultury (high-quality Baukultur) jako součásti kvality života obyvatel současné Evropy.

Konference ministrů kultury předcházela výroční schůzi Světového ekonomického fóra (WEF) a uskutečnila se u příležitosti Evropského roku kulturního dědictví. S názvem Na cestě ke kvalitní stavební kultuře pro Evropu se zaměřila na zásadní úlohu, kterou kultura hraje jak v oblasti péče o historickou architekturu, tak v tvorbě nových staveb v sídlech i krajině.

Diskuse se zaměřovala zejména na způsoby a možnosti, jak vytvářet a podporovat kvalitní stavební kulturu.

Konference se zúčastnilo přes třicet ministrů kultury a jejich zástupců z evropských i mimoevropských zemí i zástupci mezinárodních a neziskových organizací. Dvoudenní jednání bylo završeno přijetím společné deklarace. Jednání se účastnili i zástupci Ministerstva kultury ČR.

Davoská deklarace je vyjádřením úsilí ministrů kultury dosáhnout vysoce kvalitní úrovně stavební kultury, která zásadním a mnohovrstevným způsobem

ovlivňuje životy lidí. Zdůrazňuje společnou zodpovědnost států, nevládních organizací a soukromého sektoru. Ministerstva kultury jednotlivých zemí se zavázala šířit myšlenky a principy deklarace nejen v rámci vlád, ale mezi všechny účastníky procesů plánování a výstavby.

Česká komora architektů považuje dokument za další důležitý krok k prosazování kvality stavební kultury, o kterou dlouhodobě usiluje.

Marie Špačková

ČKA PODPORUJE ZACHOVÁNÍ LIBEŇSKÉHO MOSTU

Česká komora architektů se znepokojením sleduje dlouhodobý i aktuální vývoj událostí kolem Libeňského mostu. Jednoznačně se vyslovuje pro zachování stávající podoby mostu formou citlivé rekonstrukce.

ČKA dlouhodobě upozorňuje na výlučnost této dopravní stavby. Pro kubistické prvky, tedy ryze české specifikum, jež nemá ve světě obdoby, podporovala zapsání mostu na seznam nemovitých kulturních památek. ČKA konstatuje, že způsob, jakým se chováme v takovýchto kauzách, je i měřítkem naší kulturnosti a zodpovědnosti ve vztahu k městskému prostředí a jeho historii.

Rekonstrukci považuje Komora současně za praktičtější postup. Při postupné opravě částí mostu jej bude možné po celou dobu používat a nedojde tak k ochromení dopravy mezi Prahou 7 a 8. Za zbytečné považuje Komora dříve zvažované rozšíření Libeňského mostu, neboť svou stávající kapacitou dostačuje. V aktuální podobě má, stejně jako řada dalších pražských mostů (Čechův, Mánesův, Palackého, Most legií...), příjemné lidské měřítko, které přispívá ke kráse Prahy. Aktuální kapacita a podoba mostu je navíc úzce provázána s urbanistickým řešením přilehlých čtvrtí.

Jen velmi obtížně si tedy dovedeme představit, že by byla tato nanejvýš kvalitní architektonická stavba nahrazena něčím stejně kvalitním. Cílem sledujícím veřejný zájem by měla být rekonstrukce Libeňského mostu, kultivace jeho okolí a úspora veřejných financí. Pro rekonstrukci jednoznačně doporučujeme architektonickou soutěž. Dle našeho názoru a zkušeností je to nejvhodnější, a přitom tradiční a prověřená metoda pro nalezení kvalitního řešení stavby či rekonstrukce. Architektonické soutěže na významné veřejné zakázky jsou známkou vyspělé společnosti. Předností soutěže je možnost porovnávat mezi sebou větší množství návrhů konkrétního řešení. Navíc volba standardní architektonické soutěže u veřejného zadavatele je akcentována i v dokumentu Politika architektury a stavební kultury, který byl přijat vládou ČR v roce 2015. I z tohoto důvodu pro nás není akceptovatelné současné prosazování zbourání mostu a řešení novostavby bez architektonické soutěže.

Libeňský most od roku 1928 spojuje Holešovice a Libeň a vychází z architektonického návrhu Pavla Janáka (1882–1956), autora tak významných realizací, jako je např. Palác Adria v Praze (1925), Škodův palác v Praze (1926), hotel Juliš na Václavském náměstí v Praze (1933), Krematorium v Pardubicích (1923) či Hlávkův most v Praze (1912). Konstruktérem stavby je mostní stavitel František Mencl.

Tereza Zemanová

ARCHITEKTURA PIETNÍCH ÚZEMÍ

Dne 27. 3. 2018 se uskutečnil seminář ARCHITEKTURA PIETNÍCH ÚZEMÍ pořádaný Památkovým úřadem Lidice pod záštitou České komory architektů. Seminář reagoval na aktuální situaci rozmachu obnov památníků a pietních území a zabýval se problematikou soutěží.

Výchozí situace

Společnost je formována prostředím, ve kterém žije. Formování probíhá v prostoru i čase. Historické události se do prostoru propisují různým způsobem, často v podobě památníků. Existují etapy v minulosti, tragické i kruté, jejichž sdělování je velmi složité. Společným úkolem muzejních pracovníků a architektů je utváření takových sdělení a jejich forem, aby důstojným způsobem připomínala minulost.

Péče o památníky a pietní území je veřejným zájmem se vzrůstající mírou pozornosti státu, samospráv i jednotlivců napříč celou společností. Tento fakt odráží skutečnost, kdy v posledních několika málo letech vznikla celá řada architektonických projektů na jejich obnovu.

Výsledek

Seminář představil vybrané soutěže, tvorbu zadání i výsledky. Úkolem semináře byl zachytit současný stav, představit nejvýznamnější projekty, které mohou být inspirací pro podobné aktivity v jiných místech České republiky. Seminář byl rozdělen do dvou panelů. První představoval formy architektonických soutěží a měl účastníkům semináře představit různé možnosti v pořádání architektonických soutěží. Příspěvek přednesly organizátorky architektonických soutěží Markéta Pražanová a Markéta Kohoutová, které představily i realizovanou stavbu podle výsledků architektonické soutěže. Na otázku Proč soutěže? odpověděl pomocí přesvědčivých argumentů Miroslav Vodák z českobudějovické CBA. Na závěr prvního panelu vystoupil architekt Jan Hrciník z IPR Praha s představením přípravy tzv. soutěžního dialogu v architektonické soutěži na Karlovo náměstí v Praze. Druhý panel byl zaměřený na představení návrhů řešení konkrétních pietních území v České republice.

Proč jsou důležité soutěže – obecně

Podle zákona o veřejných zakázkách lze projektanta získat vícero způsoby, ale nejvhodnější je zadat zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, kterému předchází soutěž o návrh (architektonická soutěž). Vítězí architektonické soutěže, tedy budoucímu projektantovi, může investor bez problémů a v souladu se zákonem zadat zpracování všech fází projektu.

Na rozdíl od jiných typů zadání veřejné zakázky (např. obchodních soutěží) architektonická soutěž přináší dostatečně včas právě konkrétní návrh řešení stavby. Pro investora je naprosto zásadní seznámit se s estetickým, dispozičním, funkčním a konstrukčním řešením požadované stavby, do níž hodlá investovat nemalé peníze. Investor tak při vypsání architektonické soutěže vybírá prostřednictvím odborné poroty nejlepší návrh podle komplexní kvality odevzdaných soutěžních návrhů s ohledem na předem jasné zadání a limity dané soutěžními podmínkami. Důležité je si uvědomit, že v případě veřejných zakázek je investorem v přeneseném slova smyslu opravdu veřejnost, která tyto projekty v podstatě financuje a měla by být seznámena s tím, jak a proč se bude něco z jejich peněz stavět. Také k této informovanosti veřejnosti

je architektonická soutěž ideálním a nejtransparentnějším způsobem zadání. Prezentace výsledků a představení všech návrhů v soutěži i s komentářem poroty probíhá formou výstavy, která je po soutěži jednou ze základních povinností zadavatele vůči veřejnosti.

Jaké jsou formy soutěží a kde najde zájemce pomoc

Jednotlivých forem architektonických soutěží dle typologie staveb je celá řada, nicméně za základní rozdělení můžeme považovat dva typy soutěží: Jedná se o soutěž ideovou a soutěž projektovou. Ideová architektonická soutěž ověřuje záměr a může být podkladem pro zadání další, již konkrétní architektonické soutěže projektové, nebo dokumentací pro územní plánování, jako jsou regulační plány, územně analytické podklady, územní studie či samotný podklad pro vyhotovení územního plánu.

Projektová soutěž nám již umožňuje vybrat konkrétní návrh stavby a v návaznosti na zákon o zadávání veřejných zakázek a v souladu s ním zadat jeho zhotoviteli vypracování projektové dokumentace, podle níž se dané dílo realizuje. Česká komora architektů má pro problematiku soutěží ustavenou pracovní skupinu, která má ve své gesci zhodnocení podkladů a soutěžních podmínek pro vydání tzv. regulérnosti, bez níž se autorizovaní architekti architektonických soutěží neúčastní. Pracovní skupina také zajišťuje konzultační pomoc méně zkušeným zadatelům architektonických soutěží (nikoliv přípravu soutěžních podmínek pro konkrétní soutěže).

Veškeré informace nalezne zájemce na odkazu www.cka.cz/cs/souteze.

Představená pietní území →

Ladislav Žák, reprodukce skic kaple na vrchu Zárubka u vypálené osady Ležáky, 1946. Archiv Památníku Lidice

PIETNÍ ÚZEMÍ LEŽÁKY

Panel věnovaný soutěžím na pietní místa představil příklady dobré i špatné praxe. Z nich vyplývá několik základních poučení. Zabýváme-li se otázkou obnovy, proměny krajiny nebo stavby, je nutné vždy řádně promyslet zadání a nenechat se strhnout termíny uzávěrek dotačních řízení. Podrobně zpracovaná koncepce ze strany zadavatele je nutným vodítkem pro budoucí účastníky v soutěži, je předpokladem a cestou k nalezení nejlepšího řešení. Takovou ukázkou bylo představení soutěže na kapli v pietním území Ležáků. Vypsání soutěže bylo vedeno těmi nejlepšími úmysly, ale časový bič dotací nedovolil zadání dostatečně promyslet, což se odrazilo na množství komplikací a problémů, které se objevily v průběhu soutěže, hodnocení a vedly nakonec k tomu, že idea byla zavržena a kaple v Ležákách, kterou do svého projektu úpravy pietního území navrhoval už Ladislav Žák, dosud nevznikla.

Jan Žalský, Vít Podráský, Památník Zámeček, Pardubice, soutěžní návrh z projektové architektonické soutěže, 2017

PAMÁTNÍK ZÁMEČEK, PARDUBIČKY

Příkladem dobré praxe pro přístup k pietnímu území je realizovaná soutěž na řešení areálu Národní kulturní památky popravistiště na zámečku v Pardubicích. Investor, město Pardubice, na počátku nechal zpracovat podrobný ideový záměr, jehož součástí byla i stálá expozice, a do přípravného týmu pozval Vojtěcha Kyncl z Historického ústavu Akademie věd. Do anonymní architektonické soutěže bylo odevzdáno dvanáct návrhů, z nichž porota vybrala jako nejlepší návrh architektů Jana Žalského a Víta Podráského z ateliéru Žalský Architekti. Dobře se vyrovnali s úkolem akceptace dřívějších úprav. Naše minulost je komplikovaná, ne vždy na ni můžeme být pyšní, ale její vrstvy, zejména pokud jde o paměťové instituce, je nezbytné přiznávat. Úkolem zadavatele a architekta je dát jednotlivým bodům minulosti nové kontexty, aby minulost mohla být zpřítomněna v současnosti i budoucnosti. Výsledné řešení není pompézní, ale věcné, a přitom účinné. Architekti ctíli místo, modelaci terénu s valem pro střelnici, které samo o sobě mnohé vypovídá.

PAMÁTNÍK JANA PALACHA VE VŠETATECH

Odlisný přístup ukazuje výsledek soutěže na řešení památníku Jana Palacha ve Všetatech. Vyhlásovatelem soutěže bylo Národní muzeum. I zde byl podkladem ideový záměr kvalitně připravený pracovníky muzea. Obyčejný domek měl připomenout neobyčejný, extrémně tragický čin sebevraždy ze zoufalství, bezvýchodnosti, čin, který řada lidí má v živé paměti, ale jeho připomínání je stále spontánní a není kodifikované, stále například není součástí školních osnov. To vše se odrazilo v podobě domu. Soutěž byla obeslána celou řadou ateliérů a vítězem se stal ateliér MCA, který k domku přistoupil jako k prostředku sdílení minulosti výtvarnými prostředky. Podobu domu architekti naprosto proměnili. Z domu se stal památník, který nebude možné přehlédnout, a tak nebude možné ani přehlédnout minulost. Dům se tak stane vizuální dominantou obce po letech chátrání.

Oba příklady ukazují zcela rozdílné přístupy i výsledky, v obou případech opodstatněné. Soutěž pomohla nalézt nejlepší možné řešení, které v sobě odráží připomínanou minulost stejně jako naši současnost.

PAMÁTNÍK TICHÁ BUBNY

Výjimečnou realizací také bude Památník ticha Bubny. Budova nádraží, kolem které během druhé světové války byli hnáni pražští Židé z města do vlaků odvázejících je na smrt, a po válce podobný osud čekal na pražské Němce odjíždějící do vyhnání, se postupně proměňuje na památník. Památník Šoa Bubny tuto cestu zahájil skrze programy pro veřejnost, z nichž nejznámější je Bubnování pro Bubny. Vizualitu nádraží a jeho okolí postupně proměňují také umělecké intervence jako Brána nenávratna Aleše Veselého z roku 2015. Památník vzniká z iniciativy mimo oficiální instituce. V roce 2017 bylo vypsáno výběrové řízení. Dodané návrhy byly různorodými odpověďmi na zadané téma. Výsledný návrh architekta Jiřího Krejčíka z ateliéru ARN v sobě spojuje snahu o uchování vzpomínky na tragické místo, kde se tato vzpomínka stává součástí aktuálního světa a jeho názorů a stavu. Návrh pracuje s budovou nádraží jako základem, na němž vyrůstá nová vrstva, nová hmota budovy pro nové činnosti spojené se změnou funkce z nádraží na památník. Návrh řeší i přilehlé území s ohledem na současné i budoucí aktivity.

LARISCHOVA VILA V PARDUBICÍCH

Soukromým investorem je také Československá obec legionářská, která před několika lety zakoupila budovu Zámečku, tzv. Larischovu vilu v Pardubicích. Ta je svým osudem neoddelitelně spojena s popravištěm v Pardubicích. Původně lovecký zámek hostil ve 20. století různé obyvatele. Jeho nejtemnější kapitolou je doba druhé světové války, kdy ve sklepení byli věznění a vyslýchání členové protinacistického odboje a po 24. 6. 1942 také obyvatelé osady Ležáky a v prostorách stělnice byli popraveni. V současné době jsou obě místa oddělena stavbou bývalé Tesly. Mentální spojení ale přetrvává, čehož důkazem je také synchronní snaha o rehabilitaci obou objektů. Československá obec legionářská zpracovala záměr, který vychází z jejich aktivit, dům tedy nebude jen místem pietních připomínek, ale měl by být živým místem rozvoje legionářských tradic, otevřený všem generacím. Zpracování projektu bylo svěřeno architektu Lukáši Hudákovi. Vzhledem k současné komplikované situaci s přístupem k domu architekt navrhl novou orientaci hlavního vstupu ve formě jednoduché přístavby.

PLOŠTINA

Tragické události druhé světové války si připomínají také na jihovýchodní Moravě, kde na konci války ustupující nacisté vypálili několik vesnic. Nejznámější je Ploština. Stojí za to připomenout román Ladislava Mňačka Smrt si říká Engelchen (1959) i stejnojmenný film Jana Kadára a Elmara Klose (1963) věnovaný právě Ploštině. Obnova místa začala hned po válce, vzniklo několik stavení, expozice, tribuny. V roce 1975 na vrcholu kopce vyrostl památník podle návrhu architekta Šebka Zeliny. Areál je národní kulturní památkou. Zvyšující se zájem o dějiny tohoto místa přiměl Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně a jeho zřizovatele Zlínský kraj k hledání finančních prostředků na jeho obnovu a úpravu odpovídající potřebám 21. století. Byla připravena žádost o finanční podporu ze zdrojů IROP. Pro tuto žádost byl připraven projekt, který byl schválen. Architektonická koncepce byla svěřena bez soutěže architektonické kanceláři Technico. Termíny grantů byly neúspěšné, ale je škoda, že veřejnost byla ochuzena o možná velmi pozoruhodnou debatu o podobě celého tohoto jedinečného území.

Ladislav Kuba, Tomáš Pilař,
Památník obětem železných
opony, Mikulov, 2014

POMNÍK ŽELEZNÉ OPONY, MIKULOV

Poslední byl představen projekt Brána ke svobodě, pomník připomínající oběti železné opony nedaleko Mikulova. Realizován byl podle návrhu architektonického ateliéru Kuba Pilař Architekti v roce 2015. Drobná intervence v krajině je současnou variací na boží muka a jejím hlavním posláním je zdůraznit to, že svoboda je jednou z nejdůležitějších hodnot lidské existence. Připomíná to delikátně, a přitom jednoznačně, výsledná forma přiměje okolojdoucí se zastavit, poznat a pochopit.

Na závěr lze tvrdit, že každý z příspěvků by mohl být rozvíjen na samostatnou konferenci, která by byla jistě přínosem nejen konkrétním místům, ale i osvětě o možnostech vnímání prostoru, souvislostí a nástrojů, které lze použít při snaze o zachování naší společné paměti a kultivaci veřejného prostoru.

Věříme, že se podaří v čase budoucím na tuto akci navázat a připravit pokračování, které má za cíl otevřít možnosti vzdělávat se a předávat zkušenosti příjemně i ty trpké, ze kterých je nutno se po chybách poučit a být příště lepšími a moudřejšími.

Martina Lehmannová, Petr Velička

Text vychází také v muzejním profesním periodiku Věstník AMG.

CENA KLUBU ZA STAROU PRAHU 2017

Cenu za nejlepší novostavbu v historickém prostředí pro rok 2017 obdržel 14. března 2018 v kavárně Mlýnská na Kampě autor nového centra obce Bílovice nad Svitavou.

Ve 14. ročníku Ceny Klubu Za starou Prahu se utkala celkem šestice finalistů, z nichž porota vybrala vítěze. Za nejlepší novostavbu považuje nově pojedené centrum obce Bílovice nad Svitavou, které navrhlo studio P. P. Architects.

Podle vedení obce se o vytvoření centra snažilo zastupitelstvo již od roku 1990. Postupně obec vykupovala starší domy a začala veřejná debata o nové podobě centra. V roce 2010 zastupitelstvo schválilo přípravu projektu a v roce 2015 se začalo s náklady přes 40 milionů Kč stavět. Zadáním bylo vytvořit nový obecní úřad, knihovnu, obřadní síň, poštu, letní výčep a zahrádku obecní hospody i hlavní náměstí.

„Důležité bylo zachování podoby vývoje historického urbanismu a komorního měřítka. Architektonická forma obecního úřadu a pošty je jednoduchá, jde o jednopodlažní objekty se sedlovou střechou s tradičními taškami. Díky tomu novostavby dobře zapadají mezi okolní jednopodlažní, převážně rodinné domy. Nové objekty drží uliční čáru, prostor náměstí je od ulice odcloněn trojicí stromů s jedním solitérem a lavičkou. V centru náměstí je fontána, knihovna je situována v druhém plánu, tedy dále od ulice, do klidové části náměstí. Předsazená střecha podpořená velkými dřevěnými sloupy tvoří průchod mezi knihovnou a obecním úřadem na nádvoří, které spojuje obecní úřad s obřadní síní a zahrádkou bílovičské hospody,“ vysvětlil architekt Pavel Pekár.

Cena se udílí každoročně za zdařilou novostavbu, která nenarušuje historické prostředí, vyniká kvalitní architekturou a kultivuje své okolí. Ve finále letos byly ještě bytový dům v Koněvově ulici v Praze (A.LT Architekti), parkovací dům v centru Brna (Architekti Hruša & spol.), palírna destilátů v Javorníci v Pošumaví (ateliér ADR), spolkový dům v Ratíškovcích na Hodonínsku (Létající inženýři), kostel sv. Václava v Sazovicích na Zlínsku (Marek Štěpán) a přístavba k bývalé škole ve Zlíně (Pavel Mudřík / mudrik architects).

Foto Benedikt MarkeL

CAMP FUNGUJE ÚSPĚŠNĚ VÍCE NEŽ PŮL ROKU

Od září 2017 mohou zájemci o architekturu navštěvovat nové Centrum architektury a městského plánování (CAMP) v Praze na Karlově náměstí. Platforma pro diskusi je mezi zájemci o architekturu velmi oblíbená. Jen v prvním měsíci do centra zavítalo na pět tisíc návštěvníků.

Kromě své základní funkce informačního centra je součástí CAMPu také výstavní sál s unikátní velkoplošnou projekcí, studovna, kavárna, venkovní terasa a moderní přednáškový sál s bohatým programem sestávajícím z veřejných diskusí, vystoupení tuzemských i zahraničních odborníků, workshopů, projekcí a dalších aktivit. Každý měsíc se zde uskuteční desítky akcí.

Hlavním posláním CAMPu je zlepšit veřejnou diskusi o rozvoji Prahy, předávat informace a zároveň být otevřenou platformou pro každého, kdo má zájem na společném plánování a rozvíjení města. Za realizaci projektu CAMP je zodpovědný Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy, hlavní koncepční pracoviště zřízené pražským magistrátem pro oblasti architektury, urbanismu, rozvoje a veřejného prostoru. CAMP sídlí v budově IPRU – modernistických Pragerových kostkách z šedesátých let (Vyšehradská 51, Praha, areál Emauzského kláštera).

Foto Oto Nepilý

ODEŠEL DOYEN ČESKÉ ARCHITEKTURY IVAN RULLER (17. 11. 1926–25. 3. 2018)

Krátce poté, co vyhrál soutěž na řešení nábrží řeky Svratky v Brně, poslední z více než stovky soutěží, jichž se zúčastnil, odešel náhle doyen české architektonické scény Ivan Ruller. Znamenal jedno z posledních fyzických propojení mezi heroickou dobou brněnské meziválečné avantgardy a pěti poválečnými generacemi architektů a umělců všech oborů.

Bezstarostné dětství strávil nejprve do roku 1935 na Pelličově ulici 11 a poté v domě na pisáreckém svahu, který postavil jeho otec, jeden z iniciátorů výstavní kolonie Nový dům 1928, a v němž pak vydržel až do konce života. Svízele okupace přežil na gymnáziu, aby hned v květnu 1945 složil imatrikulační slib na brněnské technice do rukou rektora Jaroslava Syříště, společně se stovkami příslušníků šesti ročníků, kterým bylo za války studium odepřeno. Většina z nich vzhlížela k nově jmenovaným profesorům Bohuslavu Fuchsovi a Bedřichu Rozehnalovi, kteří rychle propůjčili této škole mezinárodní renomé.

Ivan Ruller se stal spolupracovníkem Bedřicha Rozehnalova v době jeho největšího tvůrčího vzepětí – na projektech brněnských klinických nemocnic a bratislavské La Franconi zrál do polohy samostatného architekta. Zahraničními vzory byli vedle Le Corbusiera hlavně Richard Neutra, Alvar Aalto a také Oscar Niemeyer, jejichž díla přinášel tehdy nejpopulárnější časopis *L'architecture d'aujourd'hui*.

Tato šťastná etapa byla brzy násilně přerušena bolševickým převratem a indoktrinací socialistického realismu sovětského typu. Pro architektury Rullerova ražení nastal čas diaspory, vyplněný spoluprací s profesory Rozehnallem, Fuchsem a Kopřivou a soutěže s kolegy z Rozehnalova ateliéru – Jaromírem Sirotkem a Zdeňkem Řihákem.

Ivan Ruller byl člověk velmi společenský a rozšiřoval si obzor kontaktem s představiteli dalších uměleckých oborů, zvláště výtvarného umění a literatury. Z těchto neoficiálních dialogů pak od konce padesátých let postupně krystalizovalo pražské jaro, jehož byl Ivan Ruller v brněnském prostředí jedním z eminentních představitelů. Mnohé střety s nepochopením a mocí způsobily, že poměrně často střídal zaměstnání, všude však zanechával nerasmazatelnou stopu.

Po dvou letech v Potravinoprojektu v první polovině padesátých let se vrátil na fakultu, avšak po vyhození Fuchse a Kopřivy a uvěznění Rozehnalova odešel do Stavoprojektu, kde ovlivnil podobu interiérů Janáčkovy divadla, a potom následoval Chemoprojekt, jehož ředitel Miloslav Petráček mu nejprve umožnil pětiměsíční stáž v Paříži. Tam se Ivan Ruller nadýchl svobody, byl svědkem Le Corbusierova pohřbu, a když se vrátil, postavil svému řediteli půvabný rodinný dům v Brně na Preslově ulici, jímž k nám uváděl směr brutalismu. V rámci Chemoprojektu také postavil učňovské středisko Slovnaftu v Bratislavě, které prozrazuje rozehnalovské kořeny a jejich osobitý posun v Rullerově interpretaci.

Postupující politické tání šedesátých let ho přivedlo do čela brněnské Svazu architektů. V té době vznikl v Brně Kabinet architektury, jehož výstavní program jasně demonstroval snahu připomenout odkaz funkcionalistické generace a tvůrčím způsobem na ni navázat. Objevila se tam jména architektů Rullerovy generace, která pak ovlivňovala architektonickou diskusi v celostátním měřítku: Sirotek, Řihák, Duřpekt, Palla, Rudiš, Jenček a mnozí další. Na sjezdu Svazu architektů v Brně v květnu 1968

Ivan Ruller – autopořtřet

Jaroslav Syříště (1878–1951) a Bedřich Rozehnal (1902–1984) – učitelé Ivana Rullera

Zdeňk Řihák (1924–2006) a Jaromír Sirotek (1921–2005) – nejbližší spolužáci a spolupracovníci Ivana Rullera

Karikatury Ivana Rullera z roku 1951

byl Ivan Ruller zvolen do jeho užšího vedení, které se statečně zachovalo i po okupaci – nepodlehlo tlaku, aby rezignoval, a s otevřeným hledím v roce 1970 vyčkal, až byl tento Svaz architektů zlikvidován dekretem ministerstva vnitra a potom byl založen nový kolaborantský svaz v čele s Vladimírem Medunou a Zdeňkem Strnadelem. Provinilci – Ruller, Jaromír Sirotek, Jiří Novotný, Jiří Moravec, Miroslav Masák, Karel Prager, Emil Hlaváček a Stanislav Horák – si vysloužili status „persona non grata“, který se s nimi táhl až do sametové revoluce 1989. Nesměli být členy svazu, jejich díla nesměla být publikována a nesměli se účastnit soutěží.

Přesto se Rullerovi podařilo, již pod hlavičkou R-projektu na Veselé ulici, dokončit nejvýznamnější stavbu – Ingstav Brno, vrcholný příklad českého brutalismu. Dům s velkorysími velkoprostorovými kancelářemi, skvěle vyhovujícími své funkci, s řadou technických novinek – např. dvojitým odvětraným skleněným pláštěm a v neposlední řadě pro Rullera charakteristickou a samozřejmou integrací výtvarných děl v architektuře. A postavil nový stánek brněnské hokeje v hale Rondo a Židenickou obřadní síň. Nicméně i přes mimořádný ohlas těchto aktivit byl Ivan Ruller odvolán ze své pozice a nezbylo mu než od roku 1979 skoro celé desetiletí působit jako výtvarník na volné noze. V řadě interiérů v Brně, v Praze i jinde se mu však podařilo vytvořit doslova galerie našeho současného umění, v nichž byli zastoupeni přední v té době pronásledovaní stejně smýšlející výtvarníci, např. Preclík, Zoubek a mnozí další.

Krátký pobyt v Elektroprojektu nedlouho před sametovou revolucí 1989 byl již jen ouverturou k další etapě jeho životní dráhy, kdy byl po zásluze zvolen prvním po-revolučním děkanem své alma mater a tu pak čtyři roky suverénně vedl. V té době jsme měli k sobě velmi blízko – nikdy předtím ani nikdy potom už vztahy mezi brněnskou a pražskou fakultou nebyly tak úzké a tak harmonické jako v letech 1991–1994. Tehdy se nám, po velkém společném úsilí, podařilo vrátit do novely vysokoškolského zákona pro architektky titul Ing. arch.

Ivan Ruller se také octl znovu, stejně jako v roce 1968, v centru společenského dění a svou přirozenou autoritou ovlivňoval mnoho oblastí kultury i plánování napříč generacemi a profesními obory. Dokázal spojovat lidi různého naturelu a získávat je pro aktuální programy. Ani tehdy však nepřestal projektovat a za poslední čtvrtstoletí navrhl a provedl další desítky staveb v Čechách, na Moravě i na Slovensku. A až do své devadesátky vyučoval na fakultě, jejíž osud mu nebyl lhostejný v dobách, kdy se jí dařilo, i v těch dobách, kdy se jí nedařilo. V závěru života se dočkal i veřejného ocenění – státního vyznamenání Za zásluhy o stát v oblasti umění nebo ceny Vladimíra Karfíka a dalších cen. Na základě návrhu Güntera Behnische byl také zvolen členem Saské akademie umění v Drážďanech.

A jako člověk rozdával kolem sebe velkoryse pozitivní energii a vzbuzoval permanentní naději. Byl prostě nezvládnutelným žilvem, s nímž si mocní tohoto světa nevěděli vůbec rady, a on navzdory tomu byl schopen své ušlechtilé projekty posouvat dopředu. Proto nám jeho přiklad bude tolik chybět. Čest jeho památce!

Vladimír Šlapeta

Pozn.: Medailon Ivana Rullera sestavený prof. Josefem Chybíkem k 90. narozeninám Ivana Rullera viz Bulletin ČKA 4/2016, s. 16–17.

VZNIKLO SDRUŽENÍ PRO ARCHITEKTURU A ROZVOJ

V březnu letošního roku založili přední architekti, právníci a teoretici nové Sdružení pro architekturu a rozvoj (SAR). Cílem sdružení je podpořit pozitivní a dynamický stavební rozvoj v České republice, a to s respektem k životnímu prostředí a historickému dědění.

Sdružení pro architekturu a rozvoj je volným seskupením odborníků z oboru architektury, stavebnictví a developmentu, jimž není lhostejná dlouhodobá paralýza stavebního rozvoje naší země. Mezi devítku zakládajících členů patří architekti Josef Pleskot, Zdeněk Fránek, Pavel Hnilička, Pavel Nasadil, projektant Pavel Štěpán, právník a kunsthistorik Jiří Plos, odbornice na stavební legislativu Renáta Pintová Králová, analytik Pavel Kliment a rezidenční stavitel Dušan Kunovský. Podle nich země nemůže žít jen ze své minulosti, ale musí se rozvíjet, jinak se nevyhne úpadku. Proto se chtějí k problémům aktivně vyjadřovat a společně se pokusit změnit věci k lepšímu.

Sdružení si vytyčilo dva hlavní úkoly – popularizaci oboru a vzdělávání a dále dosažení prorozvojové legislativy a praxe úřadů. Absence kvalitní prorozvojové legislativy řadí Českou republiku na nelichotivé 127. místo na světě (podle údajů Světové banky) v délce povolovacího procesu a je také hlavním důvodem současné paralýzy stavebního rozvoje naší země. „Chceme spojovat a společně hledat správná řešení. A to ve spolupráci s dalšími odborníky z oboru, politiky a úřady. Schvalovací procesy pro novou výstavbu jsou totiž u nás extrémně zdlouhavé, zbytečně komplikované a přeregulované. To chceme změnit,“ říkají zakladatelé sdružení ve svém prohlášení. „Chceme pojmenovávat věci pravým jménem, diskutovat a společně hledat správné řešení problémů. A toto řešení pak jasně formulovat a jít s ním za politiky a úřady, aby se věci mohly změnit k lepšímu,“ doplňují.

Jedním z pracovních cílů sdružení je zpracování studie Víze 2030 pro stavební rozvoj Prahy a ČR, kterou by chtělo představit ve druhém pololetí letošního roku jako východisko pro změny, jež by mělo prosadit nové vedení metropole a nová vláda.

Hlavní témata SAR

- Kvalitní rozvoj a nová výstavba jsou pro společnost pozitivní a potřebné. O tom chceme přesvědčovat odbornou i laickou veřejnost.
- Zrychlení a zjednodušení schvalovacích procesů a nastavení jasných a dlouhodobě platných prorozvojových pravidel pro novou výstavbu.
- Dosažení prorozvojového nastavení veřejné správy s podporou pro soukromé investice do nové výstavby a omezení nepatřičných zásahů do tržního prostředí.
- Prosazování kvalitní architektury, smysluplného urbanismu s akcentem na veřejný prostor a prorozvojového územního plánování.
- Zvyšování efektivní kvality staveb (Architektonické, technické, uživatelské, provozní) s akcentem na inovace a progresivní materiály, technologie a prováděcí postupy.
- Podpora dynamické výstavby ve veřejném zájmu s nastavením efektivního a transparentního hospodaření s veřejnými prostředky.

YOUNG ARCHITECT AWARD

Do 29. června 2018 mohou studenti a architekti do 33 let zasílat své ideové studie do 10. ročníku soutěžní přehlídky Young architect award. V letošním ročníku mohou soutěžící vybírat z lokalit doporučených a vybraných ve spolupráci s městy a obcemi anebo přijít s vlastním originálním návrhem.

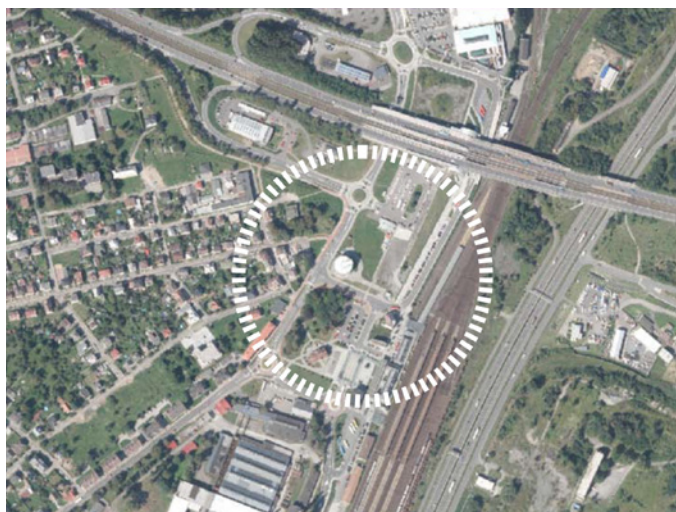
V posledních desetiletích výrazně chybí stavby nebo veřejné prostory, které svojí náplní iniciují veřejný život ve městě. Kultura a společenský život přitom mohou být významným hybatelem a iniciátorem nejen mezilidských vztahů, ale mohou generovat i to, co nás obklopuje. Pro architektky může být práce se stavbou, která má dopad na rozvoj společenského života, a tím i místa, velkou výzvou. Letošní ročník soutěže má ambici ukázat, jakým způsobem se s tímto úkolem vyrovnává nejmladší generace českých architektů.

Doporučené lokality YAA 2018

- Praha-Černý most (výstup z metra), ostrov Štvanice (lávka), Jižní Město (náměstí Kosmonautů)
- Brno – BVV (vstupní prostor), Špitálka, Ponávka, Malá Amerika a Kopečná
- Liberec – oblast mezi hlavním vlakovým nádražím a ulicí Hanychovskou
- Ostrava-Svinov (přednádražní prostor), Hulváky (okolí přestupního uzlu), Moravská Ostrava (proluka bývalého obchodního domu Horník a náměstí Msgre Šrámka), Michálkovic (Michalské náměstí)

Odborná porota

- Marcela Steinbachová, KRUH, předsedkyně poroty
- Jan Šěpka, Šěpka architekti
- Jitka Ressová, ellement architects
- Jan Hájek, Atelier M1 architekti
- Josef Pechar, Nadace Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových

Jednou z lokalit, jež mohou řešit soutěžící YAA 2018, je přednádražní prostor v Ostravě-Svinově. Situace z archivu vyhlašovatele soutěže

Harmonogram

Uzávěrka přihlášek: 29. 6. 2018

Slavnostní vyhlášení výsledků: 11. 9. 2018 v Centru architektury a městského plánování CAMP, Praha

Soutěž probíhá v rámci mezinárodního stavebního veletrhu FOR ARCH. Novinkou letošního ročníku je propojení s vyhlášením výsledků prestižních cen Architekt roku a Architekt obce. V letošním ročníku si výherci rozdělí ceny ve výši 75 000 Kč a dostanou možnost spolupracovat s generálním partnerem soutěže společností CEMEX Czech Republic.

Vítěz ceny CEMEX Young Architect Award bude mít možnost navrhnout objekt pro obec Prachovice, který společnost CEMEX realizuje. Objekt (lavička, lampa, socha apod.) by měl být vyroben z betonu či betonových směsí a stát se užitečným a krásným doplněním veřejného prostranství obce.

ČKA převzala nad soutěží záštitu a vydala k ní kladné stanovisko.

Více informací na www.yaa.cz

19. ROČNÍK PŘEHLÍDKY DIPLOMOVÝCH PRACÍ VYHLÁŠEN!

Česká komora architektů vyhlásila další ročník své tradiční akce, Přehlídky diplomových prací. Jejím cílem je zejména porovnání úrovně kvality výuky na vysokých školách zaměřených na výuku architektury v České republice.

Prestižní soutěžní přehlídkou Komora letos již devátým rokem přispívá ke zvyšování standardu architektonického školství a k propagaci architektury směrem k veřejnosti. Předmětem soutěže jsou úspěšně obhájené diplomové práce absolventů architektonických oborů na vysokých školách v akademickém roce 2017/2018. Přehlídky se mohou zúčastnit absolventi vysoké školy, kteří v příslušném období úspěšně obhájí svoji diplomovou práci na některé z vysokých škol a fakult poskytujících architektonické vzdělání v akreditovaném magisterském studijním oboru zaměřeném na architekturu, urbanismus nebo krajinářskou architekturu a zařazeném ČKA na seznam škol s uznávaným vzděláním a příbuzným vzděláním.

Do letošního ročníku Přehlídky diplomových prací je možné se přihlásit do 18. července 2018.

V porotě letos usednou opět přední odborníci nejen z řad autorizovaných architektů. Jsou jimi Tomáš Bezpalec, Lukáš Brom, Ida Chuchlíková, Vojtěch Kaas a Pavel Píjáček. Celková výše odměn pro oceněné dosáhne částky 50 000 Kč (1. cena 25 000 Kč, 2. cena 15 000 Kč a třetí cena 10 000 Kč). Diplomanti si odnesou i další lákavé ceny. Jako každoročně bude dále udělena Zvláštní cena Českých center. Ta vítězi soutěže poskytne týdenní rezidenční stáž v jednom z evropských Českých center. Udělena bude rovněž Zvláštní cena společnosti Cegra, která výherci poskytne licenci k užívání softwaru ArchiCAD.

Veronika Indrová, Stádion Strahov, 1. cena Přehlídky diplomových prací 2017

Harmonogram 19. přehlídky diplomových prací

- 23. 5. 2018–18. 7. 2018
přihlášení do soutěžní přehlídky + odevzdání soutěžních návrhů
- srpen 2018
zasedání odborné poroty
- říjen 2018
vyhlášení výsledků

Virtuální prohlídka předchozích ročníků je k dispozici na www.diplomy.cz, další informace o Přehlídce diplomových prací najdete na webu ČKA.

Jan a Petr Stolínovi, Památník bojovníkům a obětem za svobodu vlasti v Liberci, 2000. Foto archiv GJF

SERVIS

Buchner Bründler Architekten, Zahradní věž, Bern, 2016.
Foto archiv Kruh

Studio Gang Architects, Aqua Tower, Chicago, 2009. Foto wikipedia.org, CC BY 2.0

AKCE A ZÁŠTITY

5866 / PETR STOLÍN, JAN STOLÍN

Výstava

18. 5.–22. 6. 2018

Galerie Jaroslava Fragnera, Betlémské nám. 5a, Praha 1

Projekt bratrů Jana a Petra Stolínových pro Galerii Jaroslava Fragnera, jehož kurátorem je Filip Šenk. Pamět místa je spleť a bohatá. Hlavní výstavní sál Galerie Jaroslava Fragnera proměňoval vždy svou atmosféru podle podoby vystavovaných děl: od muzeálních expozic zavěšených archiválií přes hravé provokativní instalace až po virtuální realitu. Napínal se podle nutnosti při prezentování idejí předních architektů i teoretiků. Výstava Petra a Jana Stolínových je zaměřena na rozšíření zkušenosti galerie jako svébytné architektury. Proto se soustředí na samotný zážitek prostoru galerie: mění se vstup, pohyb a smysl. Prostor galerie tu není efemérním světem architektonických idejí, naopak výstava směřuje k jeho konstantám: architektura je jak prostor obemknutý stěnami a jejich otvory, tak tím, co ji činí snáze obyvatelnou, jako vzduchotechnika. Pěstovaná bohatá paměť architektonických idejí je opuštěna ve prospěch neobvyklé zkušenosti obvyklého prostoru. Výstava je pomlkou v prostoru galerie: neodkazuje k něčemu, co existuje jinde. Proměňuje to, co existuje právě zde.

www.gjf.cz

JINÁ PERSPEKTIVA

Přednášky

Záštitá ČKA

Kino Světozor, Vodičkova 41, Praha 1

Cyklus přednášek přináší ojedinělé a tvůrčí pohledy na architekturu výjimečných osobností, které se nebojí prosazovat jiný pohled a vhléd na současnou architekturu, a to i tím, že jsou často v opozici vůči současným trendům. Jejich přístup je osobitý a tvůrčí. Návštěvníkům akce dovolí nahlédnout, jak tyto výrazné osobnosti přemýšlejí, a poskytnou inspiraci pro vývoj současné architektury na území ČR. Každá z vybraných osobností představí svůj osobní přístup, který obohacuje světový kontext architektury, ať na poli praxe nebo architektonické teorie. Přednášky jsou doplněny o následnou diskusi s přednášejícím, případně s dalšími významnými historiky, architektky či teoretiky. V roce 2018 chtějí organizátoři akcentovat dialog mezi přednášejícími a auditoriem.

7. 6. 2018 od 19.30 h

Mutate / Mutations

Andreas Bründler / Buchner Bründler Architekten (CH)

CAMP, Vyšehradská 51, Praha 2

www.kruh.info

reSITE

Konference

Záštitá ČKA

14.–15. 6. 2018

Fórum Karlín, Pernerova 51, Praha 8

Jak navrhovat města, jež vyhovují všem? Minulé dvě dekády zahýbaly městským rozvojem a rozproudily změny k lepšímu, ale gentrifikace, stoupající náklady na bydlení a zvyšující se nerovnost postavily před lídry měst, investory, plánovače i architektky nové záležitosti. Letos se reSITE zaměří na spjitost bydlení a kvality života a nové způsoby soužití ve městech. Jak udržet dostupné bydlení? Jaké kulturní a architektonické projekty pozvedávají náš životní styl? Na akci se sjede 50 mluvčích se světovým renomé, mezi nimi horká kandidátka na Pritzkerovu cenu a zakladatelka Studia Gang, chicagská architektka Jeanne Gang, mexický dandy architektury Michel Rojkind a profesor London School of Economics (LSE) Richard Burdett. Chystají se přednášky, panelové diskuse, exkurze, interaktivní workshopy i párty. Program koncipují organizátoři ve spolupráci s hostujícím kurátorem Gregem Lindsayem, který na reSITE v minulosti vystupoval. V publiku se očekává přes 1000 lídrů měst, architektů, designérů, zástupců developerských společností, politiků i občanských iniciativ.

Registrace: tickets.resite.org; členové ČKA mají slevu na vstupném 50 %, slevový kód [iloveresite](http://iloveresite.org).

www.resite.org/events/reSITE-2018

Dušan Jurkovič, Lužna, srpen, 1918. Instalace výstavy. Foto archiv Moravské galerie v Brně

Adolf Loos - Viktor Bauer. Konfiskované vzpomínky. Instalace výstavy. Foto archiv Muzea hl. m. Prahy

Ateliér zahradní a krajinářské architektury Zdenka Sendlera, Jiráskovy sady v Litoměřicích, 2016. Foto archiv Nadace Proměny Karla Komárka

Santiago Calatrava, Milwaukee Art Museum, 2001. Foto archiv GHMP

V KŮŽI DUŠANA JURKOVIČE – INTROSPEKCE PODLE A1 ARCHITECTS

Výstava

27. 4.–28. 10. 2018

Jurkovičova vila, Jana Nečase 2, Brno

Každá stavba, kterou architekti řeší, má svoji výlučnost. V každé z nich ale můžeme nalézt část osobnosti jejího autora. U některých je patrný důraz na reprezentaci a estetickou kvalitu stavby, některé uchvátí promyšleností architektonického prostoru. Jiné charakterizuje nápadná stavební konstrukce nebo odvážná technická řešení, u jiných je prvořadým zájmem dokonalé zorganizování všech dějů, které se uvnitř nebo vně stavby odehrávají. Na architektonické práci ateliéru A1 architects je dobře viditelné, že jejich zájmem je postihnout široké spektrum toho, co souvisí s potřebou člověka obývat prostor. Jejich přístup zahrnuje i jakousi terapeutickou roli, ve které svým klientům odkrývají danosti psychologie bydlení. A1 architects s tímto expertním nastavením zkoumají prostor Jurkovičovy vily, aby odhalili doposud nezdůrazněné skutečnosti, které přibližují lidský rozměr Dušana Jurkoviče a dokládají modernost jeho myšlení a práce. Kurátorem výstavy motivované 150. výročí narození Dušana Jurkoviče je Rostislav Koryčánek.

www.moravska-galerie.cz

ADOLF LOOS – VIKTOR BAUER. KONFISKOVANÉ VZPOMÍNKY

Výstava

12. 4.–17. 6. 2018

Studijní a dokumentační centrum Norbertov, Nad Hradním vodojemem 53/13, Praha 6-Střešovice

Výstava prezentuje výsledky průzkumu, díky němuž byly objeveny nové realizace Adolfa Loose (1870–1933) v interiérech klasicistního zámečku v areálu brněnského výstaviště navržené pro průmyslníka Viktora rytíře Bauera von Rohrfelden (1876–1939). Náplň výstavy vychází z dochovaných konfiskačních soupisů, které dokumentují v současnosti nezvěstné vnitřní vybavení a šíři architektonických zásahů při úpravách Bauerova zámečku. Díky propojení informací ze soupisů s obrazovým materiálem vyvlastněných fotografií lze dnes definovat původní podobu Loosem navržených úprav, jejichž rozsah je nepoměrně větší, než se dosud předpokládalo. Prostřednictvím snímků mimořádně nadaného amatérského fotografa, jímž byl zcela netradičně sám stavebník, výstava představuje nejen architekturu, ale i životní styl jejich uživatelů.

www.muzeumprahy.cz

MÁ VLAST CESTAMI PROMĚN / STO PROMĚN NAŠÍ VLASTI 2017–2018

Výstava

20. 5.–20. 6. 2018

Praha-Vyšehrad

Příběhy opomíjených a chátrajících objektů a míst nemusi vždy končit tragickým koncem. Putovní výstava přináší svědectví o příznivých proměnách zanedbaných míst a sídel v naší krajině. Díky odhodlání místních lidí a ochotě řady donorů se chátrající stavby mění v důstojné objekty s užitečnou náplní, veřejný prostor dostává novou tvář, sakrální objekty nacházejí svůj ztracený smysl a příroda se nadechuje k novému životu. Výstava je každoročně zahájena na Vyšehradě v Praze, odtud pak míří do všech krajů v Česku. Nejhezčí proměny jsou rovněž každý rok oceňovány, a to prostřednictvím veřejného hlasování na webu nebo pomocí hlasů odborné poroty architektů pod vedením Josefa Pleskota. Podrobný rozpis výstav viz web.

www.cestamipromen.cz

SANTIAGO CALATRAVA: ART AND ARCHITECTURE

Výstava

7. 6.–16. 9. 2018

Dům U Kamenného zvonu, Staroměstské nám. 13, Praha 1

Ve švýcarském Curychu působící mezinárodně respektovaný architekt, sochař a malíř Santiago Calatrava se v Praze představí jak svou volnou tvorbou, tak také prostřednictvím architektonických modelů, které nám přiblíží jeho nejvýznamnější realizace roztroušené po celém světě. Jedním z jeho enigmatických děl je v roce 2016 dokončený terminál World Trade Center v New Yorku ve tvaru vzpínajících se křídel. Jeho první stavbou na území USA bylo rozšíření Muzea umění v Milwaukee od Saarína, kde použil obdobný princip s tím, že křídla jsou pohyblivým elementem. Vytvořil však také celou řadu vynikajících mostních staveb (v 80. a 90. letech 20. století víc než padesát), mezi jinými na Canale Grande v Benátkách nebo Strunový most v Jeruzalémě. Mezi jeho nejrozsáhlejší realizace patří Město umění a vědy ve Valencii 1991–2005, odkud pochází. Ve své architektonické práci vychází z každodenně provozovaného kresebného studia lidského těla, z morfologie inženýrských konstrukcí a v neposlední řadě z geometricky formulovaného sochařského díla. Je držitelem Peretovy ceny za architekturu (1987), zlaté medaile American Institute of Architects (2005) a Evropské ceny za architekturu 2015.

www.ghmp.cz

FORMA SLEDUJE SMYSL / NA OKRAJ
ARCHITEKTURY

Michal Kohout

Obec širšího společenství českých
unitářů, 2016

NOVÉ KNIHY A RECENZE

Publikace drobnějšího formátu už svým grafickým zpracováním připomíná notýsek plný nápadů a postřehů. Sám autor v úvodu píše, že soubor textů vznikl postupně v letech 2008–2011 „jako součást třídění myšlenek“ při přípravě habilitace, ale současně i určitého profesního a osobního předělu. Přední český architekt a pedagog Michal Kohout je dalším v řadě, kdo přichází s krátkými eseji zamýšlejícími se nejen nad bydlením, jak bychom možná od autora vzhledem k jeho dlouhodobému teoretickému i praktickému profesnímu zaměření čekali, ale nad základními pojmy definujícími architekturu – forma, typ, archetyp, pevnost, krása, účelnost, přetěžování místa... nad rolí a odpovědností architekta ve společnosti a zajišťováním veřejného zájmu, principem neustálého poměřování, stavbou jako společenským jevem, záměnou kvality za kvantitu a prožitku za požitek, hodnotou soukromí oproti hodnotě lidského kontaktu, snižováním reálné tvůrčí péče, nad svobodným kladením si omezení, nad tím, že architektura je dlouhou emocí oproti ostatním uměním, že není všelék a že kritériem správného výběru řešení je množství radosti, štěstí, spokojenosti neboli životního potenciálu, které takové řešení přinese, atd.

Nečekejte novou, ucelenou architektonickou teorii. Těšit se ale můžete na čtivé úvahy popisující dění okolo architektury podložené bohatými zkušenosti, doplněné cennými myšlenkami a poučeními vyplývajícími z dlouholetého studia, praxe i osobní reflexe. Navíc nás potěší svižné kresbičky tužkou zobrazující lidi, zvířata, věci a samozřejmě architekturu.

PANELÁCI 1, 2

„Paneláková sídliště byla v prvních letech po listopadu 1989 vnímána jako jeden z excesů minulého režimu a byla v podstatě paušálně vylučována z dějin architektury a urbanismu. Velká část laické i odborné veřejnosti snila o bourání paneláků ve velkém... Časový odstup i zkušenost s hromadnou výstavbou katalogových rodinných domků v polích kolem měst, potažmo s řadou developerských bytových projektů, ve kterých je vše podřízeno maximalizaci zisku, vedou k přehodnocování pohledu na panelová sídliště,“ píše v úvodu knihy autorka konceptu Lucie Skřivánková (Zdražilová), která se s dalšími odborníky v čele s Rostislavem Šváchou zapojila v roce 2013 v rámci grantového úkolu národní a kulturní identity (NAKI) nazvaného Panelová sídliště jako součást městského životního prostředí do systematického poznávání a výzkumu panelových sídlišť – neoddelitelné součásti našich měst, v nichž žije více než 2,7 milionu obyvatel naší republiky. Svým badatelským přístupem a systematickým a precizně uspořádaným představením vybraných sídlištních celků se kniha odlišuje od tematicky shodně zaměřených publikací, jež vycházejí v posledních letech. Autoři se na téměř osmi stech stranách (1. a 2. díl) komplexně zabývají problematikou tohoto typu bydlení, popisují okolnosti a důvody výstavby sídlišť, jejich urbanistická a architektonická řešení, technologie a typy bytů, umělecká díla a výzdobu, nechybí medailony architektů, demografický vývoj obyvatelstva (věk, vzdělání, ekonomická aktivita obyvatel) atd.

Obě publikace přinášejí kromě vysoce erudovaných textů velké množství historických i současných fotografií, plánů, modelů, grafů, metodických poznámek, specifikace konstrukčních soustav, slovníček pojmů, bohatou bibliografii i rejstřík.

Knihy získaly cenu Magnesia Litera 2018 v kategorii Litera za naučnou literaturu.

Lucie Skřivánková, Rostislav Švácha, Eva Novotná, Karolina Jirkalová

Paneláci 1 / Padesát sídlišť v českých zemích

Uměleckoprůmyslové museum, 2017

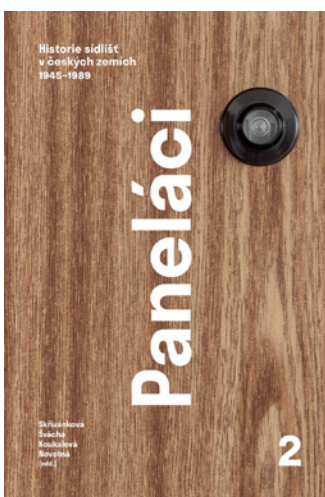
Knihy Paneláci 1 je katalogem cyklu výstav Příběh paneláku, realizovaných v letech 2014–2017 ve všech krajských městech. Formou pasportů představuje padesát (nejen) panelových sídlišť ze čtrnácti krajů České republiky. Publikace je rozdělena do šesti kapitol podle vývojových etap, které sledují proměny ekonomických, společenských a kulturních podmínek i technických možností ve stavebnictví. Tato periodizace vychází z hloubkového průzkumu třiasedmdesáti sídlišť různého stáří i velikosti a je v této knize prezentována vůbec poprvé, stejně jako řada mezioborových poznatků shromážděných a analyzovaných v rámci výše zmíněného výzkumného projektu. Autorem grafického zpracování je Štěpán Malovec.

Lucie Skřivánková, Rostislav Švácha, Martina Koukalová, Eva Novotná

Paneláci 2 / Historie sídlišť v českých zemích 1945–1989

Uměleckoprůmyslové museum, 2017

Knihy Paneláci 2 se zabývá výstavbou sídlišť na území České republiky od raných obytných souborů z období poválečné dvouletky (1947–1948) až po panelové celky z konce osmdesátých let ovlivněné postmodernou. Osu publikace tvoří osm chronologických kapitol, které se věnují vývoji industrializace hromadné bytové výstavby, proměnám politických a ekonomických podmínek i měnící se roli architektů a urbanistů. Základní umělecko-historickou linku Rostislava Šváchy a jeho kolegů obohacují a prohlubují pohledy různých humanitních oborů, od historiografie architektury a urbanismu přes antropologii, památkovou péči až k historické demografii. Kniha Paneláci 2 vychází jako katalog výstavy Bydliště: panelové sídliště, kterou na začátek roku 2018 připravilo Uměleckoprůmyslové museum v Praze. Stejně jako u prvního dílu je autorkou koncepce Lucie Skřivánková (Zdražilová) a grafického zpracování Štěpán Malovec.

ČESKÁ ARCHITEKTURA / CZECH
ARCHITECTURE 2016–2017

Marcela Steinbachová

Prostor – architektura, interiér,
design, o. p. s., 2018

Tradiční ročenky české architektury vyšel letos již 18. svazek. Stála jsem u diskusí o existenceschopnosti takového periodika v roce 2000. Hovořilo se o naprostém nezájmu veřejnosti o architekturu a lhostejnosti k čemukoliv kromě bydlení (tehdy představovanému téměř výhradně katalogovou produkcí). Sama vydavatelka Dagmar Vernerová se na křtu publikace 12. dubna 2018 v nové sportovní hale v Dolních Břežanech zmínila, že dávala ročenke maximálně pět let.

Ročenka si ale postupně vybudovala prestižní, unikátní místo v produkci publikací o současné architektuře a stala se vyhledávaným zdrojem informací a inspirace jak pro laickou, tak odbornou veřejnost nejen v České republice.

Letošní vydání, opět precizně obsahově i graficky zpracované (Studio Najbrt), se může pochlubit výběrem staveb od architektky a popularizátorky architektury Marcelly Steinbachové. Po návštěvě 140 staveb zvolila třicet z nich a sestavila je do patnácti dvojic, které spolu nějak souvisějí – typologicky, velikostně, řešením apod. „Zajímala mne sebevědomá česká architektura, která nekopíruje módní trendy ani vzory ze zahraničí. Opravdová a svěží, přispívající ke kontextu, a ne nadbytečná a sobecká,“ vysvětlila svůj výběr Marcela Steinbachová.

Mezi třicítkou vybraných děl neznáme moc takových, která by nás překvapila, spíše se jedná o drobnější počiny a ukázky bydlení, ostatně mnohé z nich známe z různých soutěží a přehlídek realizovaných staveb. Veřejné zakázky spočítáme na prstech jedné ruky (to není chybou výběru kurátorky knihy, jen to odráží poněkud žalostnou situaci veřejných investic). Každopádně se ale jedná o průřez kvalitní českou tvorbou, stejně jako u další třicítky stručně prezentovaných staveb v úvodu publikace.

V další části knihy hovoří v rubrice „Názor“ architekt Jan Šěpka s Michalem Škodou, hlavním kurátorem Domu umění v Českých Budějovicích. Pod jeho vedením se z galerie podařilo vybudovat jeden z nejprestižnějších výstavních prostorů u nás, který se kromě volného umění zaměřuje stále častěji také na architekturu. Do galerie jezdí pravidelně autobusy studentů z architektonických škol a stala se místem setkávání předních českých i zahraničních architektů. Michal Škoda se při své kurátorské činnosti i ve vlastní tvorbě řídí především subjektivním názorem a stále více či méně směřuje k architektuře. Zabývá se otázkou vztahu člověka a místa, prostorem, jeho jednoduchostí, strohostí, minimalismem. „Domnívám se, že harmonie a čistý prostor dovolují odpoutat mysl od konzumního stylu života,“ popsal v rozhovoru Michal Škoda.

Třetí kapitola „Faktografie“ přináší přehled událostí v oboru – výběr a komentář sestavila bývalá tisková mluvčí ČKA Zuzana Hošková. Nechybí ani ocenění vybraných osobností, statistické přehledy a výsledky vybraných celostátních přehlídek i soutěží schválených Českou komorou architektů. Faktografickou kapitolu uzavírá seznam vydané a doporučené literatury a odborné zaměřených filmů – komentáře k některým vybraným knihám pocházejí z pera Kláry Eliášové.

ČKA dlouhodobě podporuje vydávání ročenky Česká architektura, gratuluje k jejím osmnáctinám a přeje všem příjemné čtení.

Rubriku připravila
Markéta Pražanová

POJIŠTĚNÍ

Stanovení osob s přístupem k osobním údajům

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ ARCHITEKTŮ (GDPR)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU 2016/67 (General Data Protection Regulation – GDPR) je od 25. května 2018 hlavním zdrojem práv a povinností v oblasti práce s osobními údaji. Tam, kde by GDPR řešilo stejné otázky jako stávající zákon o ochraně osobních údajů, bude mít přednost. Ve srovnání s aktuální legislativou však nedochází k tak zásadním změnám, jak by se podle reakcí mohlo zdát.

Jaká opatření tedy přijmout a na co si dát pozor, aby bylo zajištěno splnění požadavků GDPR v praxi architektů a architektonických kanceláří?

- Zmapujte aktuální stav: jaké máte k dispozici osobní údaje, proč tyto údaje shromažďujete, kde jsou uloženy, kdo a proč k nim má přístup a jak jsou zabezpečeny proti přístupu neoprávněných osob.**

Typ osobních údajů

Osobní údaj je každá informace, kterou lze spojit s konkrétním člověkem. V praxi architektů se bude jednat zejména o údaje o klientech a údaje o zaměstnancích / spolupracovnících. Konkrétně se bude jednat zejména o jméno, příjmení, bydliště, datum narození, telefonický kontakt, rodná čísla, informace o tom, že někdo je vlastníkem určité nemovitosti nebo autorem určitého projektu apod. Kromě smluv a objednávek je řada osobních údajů obsažena také v dokumentaci, a je tedy třeba zajistit přiměřená pravidla pro nakládání také s ní.

Důvody pro shromažďování osobních údajů

Platí, že osobní údaje mohou být shromažďovány pouze pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nesmějí být zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Správce údajů s nimi může disponovat jen po dobu nutnou pro plnění smlouvy, případně po dobu, na kterou poskytl subjekt údajů svůj souhlas.

Osobní údaje o klientech získává architekt zejména za účelem plnění smluvního vztahu. Pro tento účel však nejsou nutné všechny osobní údaje, které správce obvykle shromažďuje. V rámci plnění smlouvy je často třeba poskytnout údaje třetím osobám, nejčastěji subdodavatelům. Údaje subdodavatelů jsou naopak poskytovány klientům, často v rámci projektové dokumentace. Součástí plnění smluvního vztahu může být dále též zaslání dokumentace třetím osobám – dodavatelům staveb pro přípravu nabídek.

Přetrvávající profesní odpovědnost z těchto vztahů je důvodem tyto údaje uchovávat po dobu neomezenou. Jsme tedy názoru, že není bezpodmínečně nutné opatřovat výslovné souhlasy s nakládáním s osobními údaji těchto osob. Podepsaný souhlas však vyloučí prostor pro pochybnosti, proto lze jeho předložení každému klientovi a spolupracovníkovi architekta doporučit. Mají-li být údaje využívány i pro účely, které přímo ze smlouvy neplynou – např. pro účely marketingu, je třeba mít od dotyčné osoby výslovný souhlas.

Připravili jsme pro vás vzor informovaného souhlasu pro klienta a pro spolupracovníka architekta v příloze této informace.

Je nutno nadefinovat, jaké osoby mají mít přístup k jednotlivým skupinám osobních údajů. K údajům stávajících klientů by měli kromě vedení ateliéru mít přístup jen zaměstnanci, kteří na projektech pracují. Po splnění zakázky by měl zůstat přístup pouze pro vedení kanceláře, resp. osoby, které by případně řešily otázky reklamací. Totéž se týká zaměstnanců/spolupracovníků. Každý z kanceláře může mít přístup ke kontaktním údajům, jako je e-mailová adresa či telefonní číslo; není však důvod, aby bylo pro všechny dostupné např. bydliště a rodné číslo.

Zabezpečení osobních údajů

Vytvořte si přehled o tom, jak jsou osobní údaje zabezpečeny proti přístupu neoprávněných osob. Součástí bude popis fyzické přístupnosti místností, kde jsou údaje uschovány v listinné podobě (tj. „kdo má jaké klíče“), a obdobně je vhodné omezit elektronickou dostupnost vybraných souborů jen na vybrané uživatele. Co se týče zabezpečení datových úložišť, Nařízení stanoví povinnost mít uzavřenou písemnou smlouvu s tzv. zpracovatelem, kam se řadí poskytovatelé softwaru / databází / cloudových služeb. Pokud vám taková smlouva nebyla dosud zaslána, vyzvěte k tomu tyto subjekty. Chcete-li mít jistotu, že jste pro předcházení úniku dat udělali úplné maximum, je možné využít tzv. pojištění kybernetických rizik. V té souvislosti však nejprve doporučujeme zvážit, jaká škoda hrozí vašim klientům / spolupracovníkům v souvislosti s možným únikem osobních údajů, jelikož se nejedná o levnou záležitost.

- Popište pravidla nakládání s osobními údaji v interním dokumentu**

Pro případ kontroly dozorového orgánu musí správce údajů (tedy vy) umět prokázat, jak řádně zacházení s osobními údaji zabezpečuje. Konkrétně by se měl vyjádřit k souladu s čl. 5 Nařízení, tedy k tomu, že:

- ve vztahu k subjektu údajů jsou údaje zpracovávány korektně a zákonným a transparentním způsobem,
- údaje jsou shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nejsou dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný,
- údaje jsou přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelu, pro který jsou zpracovávány,
- údaje jsou přesné a v případě potřeby aktualizované,
- údaje jsou uloženy ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou zpracovávány,
- údaje jsou zpracovávány způsobem, který zajistí náležitě zabezpečení osobních údajů, včetně jejich ochrany pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření před neoprávněným či protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením.

V zásadě se jedná o popis správně nastavených procesů popsaných v bodě 1.

3. V okamžiku převzetí osobních údajů od fyzické osoby jí vždy předejte následující informace:

- totožnost a kontaktní údaje správce a jeho případného zástupce,
- účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny, a právní základ pro zpracování,
- oprávněné zájmy správce – důvod pro poskytnutí osobních údajů,
- případné příjemce nebo kategorie příjemců osobních údajů,
- doba, po kterou budou osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, kritéria použití pro stanovení této doby,
- existence práva požadovat od správce přístup k osobním údajům týkajícím se subjektu údajů, jejich opravu nebo výmaz, popřípadě omezení zpracování, a vznést námitku proti zpracování, jakož i práva na přenositelnost údajů,
- existence práva odvolat kdykoli souhlas (je-li to možné),
- zda správce hodlá osobní údaje zpracovávat pro jiný účel, než pro který byly shromážděny.

Tato povinnost bude splněna předložením souhlasu se zpracováním osobních údajů v kombinaci se smlouvou / objednávkou služeb.

4. Požádá-li o to subjekt údajů, umožněte mu přístup k jeho osobním údajům a výkon práv v rozsahu čl. 15–21 Nařízení, tedy zejména právo na opravu, výmaz, omezení zpracování, na přenositelnost údajů a právo vznést námitku.

5. Dojde-li k porušení zabezpečení osobních údajů, nahláste to nejpozději do 72 hodin Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Tato povinnost se týká pouze takových případů porušení zabezpečení, které může mít následek vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů. Tedy nikoli např. situace, že byly osobní údaje v důsledku napadení virem smazány, ale spíše případů neoprávněného vstupu do mailové schránky nebo databáze, případně fyzické odnesení šanonů/šanonu z kanceláře. Lhůta 72 hodin začíná běžet okamžikem, kdy se o porušení správce dozvěděl a hlášení musí obsahovat údaje dle čl. 34.2 Nařízení.

Vzory formulářů ke stažení na webu ČKA

Na webových stránkách Komory lze stáhnout tyto formuláře: Souhlas se zpracováním osobních údajů – klient / spolupracovník

K tématu též Bulletin ČKA 1/2018, s. 22.

VYŠŠÍ LIMIT PROFESNÍHO POJIŠTĚNÍ MOŽNO ZVOLIT DO 31. 8. 2018

Na základě jednání se společností Marsh se podařilo prodloužit termín pro možnost navýšení limitu základního profesního pojištění pro rok 2018 nově do 31. srpna 2018.

Základní profesní pojištění

Plátce: jméno a příjmení, adresa autorizované osoby
Částka:
Variabilní symbol: 218 + číslo autorizace
Konstantní symbol: pro složenky 0379, bezhotovostní platby 0558
Termín splatnosti: 28. 2. 2018
Číslo účtu: 279316984/0300

Pojištění se sjednává ve dvou limitech:

- a) limit pojistného plnění 200 000 Kč – pojistné činí 1140 Kč ročně;
- b) limit pojistného plnění 500 000 Kč – pojistné činí 1800 Kč ročně.

Pojištění na rok 2018 jsou povinni uhradit všichni autorizovaní architekti České komory architektů, kteří ve stanovené lhůtě do 28. 2. 2018 nepožádají o zrušení základního profesního pojištění zajišťovaného Komorou a nedoloží, že jsou pojištěni jinak.

Platbu vyššího pojistného limitu je možné akceptovat až ke dni 31. 8. 2018.

Povinnost sjednat si profesní pojištění vyplývá z ustanovení § 16 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.

Autorizovaná osoba musí být pojištěna po celou dobu výkonu profese. V případě, že byla autorizovaná osoba v minulosti odhlášena z profesního pojištění, může se od roku 2018 za poplatek u makléřské společnosti Marsh znovu přihlásit.

Pokud by architekti, kteří jsou uvedeni v seznamu odhlášeného profesního pojištění, omylem uhradili částku za profesní pojištění, musí sami požádat o vrácení této částky Kancelář ČKA.

K základnímu profesnímu pojištění

Pojištění jsou všichni členové ČKA s výjimkou osob, které pojištění výslovně odmítly. Ze základního pojištění je možné se odhlásit, odhlášení však může mít s ohledem na princip „claims made“ (podle nějž je předpokladem vzniku práva na pojistné plnění kontinuální pojištění v době příčiny vzniku škody, v době vzniku škody, v době uplatnění nároku na náhradu škody a v době oznámení škody pojišťovně) pro autorizované osoby negativní důsledky. K základnímu pojištění je možné se opětovně přihlásit, a to prostřednictvím tzv. zpětvzetí do pojištění. Pojištění je účinné ode dne nahlášení se do pojištění a na základě úhrady pojistného a jednorázového poplatku za zpětvzetí, jehož výše se odvíjí od délky doby přerušení.

Kontakt
 Bc. Dagmar Petrová
 e-mail: dagmar.petrova@cka.cz

CELOŽIVOTNÍ PROFESNÍ VZDĚLÁVÁNÍ**Přinášíme výběr seminářů zařazených do CPV ČKA.**

Novela stavebního zákona na úseku stavebního řádu a územního rozhodování a související zákony včetně prováděcích vyhlášek

Česká komora architektů

6. 6. 2018, Praha, 5 bodů

25. 6. 2018, Brno, 5 bodů

Novela stavebního zákona na úseku územního plánování

Česká komora architektů

7. 6. 2018, Praha, 5 bodů

11. 6. 2018, Brno, 5 bodů

Pražské stavební předpisy v aplikační praxi

Česká komora architektů

22. 6. 2018, Praha, 5 bodů

26

VALNÁ HROMADA

XXV. VALNÁ HROMADA ČESKÉ KOMORY ARCHITEKTŮ

V sobotu 14. dubna 2018 se v prostorách Fakulty architektury Českého vysokého učení technického v Praze uskutečnila XXV. valná hromada České komory architektů (ČKA). K účasti se registrovalo 206 členů. Tradiční náplní byla diskuse nad úpravami vnitřních řádů Komory a hlasování o jejich změnách. Neméně důležité bylo přednesení zpráv o činnosti samosprávných orgánů Komory, dohoda o programových prioritách pro rok 2018 a odhlasování rozpočtu. Kandidáti rovněž zvolili nové členy představenstva, dozorčí rady a Stavovského soudu.

Valnou hromadu, jako svůj nejvyšší orgán, svolává Komora nejméně jednou ročně. Jejím úkolem je především zvolit nové členy do orgánů samosprávy, schválit vnitřní řady nebo jejich změny, odsouhlasit rozpočet a návrh činnosti ČKA pro další období. Setkání všech autorizovaných architektů je také platformou, na níž lze diskutovat otázky profese architekta a jejich možné řešení, navrhnout a případně schvalovat dokumenty, jež by měly být podnětem pro veřejnou správu. Zároveň je možné uložit představenstvu ČKA v závěrečném usnesení valné hromady konkrétní úkoly na další rok.

Programové priority pro letošní rok

Ze shromáždění architektů vyplynulo, že v tomto roce by se Komora měla koncentrovat na čtyři základní oblasti –

- poskytování servisu svým členům;
- propagace profese architekta a kvalitní architektury;
- ochrana veřejných zájmů a péče o kvalitu vystavěného prostředí;
- spolupráce v rámci ČR i na mezinárodním poli.

Komora by také měla reflektovat transformaci profese v nastupující éře moderních technologií.

Čestní hosté

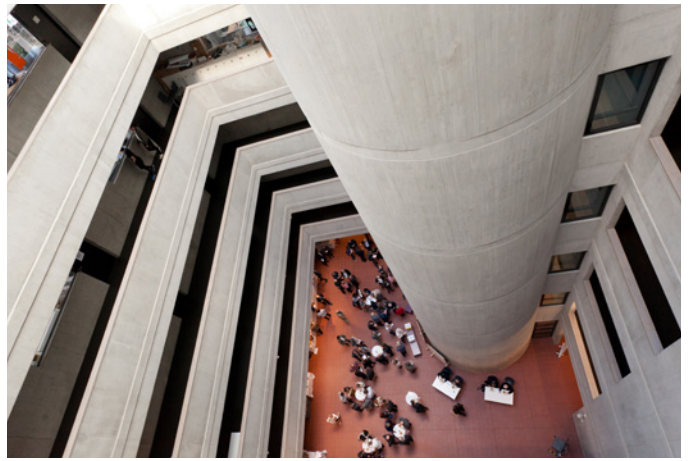
Letošními hosty valné hromady byli např. ředitel Odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj ČR Roman Vodný, ředitel odboru stavebnictví a stavebních surovin Ministerstva průmyslu a obchodu Petr Sarafín nebo Jindřich Pater, místopředseda České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (ČKAIT). Nechyběl ani prezident Českého svazu stavebních inženýrů Adam Vokurka a Jan Mareček, předseda České společnosti pro stavební právo.

Podklady pro jednání valné hromady včetně rozpočtu a zpráv jednotlivých orgánů ČKA viz www.cka.cz.

Informace o výši členských příspěvků po valné hromadě viz s. 7.

USNESENÍ XXV. VALNÉ HROMADY
ČESKÉ KOMORY ARCHITEKTŮ
KONANÉ V PRAZE DNE 14. DUBNA 2018

1. Valná hromada bere na vědomí

- 1.1 zprávu o hospodaření České komory architektů za rok 2017 včetně výroku auditora k hospodaření Komory za rok 2017;
zprávy o činnosti orgánů Komory, a to:
- 1.2 „Zprávu o činnosti představenstva za kalendářní rok 2017“;
1.3 „Zprávu o činnosti dozorčí rady za kalendářní rok 2017“;
1.4 „Zprávu o činnosti Stavovského soudu za kalendářní rok 2017“;
1.5 „Zprávu o činnosti autorizační rady za kalendářní rok 2017“;
1.6 „Zprávu o činnosti Nadačního fondu ARCUS za kalendářní rok 2017“.

2. Valná hromada schvaluje

- 2.1 program činnosti České komory architektů na období do valné hromady v roce 2019 dle návrhu předloženého představenstvem ve znění přijatých pozměňovacích návrhů;
- 2.2 změny vnitřních řádů České komory architektů, a to: SŘ dle I.A.1, I.A.2, I.A.3, I.A.4, I.A.5, I.A.6, I.A.7, I.A.8, I.A.9, I.A.10, I.A.11 ve znění přijatého pozměňovacího návrhu, I.A.12, III.A.1
DSŘ dle I.B.1, I.B.2, II.A.1
OJVŘ dle I.C.1, I.C.2, I.C.3 ve znění přijatého protinávrhu, I.C.4 ve znění přijatého protinávrhu, I.C.5, II.B.1, II.B.4
schválené změny legislativních řádů ČKA tvoří nedílnou součást tohoto usnesení, příloha č. 2;
- 2.3 volbu do orgánů Komory na následující tříleté volební období, a to
- 2.3.1 dle protokolu o volbě vypracovaného volební komisí ve složení
Ing. arch. MgA. Martin Rusina,
prof. Ing. arch. Michal Kohout,
MSc. Štefan Zifčák;
opis protokolu je nedílnou součástí tohoto usnesení, příloha č. 1;

- 2.3.2 do představenstva byli zvoleni
- 2.3.2.1 za region Praha:
Ing. arch. Jan Kasl počtem hlasů 103
(na tříleté funkční období);
- 2.3.2.2 za region Čechy:
RNDr. Milan Svoboda počtem hlasů 120
(na tříleté funkční období);
- 2.3.2.3 za region Morava a Slezsko:
Ing. Petr Velička počtem hlasů 116
(na tříleté funkční období);
Ing. arch. Jiří Michálek počtem hlasů 90
(na tříleté funkční období);

náhradníci (v pořadí podle obdržených hlasů)
za region Praha:
Ing. arch. Tomáš Veselý počtem hlasů 53;
Ing. arch. Jiří Gebert počtem hlasů 15;
za region Čechy:
Ing. arch. Ondřej Pleštil, Ph.D., počtem hlasů 34;
za region Morava a Slezsko:
Ing. arch. Martin Ondrouch, Ph.D., počtem hlasů 74;

v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 Jednacího a volebního řádu valné hromady České komory architektů;

- 2.3.3 do dozorčí rady byli zvoleni
- 2.3.3.1 za region Praha:
Ing. arch. Miroslav Holubec počtem hlasů 149
(na tříleté funkční období);
- 2.3.3.2 za region Čechy:
Ing. arch. Josef Patrný počtem hlasů 159
(na tříleté funkční období);
- 2.3.3.3 za region Morava a Slezsko:
Dipl. Ing. Mirko Lev počtem hlasů 136
(na tříleté funkční období);

náhradníci:
za region Praha: Ing. arch. Miloš Grigorij Parma počtem hlasů 12;
za region Čechy: není náhradník;
za region Morava a Slezsko: není náhradník;

v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 Jednacího a volebního řádu valné hromady České komory architektů;

- 2.3.4 do Stavovského soudu byli zvoleni
Ing. arch. David Mateáško počtem hlasů 154
(na tříleté funkční období);
Mgr. Ing. Milan Kopeček počtem hlasů 117
(na tříleté funkční období);
M.A. Martin Kloda počtem hlasů 103
(na tříleté funkční období);

náhradníci (v pořadí podle obdržených hlasů):
Ing. arch. Tomáš Vích počtem hlasů 88;
Ing. arch. Karel Doležel počtem hlasů 33;

v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 Jednacího a volebního řádu valné hromady České komory architektů;

- 2.4 v souladu s ustanovením § 25 odst. 4 písm. j) zákona č. 360/1992 Sb., v platném znění, a v souladu s ustanovením § 4a, 4b Organizačního, jednacího a volebního řádu ČKA rozpočet České komory architektů pro rok 2018 jako vyrovnaný.

v celkové výši výnosů 27 740 000 Kč;
v celkové výši nákladů 27 740 000 Kč.

3. Valná hromada ukládá

- 3.1 představenstvu, aby projednalo s Ministerstvem pro místní rozvoj metodický přístup k vydávání závazného stanoviska úřadů územního plánování s ohledem na kompetence úřadů územního plánování v oblasti architektury;
- 3.2 představenstvu, aby se zabývalo transformací přípravy a realizace staveb v éře moderních technologií (Smart Cities, BIM, Průmysl 4.0).

Zapsala návrhová komise ve složení
M.A. Martin Kloda, Ing. arch. Vojtěch Mencl,
Ing. arch. Miroslav Holubec

V Praze dne 14. dubna 2018

PŘEDSEDOU ČESKÉ KOMORY ARCHITEKTŮ NADÁLE IVAN PLICKA

Představenstvo České komory architektů si na svém prvním zasedání po dubnové valné hromadě zvolilo jako svého předsedu opět architekta Ivana Plicku. Jedná se o jeho již páté volební období. Prvním místopředsedou se stal Jaroslav Šafer, druhým David Hlouch. Volby do vedení Komory potvrdily nastavené směřování a snahu kontinuálně pokračovat v prioritách prosazovaných v předchozím období. Patří mezi ně servis členům, veřejné správě a samosprávě nejen při zadávání veřejných zakázek, prosazování architektonických soutěží a upevňování pozice městského architekta. Další úlohou Komory je také propagace kvalitních výsledků práce architektů prostřednictvím České ceny za architekturu.

Komora dále hodlá pokračovat ve své povinnosti dané zákonem, a sice připomínkování důležitých právních předpisů. Dubnová valná hromada současně definovala čtyři základní oblasti, na které by se měla ČKA soustředit – vedle již zmíněného poskytování servisu svým členům je to propagace profese architekta a kvalitní architektury, ochrana veřejných zájmů a péče o kvalitu vystavěného prostředí a spolupráce v rámci ČR i na mezinárodním poli. Komora by také měla reflektovat transformaci profese v nastupující éře moderních technologií.

Architekt Ivan Plicka (*1958) je členem představenstva ČKA od dubna 2014, od května 2014 působí v pozici předsedy. Současně je předsedou Pracovní skupiny ČKA pro standardy a honoráře, která společně se ČKAIT v červnu 2014 představila Kalkulačku pro stanovení předpokládané hodnoty projektových činností – pomůcku, díky které lze poměrně snadno zadáním vstupních údajů stanovit hodnotu územněplánovací dokumentace, projektových prací u pozemních i krajinářských staveb nebo investiční náklady stavby. Ivan Plicka je také členem Pracovní skupiny ČKA pro urbanismus. Rovněž předsedá Grémiu České ceny za architekturu, jež má v gesci dramaturgii této soutěžní přehlídky. Zároveň je členem redakční rady Bulletinu ČKA. Architekt Plicka současně vede na Fakultě architektury ČVUT v Praze ateliér na Ústavu urbanismu. Kromě práce se studenty se věnuje soukromé architektonické praxi.

Neprodleně po valné hromadě se uskutečnily též volby do dalších dvou orgánů Komory – dozorčí rady a Stavovského soudu. Dosavadní předseda dozorčí rady Pavel Rada již do tohoto orgánu nekandidoval, v pozici ho nově nahradil Miroslav Holubec. Prvním místopředsedou zůstává Martin Rusina, druhým místopředsedou se stal David Mikulášek. Volby do předsednictva Stavovského soudu potvrdily posty předsedy pro Davida Mateáška a místopředsedy pro Václava Šebka.

Tereza Zemanová

SLOŽENÍ ORGÁNŮ ČKA

Představenstvo ČKA

- Předseda: Ivan Plicka
- 1. místopředseda: Jaroslav Šafer,
- 2. místopředseda: David Hlouch
- V představenstvu dále působí:
Patrik Hoffman, Jan Kasl, Radek Kolařík, Vojtěch Mencl, Jiří Michálek, Petr Stolín, Milan Svoboda, Petr Velička a Stašek Žerava

Dozorčí rada ČKA

- Předseda: Miroslav Holubec
- 1. místopředseda: Martin Rusina,
- 2. místopředseda: David Mikulášek
- V dozorčí radě dále působí:
Michal Hadlač, Lucie Kadrmanová Chytilová, Miroslav Kopecký, Mirko Lev, Josef Patrný a Václav Zůna

Stavovský soud ČKA

- Předseda: David Mateáško
- Místopředseda: Václav Šebek
- Ve Stavovském soudu dále působí:
Luděk Jasiok, Martin Kloda, Milan Kopeček, Milan Košař, Petr Krejčí, Milan Nytra a Josef Vrana

32

LEGISLATIVA

TEZE ČKA K NOVÉMU PAMÁTKOVÉMU ZÁKONU

Česká komora architektů představila v březnu vybrané teze k chystanému novému památkovému zákonu. V současné době stále platí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Jelikož zákon pochází ještě z doby socialismu, proběhla od sametové revoluce celá řada pokusů napsat nový zákon. Bohužel neúspěšně. Je zřejmé, že problematika ochrany památek je velmi složitá, a právě proto nyní vydáváme naše teze, abychom předem přispěli do společenské debaty nad podobou nového zákona dříve, než bude další návrh zveřejněn, a nekomentovali jsme pouze jeho výslednou podobu. Jako ti, kteří navrhuji stavby a urbanistické plány, cítíme velkou odpovědnost za stavební kulturu naší země a vystavěného prostředí. Vědomi si hodnot kulturního dědictví našich předků, často světové úrovně, hledáme vyváženost starých a nových vrstev u nemovitých památek, které se nutně uzpůsobují nárokům současné společnosti na vyšší komfort, jak v oblasti technického vybavení, tak ve způsobu užívání staveb.

S plným vědomím, že se jedná o náš pohled architektů, představujeme do společenské diskuse těchto pět témat a návrhů řešení:

1. Hodnota památky

Má-li se státem něco chránit, je třeba nejprve velmi pečlivě popsat, v čem spočívá hodnota věci. Přestože to není lehký filozofický úkol, musí se zákonem stanovit základní rámec, jehož prizmatem bude možné nahlížet na dílčí otázky a řešení jednotlivostí. Nás architektky zajímá především hodnota nemovitostí. Jinak se bude postupovat při opravě historického nábytku, obrazu, sochy či jiného movitého díla, které lze citlivým přístupem dostat do autentické podoby svého vzniku. U staveb je situace naprosto rozdílná. Už samotné stanovení datace vzniku stavby nebývá snadným úkolem, protože většina si prošla bohatým stavebním vývojem. Není málo příkladů románských staveb, přestavěných v gotice, někdy renesanci, ale jistě i v baroku, následně často v klasicismu a 19. století. Jaký je pak autentický stav památky, když si každá doba přidala svojí kulturní vrstvu? Snad nejvýraznějším příkladem je katedrála sv. Víta se svou renesanční věží postavenou přímo na tělo vrcholné gotiky.

Lze říci, že současná doba nesmí již žádné další vrstvy přidávat? Mnozí by to sice jistě uvítali z obav o ztrátu hodnoty stavby, ale je třeba si uvědomit, že stavby jsou lidmi užívány, a proto se nutně adaptují na současné potřeby a komfort. Už jen elektroinstalace, vytápění, sociální zařízení a další prvky mění původní stavbu a mění ji od původního způsobu užívání v době vzniku. Naše země má tolik památek, které chátrají a na které nejsou peníze. Když záměkům chybí polnosti, kostelům farníci a hospodářství, klášterům mniši, nezbyvá než tuto tíhu krýt z daní a spravovat státem. Není však nemalou hodnotou památky také to, že se dále užívá s původním účelem a nepromění se ve skanzen? Například klášter Nový Dvůr u Toužimi byl přestavěn a doplněn novou současnou stavební vrstvou o kostel a celou řadu dalších staveb a žije svým životem dál jako klášter. Zachoval si paměť a ducha místa. Vyvaroval se osudu strnulého mauzolea. Je jasné, že dům nelze „totálně konzervovat“, jako je to možné u movité věci. Zároveň je jasné, že mezi novým a starým se musí hledat citlivá rovnováha, jinak se může narušit celistvost stavby. Mrzí nás, že poslední návrh památkového zákona otázku zásahů do nemovitých památek neřešil, dokonce se v návrhu architektura jako taková vůbec neobjevila. A právě míra a citlivost přístupu při obnově památek je umění architektury, kterého se nový památkový zákon musí nutně dotknout.

Nový památkový zákon by dále neměl zapomínat na hodnoty urbanistické, které se propisují do parcelace území a objevují se ve větších souborech staveb, aniž se na určitém území nutně musí nacházet všechny původní stavby. Způsob uspořádání staveb na stavebních pozemcích mezi sebou a vůči veřejnému prostranství vytváří podstatnou kulturní hodnotu, o kterou bychom měli pečovat. Například úzká středověká parcelace může být charakterově zachována i za

použití soudobých novostaveb, pokud drží principy umísťování a hmotové měřítko, anebo poničena slučováním pozemků a výraznou proměnou měřítko. V těchto případech laik cítí, že stavba do místa nezapadá a že je něco v nepořádku, odborník pak pozná, že stavba narušuje lokální principy zastavování pozemků, a tím charakter místa. Podobné principy platí v úpravách kulturní krajiny, alejích, parcích, nábřežích a cestní síti.

2. Stupně památkové ochrany

Dnešní zákon rozlišuje národní kulturní památky, kulturní památky, památkové rezervace, památkové zóny a ochranná památková pásma. Neřeší však dostatečně různý předmět ochrany, různý režim posuzování, popřípadě i z toho vyplývající různé nároky na projektovou dokumentaci pro stavbu té které kategorie. Je však zřejmé, že existují-li takovéto kategorie, je důvodem jejich existence právě diferenciace hodnot, která se nutně musí promítnout do procesu posuzování. Ke stavbě v památkové zóně není možné přistupovat jako k národní kulturní památce a naopak. Přesto se však v praxi podobné případy dějí, protože neexistuje dostatečně přesný právní rámec vymezující rozdíly a meze posuzování těchto různých součástí památkového fondu. Aby bylo možné více a lépe chránit opravdové hodnoty, jsme přesvědčeni, že by se měla uvolnit spodní hranice méně hodnotných památek. Síly je třeba soustředit, aby se netříštily.

3. Rovnováha práv a povinností vlastníka

Památkový zákon výrazně zasahuje do vlastnických práv. Pokud se stát rozhodl chránit určité hodnoty, měl by společně s vlastníkem nést náklady a odpovědnost za toto rozhodnutí. Stávající právní úprava vychází z období socialismu, které obecně vlastníkům nemovitostí udělovalo samé povinnosti a téměř žádná práva. Takový stav je v současné společnosti dlouhodobě neudržitelný a bohužel vede do stavu, kdy někteří majitelé nechají stavby raději totálně zchátrat a spadnout, než aby je opravili. Proto je namístě hledat rovnováhu mezi právy a povinnostmi při ochraně památek a majitelům nemovitostí umožnit jejich stavby přiměřeně užívat a tím měnit. Namístě je lépe definovat kompenzační opatření, která jsou dnes pouze fakultativní. Jsme přesvědčeni, že stavebník by měl mít na částečné krytí zvýšených požadavků na obnovu památky nárok. Stát by si tak lépe mohl ujasnit, na co má prostředky a kde leží priority ochrany, stavebník by pak alespoň částečným krytím dostal pozitivní signál, že stát myslí ochranu hodnot jeho vlastní stavby vážně, a byl by otevřenější vůči zásahům státu.

4. Předvídatelnost rozhodnutí

Přestože není snadné stanovit všechna pravidla pro stavebníky předem, je zapotřebí, aby o to stát usiloval a zejména ve výkladové praxi sjednotil přístup k podobným případům. Je-li téměř shodný stavební zásah do památky jedním pracovištěm uznán za vhodný a jiným za nevhodný (v horším případě stejný případ rozdílně pro různé stavebníky), vnáší to do praxe chaos a nejistotu. Stavebník tím ztrácí důvěru v odbornost památkové péče a při projednávání postupuje metodou „pokus – omyl“. Vynášení dalších požadavků na obnovu památkově chráněné stavby během procesu posuzování, jak je dnes zvykem, proces povolování i realizaci stavby enormně prodlužuje a prodražuje. Ideální by bylo znát požadavky a pravidla dopředu a podle toho připravit návrh stavebních úprav. Znalost podmínek učiní proces transparentnější a jednodušší. S tím souvisí popis hodnot památky nejen v zákoně, ale například v rozhodnutí o prohlášení věci za kulturní památku, kde musí být jasně stanoveny její hodnoty a zásady pro úpravy. Jako u každého pravidla je ovšem třeba hledat rozumnou míru podrobnosti a nepřehnat míru detailu, která může snadno udusit autenticitu nové vrstvy a tím její kulturní hodnotu pro budoucí generace.

5. Úroveň a rychlost rozhodnutí

Pro stavebníka je zásadní kvalifikované stanovisko, které dostane od úřadu včas. V novém zákoně se musí jasně stanovit lhůty na rozhodnutí podle stupňů památkové ochrany. Současná praxe, kdy je stavebník i s drobnou stavbou v ochranném pásmu památkové rezervace mnohdy odkázán na měsíce čekání a nejistoty, bohužel výrazně podkopává důvěru stavebníků ve smysl památkové péče. A to z dlouhodobého hlediska není žádoucí. Zkušenosti z neustále se prodlužujícího povolování staveb pak mohou vést ke stále častějším případům záměrného chátrání památek, a tím ztrátě kulturního bohatství naší země.

Pavel Hnilička, Karel Ciešlar

Text vznikl za odborného přispění a konzultací Evy Faltusové, Davida Hloucha, Josefa Holečka, Lucie Kadrmanové Chytilové, Miroslava Kopeckého, Igora Krčmáře, Jiřího Plöse, Daniely Rybkové, Marie Špačkové a Staška Žeravy.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

K realizaci jednoduché stavby

Mohu jako autorizovaný architekt vést realizaci stavby bytového domu se dvěma nadzemními podlažními a se zastavěnou plochou 200 m²?

Autorizovaný architekt je podle § 17 písm. i) zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v platném znění, oprávněn vést realizaci jednoduché stavby. Jednoduchou stavbu definuje § 104 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, dle něž je jednoduchou stavbou mimo jiné stavba pro bydlení a rodinnou rekreaci s jedním podzemním podlažím do hloubky 3 m a nejvýše s dvěma nadzemními podlažními a podkrovím. Dříve byly parametry jednoduché stavby kromě výše uvedeného určeny ještě maximální celkovou zastavěnou plochou 150 m². Novela stavebního zákona účinná od 1. 1. 2018 však toto omezení zrušila a vámi popisovaná stavba, za předpokladu, že má maximálně jedno podzemní podlaží do hloubky 3 m, uvedenou definici jednoduché stavby splňuje, a vy jste tedy oprávněn realizaci takové stavby vést.

K posouzení krajinného rázu

Zpracoval jsem projekt stavby rodinného domu. K žádosti o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení jsme přiložili všechna potřebná stanoviska včetně stanoviska orgánu ochrany přírody. Stavební úřad ale vyžaduje, abychom doplnili stanovisko orgánu ochrany přírody, v němž bude posouzen krajinný ráz. Mám za to, že v našem případě, kdy se jedná o stavbu v zastavěném území vymezeném územním plánem (který vymezuje plošné i prostorové uspořádání), není posouzení krajinného rázu třeba. Je stavební úřad oprávněn jej po nás požadovat?

Pokud je záměr v zastavěném území, krajinný ráz se skutečně posuzovat nemusí, ovšem jen za splnění podmínek stanovených § 12 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Zde se uvádí, že se krajinný ráz neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody. Z tohoto ustanovení tedy vyplývá, že jestliže orgán ochrany přírody dohodl prostorové a plošné uspořádání a další podmínky ochrany krajinného rázu v územním

či regulačním plánu, vůbec již dále otázku ochrany krajinného rázu v dotčených územích neposuzuje a zhodnocení, zda jsou podmínky stanovené územním plánem dodrženy, náleží stavebnímu úřadu, respektive nově úřadu územního plánování jako DOSS. Podle názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v rozsudku č. j. 7 As 267/2015-57 musí být pro aplikaci výjimky podle § 12 odst. 4 splněny zároveň všechny předpoklady, nestačí, že je v územním plánu vymezeno plošné a prostorové uspořádání. Jak uvádíte, v ÚP města Litomyšl jsou požadavky na ochranu krajinného rázu uvedeny, což by pro posouzení, zda není krajinný ráz negativně ovlivněn, mělo stačit.

Stavebnímu úřadu bych tedy sdělila, že i přes sdělení OOP, že nelze ovlivnění krajinného rázu vyloučit, nejsou pro vydání závazného stanoviska splněny zákonné podmínky stanovené § 12 odst. 4 ZOPK.

K významu pojmu celková plocha

Existuje zákonná definice pojmu celková plocha bytu nebo domu? Mnoho architektů s tímto slovem pracuje, nedokážu ale dohledat, co všechno do celkové plochy patří a nepatří?

Explicitní definice pojmu celková plocha není v žádném právním předpisem uvedena. Pracuje-li s ní architekt nebo klient, měl by vždy uvést, co do celkové plochy řadí – zejména se bude jednat o řešení otázky, zda jsou do plochy započítávány vnitřní konstrukce staveb. Namísto pojmu celková plocha je možné užít jiný pojem, který zákonnou definici má – např. celková podlahová plocha definovaná jako půdorysná plocha všech místností bytu včetně půdorysné plochy všech svislých nosných i nenosných konstrukcí uvnitř bytu, jako jsou stěny, sloupy, pilíře, komíny a obdobné svislé konstrukce nařízením vlády č. 366/2013 Sb., případně celková zastavěná plocha definovaná stavebním zákonem jako plocha ohraničená pravoúhlými průměty vnějšího líce obvodových konstrukcí všech nadzemních i podzemních podlaží do vodorovné roviny. Byl-li přesto ve smlouvě nebo dokumentaci použit pojem „celková plocha“, je třeba jej definovat s ohledem na kontext.

K razítkování dokumentace zpracované jinou osobou

Oslovil mě kolega ze zahraničí, zda bych mohl orazítkovat jím zpracovanou dokumentaci pro záměr, který se má realizovat v ČR. Zajímá mě, jak je to v takovém případě s odpovědností; lze ji smluvně ponechat na původním architektovi?

V první řadě vás musím upozornit na to, že užití autorizačního razítka na dokumentaci, kterou jste nezpracovával ani nevznikala pod vašim vedením, není Profesionálním a etickým řádem dovoleno (viz § 6 odst. 3 PEŘ). Pokud byste se k tomu přeci jen uchýlil, je nutné celou dokumentaci pečlivě zkontrolovat, jelikož úplný přesun odpovědnosti na neautorizovaného zpracovatele není možný – např. trestněprávní odpovědnost za dokumentaci bude v každém případě vaše. Stejně tak po vás může klient požadovat náhradu škody způsobenou vadou dokumentace. Proto vyhovět takové žádosti nedoporučuji, protože se vám to nemusí vyplatit. Zahraniční architekt má možnost se jednorázově zaregistrovat v ČKA a dokumentaci ověřit samostatně.

Právní oddělení ČKA

NOVELA STAVEBNÍHO ZÁKONA NA ÚSEKU STAVEBNÍHO ŘÁDU A ÚZEMNÍHO ROZHODOVÁNÍ

V souvislosti s platností novely stavebního zákona od 1. ledna 2018 uspořádala ČKA v minulých měsících další semináře pro autorizované architekty, na nichž jsou představovány nejzásadnější změny v zákoně dotýkající se výkonu profese. Některé již byly rovněž shrnuty v minulém čísle Bulletinu, nyní přinášíme pokračování.

Průkaznost vlastnického práva

Žádost provést požadovaný stavební záměr podává osoba, které svědčí vlastnické právo; stavební úřad ověří toto právo v katastru nemovitostí dálkovým přístupem. Svědčí-li právo spolu s žadatelem více osobám, musí být žádost v případech běžné správy doložena souhlasem těch, jejichž podíly spolu s podílem žadatele tvoří většinu. Za běžnou správu společné věci lze považovat opakující se udržovací práce, jimiž se zabezpečuje dobrý stav stavby, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její uživatelnost. V ostatních případech, zejména u změny dokončené stavby (provedení nástavby, přístavby, stavební úpravy) či při změně účelu užívání stavby, lze tuto změnu již považovat za mimořádnou správu společné věci podle § 1129 občanského zákoníku (OZ), ke které je třeba alespoň 2/3 většiny hlasů spoluvlastníků.

Souhlas vlastníka nebo potřebné většiny spoluvlastníků dokládá též žadatel, který není vlastníkem stavby či pozemku, na němž zamýšlí provést svůj stavební záměr. Pro účely vydání povolení nebo souhlasu stavebního úřadu postačí žadateli, který není sám vlastníkem, doložit prostý souhlas dotčených vlastníků, případně spoluvlastníků pozemků (u nových staveb či přístaveb) nebo vlastníků, případně spoluvlastníků stavby u změn dokončených staveb.

Pokud je žadatelem změny dokončené stavby vlastníkem bytové jednotky, dokládá souhlas společenství vlastníků jednotek (SVJ), nebo správce, pokud SVJ nevzniklo – zohlednění spoluvlastnického režimu bytového spoluvlastnictví (§ 1158 až 1222 OZ). Právní úprava bytového spoluvlastnictví posiluje koncepci spoluvlastnictví nemovité věci, stejně jako je rozšířena správa domu, která podle § 1189 OZ zahrnuje i činnosti spojené s přípravou a prováděním změn společných částí domu nástavbou, přístavbou, stavební úpravou nebo změnou u užívání.

Na postavení dotčených vlastníků jako účastníků uvede- ných správních řízení se nic nemění – vlastníci či všichni spoluvlastníci stavby nebo pozemku jsou vždy účastníky vedeného správního řízení – územního rozhodnutí (UR), stavebního povolení (SP), případně společného řízení. V rámci tohoto řízení mají právo účastnit se jednání, seznámit se s podklady rozhodnutí, podávat námítky či odvolání proti rozhodnutí. Všichni spoluvlastníci jsou tak informováni a je jim zachována možnost se k věci vyjádřit a konečné rozhodnutí ovlivnit.

Vyžadován je prostý, neověřený souhlas. Prostý souhlas lze považovat za zcela dostačující pro ochranu práv vlastníků pozemků dotčených výstavbou a zbytečně nezatěžuje stavební úřady ani účastníky řízení složitými civilněprávními otázkami, které nejsou pro působnost stavebních úřadů rozhodné. Souhlas s požadovaným stavebním záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu dokumentace nebo projektové dokumentace. Náležitosti situačních výkresů projektové dokumentace stanoví prováděcí vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Pokud by v průběhu řízení vzal vlastníci svůj souhlas zpět, jednalo by se o podstatnou vadu žádosti.

Dokládání souhlasu k provedení stavebního záměru nebo opatření je navrhováno shodně jak pro správní řízení (např. územní, stavební, společné), tak pro postupy stavebního úřadu, které nejsou správním řízením (např. vydávání územního souhlasu, ohlášení, veřejnoprávní smlouva).

Souhlas není potřeba dokládat, je-li stavební záměr podle stavebního nebo jiného zákona titulem pro vyvlastnění, a potřebná práva k pozemku nebo stavbě, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, lze vyvlastnit. Je na investorech, aby před zahájením realizace stavby či opatření získal soukromoprávní titul.

Společné povolení a změny v umístování a povolování staveb

Novela stavebního zákona zavádí nové pojetí společného územního a stavebního řízení, které představuje základní stupeň integrace, neboť nahrazuje dvě samostatná řízení, a to územní řízení a stavební řízení. Investor však i nadále může zvolit oba dva procesy v samostatných krocích, tzn. že nejdříve stavební záměr umístí v samostatném územním řízení a následně požádá o povolení stavby ve stavebním řízení. Tento nový institut řízení vedeného stavebním úřadem je nazván společným povolením.

Do přijetí novely bylo územní rozhodování svěřeno převážně obecným stavebním úřadům – orgánům územních samospráv (s výjimkou působnosti MMR), zatímco vydávání stavebního povolení bylo svěřeno jak obecným stavebním úřadům, tak speciálním a jiným stavebním úřadům, které pak představují různé správní úřady na různých úrovních, ať již v rámci územní samosprávy nebo po linii státní správy. Toto rozdělení nadále platí v případech, kdy je vedeno samostatné řízení o umístění stavby a samostatné řízení o povolení stavby.

Územní rozhodnutí § 78, Stavební povolení § 108 se nevydává, pokud je vydáno společné povolení.

Podle dosud platné úpravy bylo vedení společného územního a stavebního řízení možné pouze v případech, kdy je stavební úřad příslušný k vedení obou řízení.

Příslušným k vedení společného řízení bude stavební úřad příslušný k povolení stavby, tj. u obecných staveb – obecný stavební úřad, pro vybrané speciální stavby – příslušný speciální stavební úřad a pro vybrané energetické stavby – Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Společné řízení bude možné vést i v případě souboru staveb, které budou v působnosti různých stavebních úřadů. Příslušnost k vedení společného řízení se v takovém případě bude odvíjet od druhu stavby hlavní. Stavební úřad příslušný k povolení stavby hlavní bude příslušný k vedení společného řízení.

Stavební úřady příslušné k povolení vedlejších staveb v souboru staveb budou mít ve společném řízení postavení dotčeného orgánu a pro potřeby vydání společného povolení vydají závazné stanovisko. Z věcného hlediska by měl být obsah závazného stanoviska totožný s obsahem rozhodnutí, které by z hlediska umístění či povolení záměru příslušný stavební úřad vydával, ale v tomto případě je rozhodnutí nahrazeno závazným stanoviskem.

Nespornou výhodou je, že proti společnému povolení lze podat pouze jedno odvolání, případně jednu správní žalobu (tedy nedochází k řetězení možných opravných prostředků jako v případě samostatných postupů, bonusem pro investora je zřejmá časová úspora). Zároveň je ale potřeba si uvědomit všechny další aspekty společného povolení ve vztahu a jejich další návaznosti a důsledky, které přináší hlavně při rozsáhlejším souboru staveb.

Spojení procesů posuzování vlivů na životní prostředí s povolováním stavby

Novela stavebního zákona nadále zachovává i původní právní úpravu, tj. samostatné posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (tzv. proces EIA), samostatného územního řízení a samostatného stavebního řízení. Je čistě na volbě investora, zda využije některý z institutů společných řízení nebo k povolení stavebního záměru bude postupovat po jednotlivých krocích samostatných postupů.

Podstatné je rozšíření možnosti využít institutu společného řízení na širší okruh staveb, než tomu bylo před novelou:

- všechny stavby v působnosti obecných stavebních úřadů (včetně staveb na dráze a zařízení drah);
- všechny stavby v působnosti speciálních stavebních úřadů (vyjma staveb leteckých), tj. drážní – stavby drah; silniční – stavby dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací; vodoprávní – vodní díla;
- stavby v působnosti jiného stavebního úřadu (Ministerstvo průmyslu a obchodu) – např. vybrané energetické stavby, stavby ropovodů a produktovodů.

Zavedení společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí znamená, že do společného řízení, kterým se stavba umísťuje i povoluje, je integrován dříve samostatný postup posuzování vlivů na životní prostředí (proces EIA) podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Závazné stanovisko příslušného posuzujícího úřadu (krajského úřadu nebo Ministerstva životního prostředí) není vydáváno v samostatném postupu před řízením u stavebního úřadu, ale v rámci společného řízení. Tento postup přispívá ke zrychlení a zefektivnění přípravy realizace staveb.

Na stejných principech je založeno i územní řízení s posouzením vlivů na životní prostředí.

Pozn.: Související pojmy – soubor staveb, stavba hlavní a stavba vedlejší – § 2 odst. 8 a 9 stavebního zákona; působnost stavebních úřadů – § 13, § 15, § 16 odst. 2 písm. d) stavebního zákona; územní řízení s posouzením vlivů na životní prostředí – § 94a a násl. stavebního zákona; společné územní a stavební řízení – § 94j a násl. stavebního zákona; společné územní a stavební řízení s posouzením vlivů na životní prostředí – § 94q a násl. stavebního zákona.

Změny – užívání staveb – kolaudace

Dochází také k zásadní změně týkající se kolaudace staveb. Od 1. 1. 2018 podléhají kolaudaci (kolaudačnímu souhlasu nebo kolaudačnímu rozhodnutí) pouze dokončené stavby uvedené v § 119 odst. 1 stavebního zákona, tj. pouze dokončené stavby, které současně splňují dvě podmínky:

1. jedná se o jednu ze staveb uvedených v úvodní části citovaného ustanovení, tedy půjde o dokončenou stavbu, popřípadě část stavby schopnou samostatného užívání:
  - uvedenou v § 103 odst. 1 písm. e) bodech 4 až 8 stavebního zákona, nebo
  - u které postačí ohlášení stavebnímu úřadu podle § 104 odst. 1 písm. a) až d) a k) stavebního zákona nebo podle zvláštního právního předpisu (§ 15a vodního zákona), nebo
  - pokud vyžaduje stavební povolení.
2. jedná se o jednu ze staveb uvedených v citovaném ustanovení pod písmeny a) až d), tedy půjde o:
  - stavbu veřejné infrastruktury, nebo
  - stavbu, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit, nebo
  - stavbu, u které bylo stanoveno provedení zkušební provozu, nebo
  - změnu stavby, která je kulturní památkou.

V případě stavby, která nevyžaduje kolaudaci, ale přiděluje se jí číslo popisné nebo evidenční, musí stavebník požádat stavební úřad, aby vyzval obecní úřad/hlavní město Prahu k přidělení čísla popisného nebo evidenčního. Skutečnost, že k přidělení čísla popisného nebo evidenčního vyzývá stavební úřad, vyplývá z § 31a odst. 1 písm. a) zákona o obcích:

„Číslo popisné a evidenční přiděluje obecní úřad v případě nově vzniklé budovy, která je stavbou vyžadující stavební povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu, na základě písemné výzvy příslušného stavebního úřadu.“

a z § 14a odst. 1 písm. a) zákona o hlavním městě Praze:

„Číslo popisné a evidenční přiděluje hlavní město Praha v případě nově vzniklé budovy, která je stavbou vyžadující stavební povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu, na základě písemné výzvy příslušného stavebního úřadu.“

K žádosti o přidělení čísla popisného by měl stavebník přiložit geometrický plán a prohlášení o tom, že stavba byla provedena v souladu s jejím povolením a ověřenou dokumentací/ověřenou projektovou dokumentací. Pokud při provádění stavby došlo k odchylkám oproti ověřené dokumentaci/ověřené projektové dokumentaci, přiloží stavebník místo prohlášení dokumentaci skutečného provedení stavby.

K problematice přidělování čísla popisného byla dne 10. 1. 2018 zveřejněna na webových stránkách Ministerstva pro místní rozvoj pracovní pomůcka pro stavební úřady, jako metodický pokyn stavebním úřadům, nazvaný Zápis stavebních objektů do RÚIAN po 1. 1. 2018.

Marie Špačková

ÚZ Č. 1207 – STAVEBNÍ ZÁKON, VYVLASTNĚNÍ, URYCHLENÍ VÝSTAVBY INFRASTRUKTURY

Sagit, 2017

Další z přehledných a cenově dostupných publikací obsahuje text stavebního zákona, zákona o vyvlastnění a zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury po velkých změnách, které nabylы účinnosti od 1. 1. 2018. Předpisy zařazené v publikaci odpovídají stavu k 1. 3. 2018.

Novela stavebního zákona přinesla k 1. 1. 2018 řadu změn, které vyvolaly potřebu změnit také čtyři prováděcí vyhlášky. Tři z těchto vyhlášek již byly v tomto vydání změněny (vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence plánovací činnosti, a č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby), čtvrtá vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, zatím změněna nebyla a je publikována v původním znění. Dále je publikována rovněž vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, a další předpisy.

Zpravodajství z oblasti stavebního práva

Nakladatelství Sagit monitoruje změny právních předpisů. O všech novinkách týkajících se stavebního práva se lze dozvědět prostřednictvím týdenního zpravodajství. K odběru zpráv je nutno se přihlásit na stránkách www.sagit.cz kliknutím na okno 3 minuty týdně.

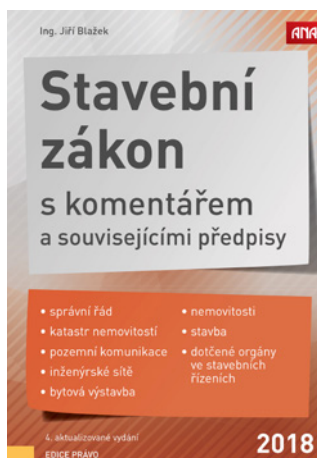
www.sagit.cz

STAVEBNÍ ZÁKON 2018 S KOMENTÁŘEM A SOUVISEJÍCÍMI PŘEDPISY

Jiří Blažek
ANAG, 2018

Publikace je koncipována z hlediska potřeb žadatelů. Vychází z aktuálního stavu legislativy k 1. 1. 2018 s uvedením změn. Výklad jednotlivých ustanovení v této čtenářsky oblíbené příručce uvádí jak zrušená, tak nově nahrazovaná znění a především rozhodné související předpisy – vybraná znění správního řádu, katastru nemovitostí, seznam předpisů vymezujících dotčené orgány, nemovitosti a správu budov (SVJ, bytová družstva). Nediílnou součástí jsou i výňatky z dopravní a inženýrské infrastruktury. Autor publikace se snaží běžným uživatelům ulehčit orientaci ve složitém právním předpisu, který stavební zákon představuje. Toto vydání na rozdíl od předchozích neobsahuje prováděcí vyhlášky, jelikož v době tisku ještě nebyly vydány v aktualizovaném znění. Čtenářům jsou k dispozici prostřednictvím elektronické vkládané aktualizace, která je zdarma ke stažení na stránkách nakladatelství.

www.anag.cz

CE

20

NIA

188

Základní informace

Česká komora architektů vyhlásila 18. ledna 2018 třetí ročník České ceny za architekturu. Vyhlášením Ceny Komora navazuje na své další aktivity směrem k veřejnosti, jimiž propaguje kvalitní výsledky práce jak etablovaných, tak začínajících architektů. Architektonická díla, která někdo navrhl a dbal na kvalitu jejich dokončení, tvoří jen malou část celkové stavební produkce a snad ještě menší část zásahů člověka do krajiny a veřejného prostoru.

Cílem ČCA je architektonická díla propagovat a prezentovat směrem k veřejnosti, a to nejen z hlediska jejich estetické a technické kvality, ale především v souvislostech jejich vzniku, vztahu k okolí a společenského přínosu. Díla nejsou posuzována v rámci žádných kategorií, udělena je jedna hlavní cena a čestné označení finalista. Soutěžní přehlídky se mohou zúčastnit jednotlivci nebo kanceláře s projekty realizovanými na území ČR a dokončenými v posledních pěti letech. Do letošního ročníku se přihlásilo celkem 145 děl.

Přehled všech přihlášených staveb viz s. 70.

Harmonogram

18. ledna 2018

Tisková konference – vyhlášení 3. ročníku ČCA 2018
Otevření přihlášek realizací do ČCA 2018

10. března 2018

Ukončení přijímání podnětů na přihlášení realizací od Akademie ČCA
Ukončení přijímání nominací na Výjimečný počin od Akademie ČCA

31. března 2018

Ukončení přijímání přihlášek do ČCA 2018

6. dubna–6. května 2018

Hlasování mezinárodní poroty o nominovaných dílech ČCA 2018

31. 5. 2018

Nominační večer ČCA 2018
Divadlo Archa, Na Poříčí 26, Praha 1

červen–září 2018

Jednání poroty ČCA 2018 v ČR, výběr finalistů a držitele hlavní ceny ČCA 2018
Hlasování Akademie ČCA o cenách za Výjimečný počin

19. 11. 2018

Galavečer ČCA 2017

Výstavy a akce ČCA 2018

13. 6. –31. 12. 2018

Národní technické muzeum,
Centrum stavitelského dědictví Plasy

14. 6.–7. 7. 2018

Smetanova Litomyšl

červen–prosinec 2018

doprovodné regionální akce ČCA

1. 8.–30. 8. 2018

Spolkový dům Slavonice / Slavonice Fest

listopad–prosinec 2018

Galerie Jaroslava Fragnera, Praha

Akademie

Představenstvo ČKA ustavilo Akademii České ceny za architekturu (AČCA) z řad významných osobností působících v oboru architektura a z oborů majících na výsledek činnosti architekta vliv. AČCA je z hlediska zastoupení oborů různorodá, má nejméně sto čestných členů, v současné době jich je 327. Akademie je garancí respektu a vysoké prestiže Ceny u jejích partnerů, profesní komunity i široké veřejnosti. Členství v akademii vzniká jmenováním představenstvem ČKA. Členy akademie se pro další ročníky stávají také finalisté ČCA.

Nominace děl do soutěžní přehlídky

Základní role akademie je role kurátorská a role nomináční. Členové Akademie mohou přihlašovat nejen svá díla, ale jejich hlavním úkolem je také aktivně vyhledávat další díla a zajímavé architektonické počiny. Tímto postupem lze zajistit přihlášení většího množství kvalitních děl.

Nominace a udělení Ceny za výjimečný počin

Další úlohou Akademie České ceny za architekturu je nominovat a z nominací poté vybírat díla a osoby, kterým by mohla být udělena Cena za výjimečný počin (kromě AČCA tato výjimečná díla a osoby nominuje také Grémium). Nominace na ocenění za výjimečný počin probíhá na webovém portálu Ceny per rollam. Každý člen akademie obdrží od Kanceláře heslo, na jehož základě mu je umožněn vstup do hlavní hlasovací části webového portálu Ceny. Na ocenění může nominovat díla a/nebo osoby bez omezení. Seznam nominovaných je předán Grémiu, které jej doplní o vlastní nominace a předá zpět akademii k udělení ocenění. Grémium spolu s uveřejněním seznamu nominovaných sdělí, jaký počet ocenění za výjimečný počin bude v daném ročníku udělen. O udělení ocenění za výjimečný počin rozhoduje akademie hlasováním rovněž per rollam na webovém portálu Ceny. Členové akademie vybírají ze seznamu nominovaných předaného Grémiem. Každý člen akademie udělí svůj hlas maximálně pěti dílům a/nebo osobám, které by dle jeho názoru měly obdržet ocenění za výjimečný počin. Díla a osoby, které obdrží nejvyšší počet hlasů, získávají toto ocenění.

Jmenný seznam všech 327 členů Akademie České ceny za architekturu a jednacím řád viz www.ceska-cenzaarchitekturu.cz

Grémium

Představenstvo ČKA pověřilo dramaturgií, dohledem nad dodržováním statutu, nominacemi na Výjimečný počin či Mimořádné ceny Grémium ČCA, které je složeno z vybraných členů představenstva ČKA. Grémium má nejméně pět členů.

Předseda	Ivan Plicka
Členové	Pavel Hnilička Jaroslav Šafer Pavel Martinek Radek Kolařík Milan Svoboda Petr Velička Marie Špačková

Kontakty

Marie Špačková
koordinace a partneři
marie.spackova@cka.cz
T +420 727 812 736

Radka Štastná
přihlášky, Akademie, porota
radka.stastna@cka.cz
T +420 731 508 028

Tereza Zemanová
komunikace s médii
tereza.zemanova@cka.cz
T +420 777 464 453

Připomenutí výsledků 2. ročníku České ceny za architekturu 2017

Druhý ročník České ceny za architekturu byl vyhlášen 18. ledna 2017. Do soutěže, která byla otevřena realizacím za posledních pět let, se jich přihlásilo 249. Výsledky byly vyhlášeny na galavečeru, který proběhl 27. listopadu 2017 v Jatkách 78 – Místě pro nové umění v pražských Holešovicích. Hlavní cenu získal Archeopark Pavlov od Architektonické kanceláře Radko Květ.

Do finále České ceny za architekturu na základě rozhodnutí mezinárodní odborné poroty postoupilo pět dalších staveb: Komunitní centrum Máj v Českých Budějovicích (SLLA Architects), Dům v cihlové zahradě v Prušánkách (Jan Proksa architekt), Galerie nábytku v Brně (Chybík+Kristof Architects&Urban Designers), Chata u jezera v Doksech (FAM Architekti), Javornická palírna v Javornici (ADR). Vítěz i finalisté se etablovali z řad 42 nominovaných děl.

Uděleny byly také Mimořádné ceny partnerů: Mimořádná cena Velux za nejlepší práci s denním světlem v interiéru – Dům pro spisovatelku v Čechách (Emergenative Architecture), Mimořádná cena Karlín Group za angažovaný přístup k záchraně a tvorbě výjimečného veřejného prostoru – Léto pod viaduktem (CCEA MOBA), Mimořádná cena Agentury ochrany přírody a krajiny ČR za kvalitní dílo moderní architektury citlivě vsazené do krajinného rázu – Archeopark Pavlov (Architektonická kancelář Radko Květ), Mimořádná cena Ministerstva průmyslu a obchodu za přístup a revitalizaci průmyslového objektu – Společenské centrum Breda&Weinstein (Šafer Hájek architekti).

Dále byla udělena ocenění za Výjimečný počin – za kurátorskou činnost v Domě umění v Českých Budějovicích Michalu Škodovi, starostům města Litomyšl za soustavnou práci pro město, v němž se daří koncepčnímu uvažování i dobré architektuře, a třetí ocenění obdržel Adam Gebrian za svůj rozhlasový pořad Bourání na Radiu Wave, cyklus rozhovorů s významnými osobnostmi o všem, co souvisí s architekturou.

Cenu v průběhu roku doprovázela řada aktivit v regionech ČR a širšímu publiku byla představena také formou výstav. Výsledky soutěže byly publikovány v samostatném katalogu ČCA 2017, v Bulletinu ČKA a na www.ceskacenaazaarchitekturu.cz

Vítězem prvního ročníku ČCA se stal v roce 2016 Petr Stolín Architekt s ateliérem a domem Zen-Houses.

Porota 2018

Carlo Baumschlager	44
Zsolt Gunther	46
Yael Moria Klain	49
Andrea Klimko	52
Robert Konieczny	55
Ivan Reimann	58
Roger Riewe	61

Představenstvo ČKA jmenuje na návrh Grémia členy poroty z řad respektovaných osobností oboru. Porota má minimálně pět členů, počet členů je vždy lichý, nadpoloviční většina členů poroty je zahraničních.

Výběr přibližně padesátky nominovaných děl

Základní úlohou poroty je nominace zpravidla 50 děl (v loňském ročníku jich bylo 42, v prvním ročníku 63), která budou představena na nominačním večeru, budou součástí putovní výstavy a budou uveřejněna v katalogu. Díla jsou vybrána hlasováním per rollam z dokumentace všech řádně přihlášených prací. Každý člen poroty má 50 hlasů, které může udělit 50 různým dílům bez ohledu na typologii stavby. Nominovanými díly jsou ta díla, která získala nejvyšší počet hlasů.

Udělení Ceny a čestného označení Finalista

Dále je úlohou poroty výběr 5–10 staveb, jejichž autoři obdrží čestné označení Finalista. Každý člen poroty udělí svůj hlas deseti dílům z nominovaných, kterým by dle jeho názoru měl být udělen tento titul. Díla, která obdrže- la nejvíce hlasů, získávají čestné ocenění Finalista. Z nich porota hlasováním vybírá vítěze. Každý člen poroty stanoví pořadí děl ve finále. Dílo, které získá nejvíce bodů při součtu těchto žebříčků stanovených jednotlivými členy poroty, získává Cenu. Porota o udělení Ceny a čestného ocenění Finalista rozhoduje na řádném zasedání poroty, na základě předchozí osobní prohlídky děl.

Porotce

Carlo Baumschlager

Baumschlager-Hutter Partners, La Maison du Savoir, Université
 Lucemburk, Esch-sur-Alzette, 2015. Foto archiv Baumschlager-Eberle
 architekten

Baumschlager-Eberle architekten, DC living, Vídeň, 2014. Foto Michael Nagl

Carlo Baumschlager
 * 1957 Rakousko
 Baumschlager Hutter Partners

Carlo Baumschlager je uznávaný rakouský architekt, který vede od roku 2010 spolu s Jesco Hutterem kancelář Baumschlager Hutter Partners s pobočkami v Rakousku, Německu a Švýcarsku. Vedle toho působí jako pedagog, nejprve na Syracuse University v New Yorku a na HFT ve Stuttgartu, od roku 2007 je profesorem architektury a urbanismu na Akademii výtvarných umění v Mnichově. V roce 1982 absolvoval Vysokou školu výtvarných umění, průmyslového designu a architektury ve Vídni pod vedením Wilhelma Holzbauera a Osvalda M. Ungerse, design studoval u Hanse Holleina. V letech 1984–2010 byl společníkem v ateliéru Baumschlager-Eberle-Egger (od 1985 Baumschlager-Eberle).

Baumschlager se zpočátku zaměřil na vorarlberský region, posléze se specializoval na projekty pro bydlení – stojí za vznikem více než patnácti tisíc bytových jednotek. Má za sebou na čtyři stovky realizací různých staveb po celém světě. Mezi nejznámější z nich patří právě dokončovaný komplex nemocnice v Bregenzu, nemocnice v belgickém Kortrijku (2014), univerzita La Maison du Savoir v Lucembursku (2015), justiční palác ve francouzském Caen (2015), vídeňský obytný komplex DC living (2014), řada mrakodrapů v Pekingu (2005), na vídeňském letišti realizoval terminál (2005) a je autorem projektu rozšíření letiště Skylink (2012). Svě dílo má také u nás v podobě rezidenčního objektu Cornlofts Šaldova v pražském Karlíně (2009).

Baumschlagerovy stavby se pyšní desítkami ocenění, např. za Laboratorní budovy ETH e-Science Lab v Curychu (2008) obdržel v roce 2010 rakouskou státní cenu za udržitelnou architekturu a mezinárodní architektonickou cenu od muzea The Chicago Athenaeum, jeho kampus Diakonie v Düsseldorfu (2009) mu přinesl titul za kvalitní stavbu Auszeichnung guter Bauten 2010.

Carlo Baumschlager je členem několika profesních komor v Rakousku, Německu, Lichtenštejnsku a Lucembursku, dále je čestným členem Amerického institutu architektů (AIA) a hostuje rovněž v České komoře architektů.

Povinností architektů je navrhovat stavby trvalé a krásné – je to náš závazek vůči společnosti

Carlo Baumschlager

Jste představitelem tzv. Nové vorarlberské stavební školy (Neue Vorarlberger Bauschule), inovativního architektonického hnutí v Rakousku konce 20. století. Rozdíl mezi standardní českou produkcí a vorarlberskou je propastný. Seběmenší zakázky jsou ukázkou skvělé současné architektury. Čím je tato výjimečnost, a to i v evropském kontextu, způsobena?

Vorarlberská stavební škola je tím, čím je, protože práci architekta se dostává všeobecného uznání a úcty. Výrazem této skutečnosti je komunikace s investory, úřady a řemeslníky z očí do očí, jako rovného s rovným. Odpovědnost za životní prostředí, jež vzniklo v důsledku výstavby – jako kulturní vyjádření dané společnosti, je upravena regulativy.

Studoval jste průmyslový design u Hanse Holleina, známého statí z roku 1967 nazvanou Všechno je architektura. Jak vás jeho myšlení ovlivnilo? Jak byste architekturu definoval vy?

Prohlášení Hanse Holleina, že všechno je architektura, a rozšířený výklad toho, co všechno může být umění od konceptuálního umělce Josepha Beuyse, jakož i překryví těchto postojů, vedou k pochopení architektury a vysvětlují její relevanci. Z těchto výkladů vyrůstá povinnost architekta vytvářet projekty a uzavírat smlouvy vztahující se k nějaké určité, možná velmi nejisté budoucnosti. Vše je architektura – tedy to, co bylo postaveno, i naše vize.

Váš ateliér Baumschlager Hutter Partners má za sebou desítky realizací po celém světě. Jedním z hlavních témat vaší tvorby je bydlení. Navrhoval jste rodinné domy, rezidenční bydlení i sociální byty. V Evropě je patrný trend stavět právě sociální bydlení maximálně úspěšně (snížovat náklady na stavbu i na budoucí provoz včetně spotřeby energií), ale zároveň usilovat o kvalitní architekturu. Jak se vám daří vyrovnat s tímto zdánlivým protikladem?

Architektura musí přinášet něco trvalého! A tato trvalost jejího účinku neznamená pouze, že je třeba ekologicky a ekonomicky optimalizovat. Znamená to především, že co postavíme, musí být krásné! My jako architekti máme povinnost vůči lidem, a ne jenom vůči zisku nebo krátkodobým stavebním programům. Považuji za nezbytné vést debatu na toto téma.

Porotce

Zsolt Gunther

3h architecture, Administratívni budova K4, Budapešť, 2015. Foto Tamás Bujnovszky

3h architecture, Obnova katedrály v Szegedu, 2015. Foto Tamás Bujnovszky

Zsolt Gunther
* 1964 Maďarsko
3h architecture

**Když projekt nevede k realizaci,
je důležité alespoň nastavit správný směr**

Zsolt Gunther

Významně se podílíte na činnosti skupiny MOME EcoLab na Univerzitě umění a designu Moholy-Nagy v Budapešti, kde mimo jiné od roku 2012 běží výzkum sociálního bydlení ve znevýhodněných, chudých oblastech. Stejně tak spolupracujete na konceptu maďarského sociálního bydlení v rámci skupiny 4xM. S jakými nejpálčivějšími problémy se při výzkumu setkáváte a jaké mají řešení?

Přední maďarský architekt Zsolt Gunther vystudoval v roce 1990 architekturu na Technické univerzitě v Budapešti a dále na Akademii výtvarných umění ve Vídni u Hanse Holleina. Po promoci působil jako architekt v předních evropských architektonických kancelářích – Mecanoo v Delftu, Boris Podrecca ve Vídni a Volker Giencke a Ernst Giselbrecht ve Štýrském Hradci. Již v roce 1994 založil společně se svou životní partnerkou Katalin Csillag vlastní architektonické studio 3h architecture. V roce 2009 ukončil doktorandské studium. V roce 2005 obdržel za přínos v oblasti architektury nejprestižnější maďarskou cenu Ybl Prize, pojmenovanou po architektu Miklósi Yblvi.

Atelier 3h se pyšní četnými realizacemi především ve střední a v severní Evropě. Mezi nejznámější patří stavby v rodné zemi – administrativní budova K4 v Budapešti (2015), obnova katedrály v Szegedu (2015), administrativní budova Geometria v Budapešti (2010), termální lázně v historickém městě Pápa (2012) nebo obnova baziliky Pannonhalma (2012, s Johnem Pawsonem). Za rekonstrukci a dostavbu Institutu pro tělesně postižené v Budapešti (2010) byl nominován na Mies van der Rohe Award 2011. V roce 2016 vyhrál ateliér mezinárodní soutěž na univerzitní kampus MOME v Budapešti.

Kromě vlastní architektonické tvorby se věnuje přednáškové a publikační činnosti, působí rovněž jako hostující profesor, vede workshopy a podílí se na výstavách po celé Evropě. Věnuje se architektonickému výzkumu zaměřenému na pragmatický design. Je jednou z vůdčích osobností MOME Ecolab a zakládajícím členem Active House Alliance. Pracuje na konceptu maďarského sociálního bydlení v rámci skupiny 4xM.

V zimním semestru 2017/2018 vedl ateliér Ústavu navrhování I na FA ČVUT v Praze, v jehož rámci studenti navrhovali klášter v maďarské Belpátfalvě.

Sociální bydlení je definováno jako použití minimálních prostředků umožňujících nejvyšší kvalitu života. Liší se v závislosti na různých cílových skupinách. Cílem našeho projektu v MOME Ecolab bylo, aby se z bezdomovců stali lidé se střechou nad hlavou. Byla to částečně výchova v sociální oblasti. Dům ve Veszprému jsme přejmenovali na pekelnou věž kvůli příšerným podmínkám, které v tomto domě vládly. Museli jsme přehodnotit konstrukční prvky a prostorové uspořádání, abychom našli nejlevnější řešení na minimální zastavěné ploše. A vedli jsme mnoho diskusí s nájemníky. Kvůli nedostatku peněz se dalo bohužel udělat jen pár zásahů. Ale přesto byl alespoň nastaven správný směr.

Koncept sociálního bydlení pro střední třídu je zcela jiná záležitost. V tomto momentě na trhu téměř neexistují žádné dosažitelné státní nájemní byty. My jsme se rozhodli situaci řešit a soustředili se na rehabilitaci průmyslových zón s dobrou veřejnou dopravou. Klíčovým tématem byla také udržitelnost staveb. Pokud vytvoříte rezidenční jednotky s nízkými náklady na údržbu, znamená to dlouhodobou investici a rozumné ceny. Třetí výzva byla velikost takových jednotek – měly mít kapacitu 200–800 bytů, které vytvářejí komunity a mohou v nich být zařízení občanské vybavenosti, tedy služby. Takový model mohl zajistit sociální mobilitu v zemi, jelikož tento systém umožňuje měnit trvalé bydliště v rámci různých měst. Ani v tomto případě se ale nepodařilo projekt realizovat, především z důvodu politické lhostejnosti.

Ve vaší tvorbě se často setkáváme se sakrální architekturou – při svém hostování v Ústavu navrhování II Fakulty architektury ČVUT jste se svými studenty zvolil téma dostavby kláštera v Belpátfalvě, přestavoval jste katedrálu v Szegedu, s Johnem Pawsonem jste spolupracoval na obnově baziliky Pannonhalma, která se údajně stala mezníkem v maďarské památkové péči. V čem spatřujete onen mezník a co vás na duchovním rozměru architektury přitahuje?

Rekonstrukce baziliky se dotkla několika velmi citlivých otázek, které předtím v Maďarsku v oblasti ochrany památek nebyly zpochybňovány. Poslední zásah do baziliky se uskutečnil na konci 19. století. Architekt Storno měl velmi silnou představu o středověké architektuře přesouvající svoji pozornost od prostorovosti a spirituální atmosféry k dekoraci. Protože pro toto období byly charakteristické také silné nacionalistické nálady, projekt se bolestivě dotknul některých duševních a materiálních památek. Mniši si přáli se znovu

vrátit do kostela a obnovit spirituální esenci středověké baziliky. Hnací silou byla jejich liturgie a ta byla v rozporu s některými chráněnými částmi. Pulpit stál v cestě chórovým lavicím, a proto musel být odstraněn. Vysoký oltář v sanktuáriu se již nepoužíval a byl proti liturgickému konceptu, který požadoval prázdný sanktuář. Výsledkem je prostor, který není přeplněný, který je charakterizován jednotným použitím materiálů, a přitom si zachovává některé vrstvy pocházející ze zásahu provedeného v 19. století. Paradigma zachování každé historické vrstvy tak, jak je, definitivně padlo.

V minulosti se chrámy stavěly v bohatých, historických místech a byly bohatě zdobené. Jaký je dnes duchovní rozměr architektury, když jsme velmi opatrní k používání ornamentů a využití historických prostor (kleneb, dómu atd.) také není námětem k diskusi? Využití pečlivě vybraných materiálů může být řešením. Takové úkoly jsou často realizovány ve stávajících, historických místech. Výzkum stávajících historických prostor hledající správné současné prvky je další výzvou v takových projektech: je nezbytné, aby mezi starým a novým vznikaly dialogy vytvářející v projektu napětí. A to vše slouží spirituálnímu soustředění.

Každý případ je jiný a potřebuje spoustu mentálního úsilí a rozjímání. Rychlost procesu navrhování je u sakrálních staveb naprosto odlišná, soustřeďující se na trvalost a dlouhověkost, věčnost.

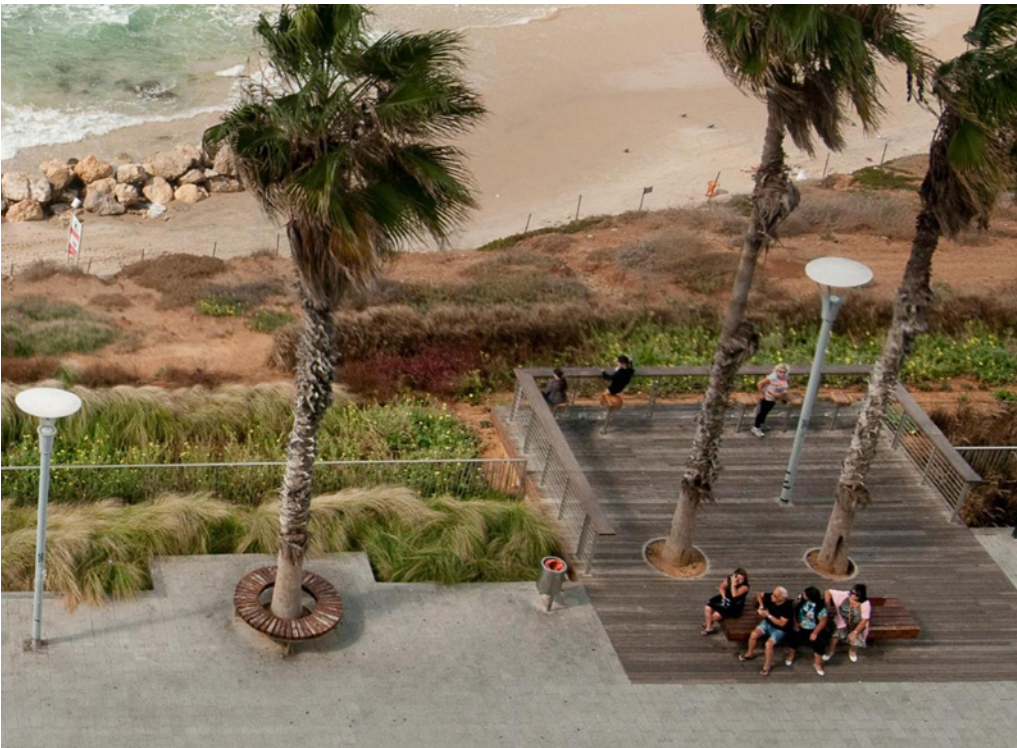
S praxí jste začínal na venkově. Při pohledu na vesnickou architekturu jste se pokusil o její redefinici. V čem spočívala?

Venkov ztrácí svůj neopakovatelný charakter velmi rychle. Dva výrazné prvky jsou ve venkovských sídlech stále rozeznatelné: jedním z nich je struktura pozemku se způsobem stavění – převážně podlouhlé pozemky s dlouhými domy situovanými na hranici, vytvářející uzounké mezery mezi sousedními budovami – druhý je použití tradičních materiálů. Ale tyto domy časem zmizely, protože lidé měli peníze na to je přestavět nebo přeměnit. Tradiční dům se postupně stal spíše symbolem chudoby.

My jsme se pokusili zdůraznit kvalitu takových přístaveb. Podlouhlé objemy se sousedními exteriéry mají jistou kompaktnost. V kombinaci s organizací přistavěných prostor to může obsáhnout moderní funkce. Dále jsme se hlavně zaměřili na redefinování přechodných prostor, jako jsou portikus a veranda. Jejich výhoda je dána zvláštním klimatem, které u nás máme: dávají stín v horkých letních dnech a chrání před deštěm, když je příjemné být venku na podzim a na jaře.

Porotce

Yael Moria Klain

Yael Moria Klain, Pobřežní promenáda, Bat Yam, 2017, Izrael.
Foto archiv autorů

Yael Moria Klain, Městská promenáda, Bat Yam, 2013, Izrael.
Foto archiv autorů

Yael Moria Klain

* 1955 Francie

Moria-Sekely Landscape & Architecture Ltd.

Yael Moria Klain je izraelská architektka specializující se především na krajinářskou architekturu a urbanismus, řešící úkoly od velkých celků po nejmenší detaily. Narodila se v roce 1955 ve Francii a o pět let později se s rodinou přestěhovala do Izraele. Po promoci v oboru krajinářská architektura na Izraelském institutu technologií – Technion v roce 1982 pracovala v renomovaných krajinářských ateliérech v Izraeli a Itálii. Souběžně začala s vlastní praxí v architektonickém studiu Moria Sekely Landscape & Architecture.

Věnuje se také akademické dráze v předních izraelských institucích (Bezalel Academy of Arts and Design, Tel Aviv University, Open University, The Technion). V současné době je děkankou na vysoké škole Shenkar, kde zároveň vede katedru interiérové tvorby a navrhování. Podílí se na tvorbě studijních programů v oblasti krajinářské architektury.

Z realizovaných projektů patří mezi nejvýznamnější revitalizace ulice Ibn Gabirol a bazénu Gordon (2006) v Tel Avivu, plážová promenáda Bat Yam (2013) a zahrady Butterflies (2010). V současné době její studio pracuje na revitalizaci historického náměstí Dizengoff Square v srdci Tel Avivu.

Jméno Yael Moria Klain je spojeno také s mnohými výstavami, jelikož působí od roku 2000 jako kurátorka v Izraeli i zahraničí. Do povědomí se zapsala její teoretická práce z barcelonské Technické univerzity s názvem Critical Landscape z roku 2000. Za zmínku stojí také např. projekt Back to the Sea realizovaný v roce 2004 v izraelském pavilonu na Bienále architektury v Benátkách, pro které byla nominována jako kurátorka zmíněného izraelského pavilonu. Posléze se prezentovala v Německu a Nizozemsku. V roce 2008 a 2010 organizovala zcela unikátní první a druhé mezinárodní bienále krajinářského urbanismu Bat Yam. Výstavu měla také v pavilonu současného umění Heleny Rubinsteinové v Tel Avivu.

Mezi různými oceněními její kanceláře lze zmínit např. izraelskou cenu za krajinářskou architekturu Rechter Prize (2000) a Karravan Merit Award (1996).

Krajinu transformuji na úložiště našich každodenních životů

Yael Moria Klain

Pracovala jste jako krajinářská architektka v Izraeli a v Itálii. Pro nás, Středoevropany, je těžko představitelná práce s izraelskou krajinou, již z větší části zaujímá vyprahlá Negevská poušť. Jaká jsou specifika navrhování v pouštních zemích?

Izrael je středomořská země ležící na hranici pouště (200 mililitrů ročních srážek), která popírá svůj středomořský charakter i poušť. Protože většina imigrantů, kteří přišli na začátku 20. století, pocházela ze střední a východní Evropy, poušť, stejně jako středomořská povaha, v nich vyvolávaly nepřátelské reakce a cítili se ohroženi. Ben Gurion, první izraelský ministerský předseda, prohlásil termíny „zabrat divočinu“ a „dokázat, aby poušť rozkvetla“ za rozvojovou strategii a zároveň operační taktiku.

Jako krajinářská architektka, která se zabývá několika projekty v poušti, využívám ekosystém „pouštní oázy“ k tomu, abych umožnila lidem, kteří do pouště „emigrovali“, v ní žít.

Většina zastavěné nebo plánované krajiny Izraele není pouštní terén. Z větší části se krajinářská architektura inspiruje modernistickým plánováním. Myslím si, že mou hlavní výzvou je formulovat izraelskou architektonickou krajinu, která se vlastně nechává inspirovat všemi aspekty středomořských stylů. A co se týká pouště – konkrétně u historického lomu Beerševa (materiály vytěžené z tohoto lomu byly použity na stavbu Starého města v Beerševě), což je sám o sobě velmi náročný projekt, jsme ji chtěli přeměnit na oázu plnou vody, zeleně a života.

Opakovaně jste byla kurátorkou mezinárodního bienále krajinářské architektury ve městě Bat Yam nedaleko Tel Avivu, zaměřeného na redesign městské krajiny a změny ve veřejném prostoru. Zabývala jste se i vlivem trvalých a dočasných vstupů do veřejného prostoru a potíráním hranic mezi nimi. Mohla byste význam takových zásahů do městské krajiny přiblížit?

Při bienále jsem si uvědomila krajinářskou architekturu jako něco dočasného, proměnného. A bienále mi také pomohlo vytvořit si nový názor na to, co lze považovat za veřejný prostor. Právě tam najednou vyvstala myšlenka, že veřejný prostor patří automobilům, kolařům i pejskařům. Je to místo, kde veřejnost tráví svůj čas, a proto se na něj vztahují také pravidla demokracie, a co je nejdůležitější – rovnosti. V tomto smyslu nemusí být plánování megalomanské, jen je třeba vytvořit místo bez předsudků, vhodné pro všechny své uživatele. A k tomu je nezbytné strategické plánování. Věřím, že využití architektonického aktivismu ve veřejné sféře by pomohlo transformovat dlouhodobé rozvojové plány.

V České republice se pomalu začíná probouzet zájem o veřejný prostor mezi politiky i veřejností. Přesto zůstává krajinářská architektura stále popelkou. Jaké je postavení krajinářských architektů v Izraeli?

V současné době je krajinářská architektura nedílnou součástí pracovního procesu. Krajinářský architekt vždy bude součástí týmu, který zodpovídá za plánování prostoru. Celkem vzato je ale tato profese stále považována za cosi dekorativního, nebo dokonce grafického, či naopak za jakousi pomocnou infrastrukturu, jako je třeba dálnice. Izraelská krajinářská architektura vlastně stále postrádá obsah a program. Existuje jen několik málo krajinářských počínů, kterým byla dána autonomie. Opravdu zřídka jsou považovány za jádro nějakého projektu. Pokouším se přeměnit krajinu, najít její podstatu, transformovat ji na jakési úložiště našich každodenních životů. Vycházím z myšlenky, že naše životy se odehrávají v infrastruktuře krajiny, ve veřejném prostoru.

Porotce

Andrea Klimko

Andrea Klimko Architects, Sportovně-relaxační centrum RELAXX,
Bratislava, 2008. Foto archiv autorky

Andrea Klimko Architects, Leonardo, rezidenční objekt, Trnava, 2011.
Foto archiv autorky

Andrea Klimko
 * 1973 Slovensko
 Andrea Klimko Architects

Moc kulatého razítka památkářů by neměla vítězit nad autorskou svobodou architektonického projevu

Andrea Klimko

K vašim posledním úspěšným realizacím na Slovensku patří polyfunkční dům Leonardo, dokončený v roce 2012 v památkové zóně města Trnavy. Sebevědomý minimalistický návrh stavby, který vzešel z architektonické soutěže, se neseťkal s pochopením památkářů. Jaké požadavky památkové péče jste musela respektovat? Kam až jste ochotna ustupovat, pokud se neshodnete s investorem či dotčenými orgány?

Původem Slovenka Andrea Klimko je zakladatelkou a ředitelkou architektonické kanceláře Andrea Klimko Architects sídlící v Londýně, Vídni a Bratislavě. Na kontě má na 150 projektů a více než třicetku realizací. Vystudovala v roce 1997 Fakultu architektury STU v Bratislavě a dále studovala na Fakultě architektury Technické univerzity ve Vídni. Dnes je autorizovanou architektkou registrovanou v Royal Institute of British Architects (RIBA) a Slovenské komoře architektů, hostující členkou České komory architektů a členkou prezidia Spolku architektů Slovenska a dalších organizací.

Její architektonická kancelář má zkušenosti se širokou škálou projektů realizovaných po celém světě. Ve své práci se snaží klást důraz na tvůrčí a inovativní přístup a genius loci místa, kde bude projekt realizován.

Za svoji práci získala Andrea Klimko četná ocenění. Hned tři za realizaci obytné budovy Mondrian v Bratislavě (2005) – v roce 2005 cenu Slovenské komory architektů CE-ZA-AR a mezinárodní cenu Faenza Editrice v italské Bologni, o rok později pak cenu Bauwelt – Das erste Haus. Uznání se dostalo také sportovně-relaxačnímu centru RELAXX v Bratislavě (2008) – v roce 2008 získalo World Architecture Award udělovanou World Architecture Community a rok předtím bylo nominováno na slovenskou Cenu Dušana Jurkoviča. Dalšími zajímavými díly jsou např. rezidence Leonardo v Trnavě (2011), bratislavský rezidenční komplex Racany Bianco (2010) a nově také rezidenční objekt Mendelsohn, který je ve výstavbě rovněž v Bratislavě.

Andrea Klimko byla v roce 2012 nominována na cenu Křišťálové křídlo udělovanou výjimečným slovenským osobnostem různých oborů. V roce 2013 založila neziskovou organizaci Women Architects, podporující zájem o architekturu a profesní rozvoj.

Projekt Leonardo v Trnavě, slovenském „Malém Římě“, jak se často říká, způsobil nebyvalé polemiky a polarizoval společnost. Ta architektonicky smýšlející říkala, že je to dobrá architektura, která má konečně pravdivý a autentický výraz v památkovém prostředí, ostatní měli jiný názor.

Některé skutečnosti jsem už nebyla schopná ovlivnit, i kdybych chtěla. Předložila jsem Památkovému úřadu v Trnavě mnoho alternativ a doufala, že uspokojím jejich vkus. Argumentovala jsem příklady podobného přístupu v zahraničí, mimochodem i v Česku. I když jsme všechny regulativy podle územního plánu dodrželi, uliční čáru, výšku římsy, tvar střechy atd., památkový úřad se nebyl s to ztotožnit se současnou interpretací a novotvarem. Za dobrý příklad nám dávali sousední hotel Holiday Inn...

Profesor Matúš Dulla z FA ČVUT v Praze tehdy ke kauze napsal text v časopise ASB: „Vznikl důstojný dům, partner pro okolní stavby, který se vyhnul historizujícím prvkům, lehkovázne rozehranosti a lentilkové barevnosti, které se s oblibou nabízejí ke schválení v historických jádrech měst.“ Reakce trnavských médií byly odlišné: „Plechová stodola“, „Maštal v historickém centru města“, „Plechtem obitý štít budovy i fasádu v Hollého ulici musí překrýt omítka“ atd. Takže nakonec síla kulatého razítka na závazném stanovisku památkového úřadu zvítězila nad autorskou svobodou architektonického projevu.

Projekt mě přesvědčil, že Slovensko není místo, kde bych se jako architekt mohla realizovat. Proto jsem se začala jako čtyřicetiletá učit anglicky, protože ve škole jsem možnost studia jazyků neměla, a začala cestovat do zahraničí, hledat nové výzvy.

V roce 2013 jste založila neziskovou organizaci Women Architects. Co je jejím posláním a jaké má výsledky?

Nabízíme podporu a propagaci ženám v architektuře a příbuzných oborech. Organizaci jsme založili v roce 2013. Naším hlavním cílem je zlepšit postavení žen. Snažíme se o jejich zviditelňování a povzbuzování k budování kariéry, vytváříme síť kontaktů a pracovních příležitostí vedoucích ke kariéernímu postupu. Navíc umožňujeme ženám se mezi sebou propojit. Naše aktivity se dotýkají nejen architektů, ale také designérů, inženýrů, urbanistů, krajinářů, pedagogů, studentů a mnoha dalších profesí. Ženy tvoří polovinu absolventů vysokých architektonických škol, ale jsou stále nedostatečně zastoupeny na trhu. Jed-

nou z našich hlavních aktivit je také zajišťování akcí, zorganizovali jsme desítky výstav, přednášek a propagačních akcí pro ženy a jejich práci na Slovensku, v České republice, Maďarsku, Spojeném království atd. Více informací můžete nalézt na www.women-architects.com.

Porotce

Robert Konieczny

KWK Promes / Robert Konieczny, Konieczného archa, Brenna, 2015.
Foto OLO STUDIO

KWK Promes / Robert Konieczny, Národní muzeum ve Štětíně, 2014.
Foto Juliusz Sokolowski

Robert Konieczny
* 1969 Polsko
KWK Promes

Architekt Robert Konieczny je vedoucí osobností polského architektonického studia KWK Promes, které založil roku 1999. Absolvoval architekturu na Slezské polytechnické univerzitě v Gliwicích, dále studoval na New Jersey Institute of Technology.

Jeho práce získaly řadu ocenění. Již desetkrát byly nominovány na Mies van der Rohe Award – Cenu Evropské unie za současnou architekturu.

V roce 2007 figuroval na seznamu Scalae mezi 44 nejlepšími mladými světovými architekty. O rok dříve získal za realizaci Aatrial house v Opoli (2003) titul Dům roku (soutěž organizovaná britským magazínem World Architecture News). V roce 2008 se dostal mezi čtyřicetku nejlepších začínajících evropských architektů a designérů do čtyřiceti let v soutěži Europe 40 Under 40, kterou pořádají společně muzeum The Chicago Athenaeum a Evropské centrum pro architekturu, umění, design a urbanismus (The European Center for Architecture Art Design and Urban Studies).

Úspěchy slavil ateliér KWK Promes i v roce 2016, kdy se stalo Národní muzeum ve Štětíně (Centrum dialogu Przetomy) stavbou roku v mezinárodní soutěži World Building of the Year 2016. Štětínské muzeum získalo rovněž ocenění na světovém festivalu architektury (World Architecture Festival 2016) a současně bylo v soutěži European Prize for Urban Public Space, organizované Centrem pro současnou kulturu v Barceloně (Centre de Cultura Contemporània de Barcelona), vyhlášeno jedním z nejlepších veřejných prostorů v Evropě. Ve stejném roce získal ateliér Grand Prix v soutěži Plebiscite of Polish Architecture, v níž hlasuje veřejnost, za realizaci vlastního rodinného domu Konieczného archa poblíž Krakova. Tato stavba rovněž v loňském roce získala titul Nejlepší rodinný dům světa v celosvětové soutěži lifestyleho časopisu Wallpaper. Z bohaté škály Konieczného prací stojí za zmínku také např. rodinný dům Obytná zahrada v Katovicích (2014) nebo OUtial house v blízkosti Varšavy (2007).

Sázím na silný nápad, koncepční myšlení a nadčasovost

Robert Konieczny

V loňském roce jste se v Česku zviditelnil – získal jste zakázku na obnovu bývalých jatek v Ostravě pro potřeby galerie PLATO a v Brně se uskutečnila retrospektivní výstava vaší dvacetileté tvorby nazvaná Prostory na míru. Ve své tvorbě se pojetím prostoru – děním mezi zdmi – intenzivně zabýváte. Jakým způsobem hledáte racionální, logické uspořádání prostoru?

Opravdu, zrovna teď navrhujeme galerii PLATO – budovu, která je pro nás velmi důležitá. Byli jsme v soutěži třetí a uvědomujeme si, že náš projekt mohl být pro porotu trochu matoucí, protože ta budova je inovativní a technicky složitá. Podobné druhy projektů vždy vyvolávají pochyby, obavy a opakované otázky. Všechny ostatní soutěžní návrhy byly mnohem bezpečnější a předvídatelné. Proto máme ze skutečnosti, že právě ten náš bude realizován, ještě mnohem větší radost. Doufám, že konečný výsledek bude stejně dobrý, jako byl v našem Centru dialogu Przetomy. Jsem také spokojený s naší výstavou v Brně a s nadcházející v Ostravě, která se možná ještě postěhuje dál.

Jsem rád, že mám příležitost představit naši filosofii navrhování. Vysvětlit, že to nejdůležitější, co do architektury může architekt přinést, je koncepční myšlení – nosná myšlenka, její hluboký význam, který se v praxi přemění na prostor odehrávající se mezi zdmi – nikoliv zdi samotné. Tento druh přístupu člověku vždy umožňuje vytvořit místo, které je unikátní. K architektuře mě nepřitahuje vnější slupka, ale ona přidaná hodnota, zajímavý prostor. Řada staveb oslňuje brilantní formou, ale když jdeme do hloubky, zjistíme, že na nich nic zajímavého není.

Vyhýbám se moderním řešením. Domy by měly být nadčasové. Sázím na silný nápad, na myšlenku, která člověku umožní zmíněné nadčasovosti dosáhnout. Když začínám pracovat na projektu, zajistím si o daném tématu maximum informací. Vytvořím tak databázi, jež mi umožní hledat nápad. Zásadní je eliminovat vše nepodstatné a soustředit se na to skutečně důležité. Pokud je nápad logický, pokud jsem ho schopný logicky vysvětlit i sám sobě, budu ho schopný vysvětlit i tomu, pro koho ho navrhuji. Nelogická myšlenka sama sebe nikdy obhájit nedokáže. Když je nápad dobrý, všechno se děje snadno a přirozeně, bez velké námahy. Jediné, co musí architekt dělat, je následovat svůj nápad, svou myšlenku, postupně, na každém kroku procesu navrhování.

V roce 2009 jste na žádost klienta realizoval u Varšavy bezpečný dům (Dom Bezpieczny), který může být uzavřen jako neproniknutelná pevnost bez jakéhokoliv otvoru. Stejný princip „nedobytnosti“ se objevuje i u vašeho soukromého betonového domu Konieczného archa, umístěného v naprosté divočině, i u dalších projektů. Stává se bezpečnost důležitým tématem architektury?

Počátkem dubna jsem mluvil o hledisku bezpečnosti a izolace v architektuře při přednášce, kterou jsem měl v pražském DOXu. Jako

příklady jsem uvedl právě Bezpečný dům a Archu, které vytvářejí iluzi, že jsou odtrženy od prostředí. Ve skutečnosti jsou s ním velmi úzce spojeny a jejich dočasná izolovanost vyplývá pouze z potřeb jejich obyvatel. U Bezpečného domu byla bezpečnost a izolovanost přáním klienta, u Archy byl důvodem fakt, že tam nežijeme trvale a dům je v úplné divočině. Pro architekta je specifické přání klienta výzvou k tomu, aby hledal zajímavé a tvůrčí cesty k vyřešení daného problému. Každý problém nám umožňuje opustit konvenční uvažování a zvolit něco nového, odlišného. Dobré řešení přináší architektovi uspokojení a klientovi příjemný dům. Např. u Bezpečného domu jsem navrhl inovativní řešení – pohyblivé prvky u vstupu mohou změnit prostorové uspořádání (když se dům otevírá směrem nahoru, dvě stěny, které jsou zároveň i okenicemi, se dotýkají plotu a vytvářejí před domem plochu, která dělí její prostor na určité zóny; díky tomu zůstává zahrada soukromou částí domu, která není přístupná přichozím vstupujícím přímo z ulice). To je přidaná hodnota domu, zcela nezávislá na své formě.

V jednom z rozhovorů jste řekl: „Věřím, že Bůh rozděluje talent stejnoměrně. Není to tak, že v Nizozemsku nebo Německu jsou architekti mnohem schopnější. Rozdíl ve výsledcích tvůrčího boje architektů vychází z úrovně vzdělání.“ Máte pocit, že v některých státech pokulhává architektonické vzdělávání?

Není lehké hodnotit jiné země, ale jsem přesvědčen, že by vzdělávání v Polsku mohlo být lepší. Postrádám kreativitu. Myslím si, že v Polsku stále máme určitý komplex méněcennosti vůči Západu. Projevuje se to často v napodobování bez tvůrčího myšlení. Nepochybně můžeme soupeřit se západními architekty – ten hlavní boj se ale odehrává v našich hlavách. Všechno záleží na nápadech, které máme, a na tom, jak je dokážeme realizovat. Pokud bude mít kdokoliv dobrý nápad, který dokáže uvést v život, pak má příležitost vytvořit stavbu, která mu přinese celosvětovou pozornost. Mluvím zde o prostorovém řádu, o dobré architektuře, jejímž cílem je sloužit lidem – a to bychom měli učit ve školách. Zároveň bychom měli naučit mladé lidi, ty nejtalentovanější, jak kreativně myslet a jak hledat svoji vlastní cestu. Vystudoval jsem Politechniku Śląskou v Gliwicích, jednu z nejlepších škol architektury v Polsku. Měl jsem štěstí, že jsem na ní potkal lidi, kteří mě přesvědčili, abych byl kreativní. Sami vždycky hledali nové cesty a snažili se tímto způsobem formovat naše myšlení. Ale bohužel jsem potkal i profesory, kteří byli velmi dobrými architekty, a přesto studentům ukazovali zahraniční odborné časopisy o architektuře a učili je, že toho dobrého je nutné se držet a kopírovat to. Považuji takový postoj nejen za krádež cizího duševního vlastnictví, ale za zabíjání vlastního tvůrčího myšlení. I dnes na polských školách často učí studenty nakládat s architekturou fotografickým způsobem a nabádají je k pouhému následování a kopírování. Tento přístup je nutno změnit.

Porotce

Ivan Reimann

Ivan Reimann, Čtvrť Hackesches, Berlín, 2008. Foto Stefan Müller

Ivan Reimann, BAUHAUS, Berlín, 2014. Foto Stefan Müller

Ivan Reimann

* 1957 Česká republika

Thomas Müller · Ivan Reimann · Architekten

Ivan Reimann je významný český architekt působící v Berlíně. V roce 1988 založil s Andreasem Scholzem a Thomasem Müllerem architektonickou kancelář (od roku 1994 vede kancelář pouze s Thomasem Müllerem). Architekturu studoval na ČVUT v Praze v letech 1976–1980, po emigraci své rodiny dostudoval v Německu a diplom získal na Technické univerzitě v Berlíně, postgraduálním studiem navázal na londýnské Architectural Association School of Architecture.

Po studiích se stal v letech 1989–1994 asistentem prof. Schidt-Thomsena na Technické univerzitě v Berlíně. V současné době působí jako profesor Ústavu navrhování staveb na Technické univerzitě v Drážďanech. Hostoval mimo jiné také v Čechách, v letním semestru 2013–2014 na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. V letech 2014–2016 byl členem gremiální rady Institutu plánování a rozvoje v Praze.

Kancelář Müller Reimann se úspěšně účastní řady architektonických soutěží. V současné době se dokončuje podle jejich vítězného návrhu administrativní komplex Marienforum se 155 metrů vysokou věží Marienurm ve Frankfurtu nad Mohanem. Také netradiční fasáda obchodního domu BAUHAUS v Berlíně vznikla podle vítězného návrhu (realizace 2014). Mezi nejznámější stavby patří ministerstvo vnitra v Berlíně (2013), kde jejich tým zvítězil mezi 600 uchazeči o zakázku, a ministerstvo zahraničních věcí (1999). Za právnickou a obchodní fakultu ve Frankfurtu nad Mohanem získal v roce 2011 ocenění German Natural Stone Award. Známý je rovněž jejich masterplan berlínské obchodní a rezidenční čtvrti Hackesche (2008), administrativní komplex na Lipském náměstí v Berlíně (2006) nebo obytný soubor Superblok De Frontier v holandském Groningenu s 28 000 m² bytů, ve stejném městě byl oceněn AIT Award 2012 jejich dálniční podchod pro pěší a cyklisty. Svou stopu zanechal i v Čechách, společně s Janem Jehlíkem realizovali polyfunkční dům Zdar v Ústí nad Labem (2008).

Mladí architekti dnes upřednostňují budování kariéry před angažovaností a pokusem změnit společnost k lepšímu

Ivan Reimann

Berlín, v němž projektujete především, nabízí velkorysé plochy k zástavbě na okraji města, ale i v centru, což není v evropských městech obvyklé (např. Památník holocaustu ve středu Berlína od Petera Eisenmana má rozlohu 13 000 m²). V čem se přístup ke zcela nově utvářeným rozlehlým místům liší od doplňování zahuštěné zástavby?

Nejdůležitější úlohou při zástavbě plošně velkých míst, ať už v centru nebo na okraji města, je zamezení vzniku provozně a technicky sice fungujících, ale jinak izolovaných, monofunkčních čtvrtí a lokalit. Jde tedy o jejich integraci do celku a charakteru města, o vytvoření živých veřejných městských prostorů, architektury, která je schopna město obohatit, nezastarat v průběhu krátké doby a přispůsobit se v budoucnosti změnám způsobu bydlení a života. Dlouhodobá životaschopnost budov a města je otázkou udržitelnosti životního prostředí, která se v architektuře nedá zredukovat na technické, většinou energetické parametry, jak je tomu dnes zvykem. Ačkoliv se na tomto cíli všichni účastníci projekčních a stavebních procesů abstraktně shodnou a diskutují většinou především o formálních otázkách, nesplňují konkrétní realizace tento cíl bohužel skoro nikdy. To je ale samozřejmě problém, který je daný nejen architekturou, ale také vnějšími, ekonomickými a technickými podmínkami projektování a trhu s nemovitostmi.

O zakázky často soutěžíte. Výběr zpracovatele projektu podle nejnižší nabídkové ceny, který se v Česku hojně objevuje, nepovažujete za vhodný. Situace v Německu je odlišná. Od roku 2009 zde platí závazná vyhláška o honorářích za služby architektů a techniků (HOAI, jejíž soulad s evropským právem nyní bohužel prošetřuje Evropská komise). Znamená to tedy, že jsou honoráře všech uchazečů o zakázku obdobné. Na základě jakých kritérií jsou potom nejčastěji posuzovány nabídky?

Ve většině veřejných nabídkových řízení v Německu je rozhodující výsledek soutěže. Výše honoráře, která se může lišit (i kvůli rozdílnému ohodnocení parametrů obtížnosti projektu), je druhotná. Kdyby tomu tak nebylo, nemělo by smysl se velmi nákladných soutěží zúčastňovat. Je třeba zdůraznit, že německá honorářová vyhláška, kterou se mnoho zadavatelů pokouší obcházet, definuje nejen honoráře, ale také rozsah a do podstatné míry kvalitu a úplnost projekčních prací. Zaručuje tak sice ne kvalitu architektury, ale alespoň technickou úplnost projektové dokumentace. V případě chyb a sporů pomáhá vyhláška posoudit, zda byl odevzdaný a realizovaných projekt kvalitní a úplný. Není tomu tedy tak, že honorářová vyhláška pomáhá jen projektantům tím, že určuje výši honoráře. Proto je skoro vždy orientací při formulování smlouvy i u projektů, jejichž stavební náklady jsou nad tabulkami vyhlášky (do 25 mil. eur), u kterých se honorář může „volně“ vyjednat. Zkušenost ukazuje, že tam, kde se podle struktury vy-

hlášky nepracuje, dochází mnohdy k „dírám“ v dokumentaci projektu, které jsou pro zadavatele o hodně dražší než zdánlivě ušetřený honorář. Je tomu tak také proto, že architekt v Německu většinou není generálním projektantem, a neručí tedy za úplnost a správnost projekčních prací specialistů, které musí jen koordinovat.

V letech 2013–2014 jste působil jako hostující profesor na pražské UMPRUM, v roce 2015 se uskutečnila výstava prací vašich studentů z TU v Drážďanech a studentů Petra Pelčáka z FA VUT nazvaná Město. Berlín-Brno / Stadt. Berlin-Brünn. Jaká je současná generace studentů?

Starší lidé mají tendenci své mládí idealizovat a myslet si, že dříve bylo vše lepší. Není tomu tak. Studenti nejsou dnes ani lepší, ani horší. Jsou jiní, protože žijí v jiné době. Myslím si ale, že byli dříve tvrdohlavější a více politiky a sociálně angažovaní. To mi dnes chybí, budování kariéry se uskutečňuje mnohdy na úkor angažovanosti a pokusu změnit společnost k lepšímu, úsilí, které bylo kdysi jedním z hlavních znaků moderního myšlení a studentského života. Za zdánlivě radikálními „inovacemi“ a experimenty se skrývá mnohdy povrchní konformita. Změnilo se také získávání informací, internet vytlačuje systematické studium literatury, vědění je fragmentární a neúplné. Mnozí si neúplnosti vlastních znalostí nejsou vědomi, vše je zdánlivě na dosah mobilního telefonu a jeho obrazovky. Ne každý mezi učiteli architektury tento vývoj ale považuje za problém.

Předseda
poroty

Roger Riewe

Riegler Riewe Architekten, Med Campus, Štýrský Hradec, 2011.
Foto Helmut Pieper

Riegler Riewe Architekten, Fakultä informačních technologií, Štýrský Hradec, 2000.
Foto archiv autora

Roger Riewe
 * 1959 Německo
 Riegler Riewe Architekten

Německý architekt Roger Riewe vystudoval architekturu na RWTH v Cáchách. V roce 1987 založili spolu s Florianem Rieglerem architektonickou kancelář Riegler Riewe Architekten, v níž v rakouském Štýrském Hradci působí dodnes. Kancelář později rozšířila své pobočky do Berlína a polských Katovic. Souběžně se svou profesní kariérou se Roger Riewe věnuje i akademické dráze.

Působil jako hostující profesor na desítkách škol včetně ČVUT v Praze (v roce 1996), na Technické univerzitě ve Štýrském Hradci se stal v roce 2001 vedoucím Institutu architektury.

Roger Riewe se kromě vlastního navrhování staveb věnuje také územnímu plánování a rozvoji vzdělávání a výzkumu nejen v Rakousku, ale třeba i v Polsku, Koreji či Rwandě.

Z realizací lze zmínit např. MED CAMPUS ve Štýrském Hradci (2018), kulturní centrum st. Agnes v Berlíně (2015), Slezské muzeum v Katovicích (2014), laboratoře Boehringer Ingelheim v německém Biberachu (2009), Hlavní vlakové nádraží v Innsbrucku (2005), za něž získal Brunel Award 2008, Technickou univerzitu ve Štýrském Hradci (1998), která ho dostala do finále Mies van der Rohe Award, nebo opakovaně oceňované pavilony na výstavišti ve Štýrském Hradci (2003). V roce 2016 obdržel AIT Award 2016 v mezinárodní přehlídce nejlepší architektury a interiérové tvorby.

Riewe se také aktivně angažoval v rakouských profesních sdruženích – byl místopředsedou Ústřední asociace rakouských architektů Štýrska ZV-Steiermark a členem nadace Architekturstiftung Österreich, působil jako delegát v technickém výboru pro městskou výstavbu ve výzkumném programu COST financovaném EU. V Česku byl před dvěma roky předsedou poroty mezinárodní architektonické soutěže Budoucnost centra Brna, hledající urbanistické řešení pro nové brněnské nádraží umístěné v lokalitě pod Petrovem.

Současnou architekturu nelze redukovat na regionální fenomén – přemýšlíme o ní globálně, jednáme lokálně

Roger Riewe

Mezi vaše první větší projekty patřily letiště ve Štýrském Hradci (1989), vlakové nádraží v Innsbrucku (1999) nebo letiště v Kigali. To jsou spíše inženýrské stavby ovlivňující dopravní infrastrukturu a urbanismus. Kromě toho jste byl v porotě mezinárodní soutěže na řešení Budoucnosti centra města Brna, zabývající se případným odsunem vlakového nádraží. Do jaké míry by se měly architektura a uspořádání veřejných prostranství podřizovat dopravě?

Doprava je skutečně jedním z nejpřednějších témat současného urbanismu. Avšak zároveň víme, že se v následujících 10 až 20 letech záležitosti související s dopravou dramaticky změní. Budeme se setkávat s novými způsoby mobility, jako je například e.mobilita, autonomní řízení automobilů atd. Nyní vstupujeme do fáze přerodu a budování infrastruktury pro tuto přechodovou fázi je velmi složité. Nápor na veřejné prostory bude značný, nápor na parkování aut bude obrovský, dojíždění získá nové vlastnosti a bude opět možné vzájemně propojit bydlení a zaměstnání. Proto je role architektů a urbanistů mimořádně důležitá, když mluvíme o projektování budoucnosti.

Devadesát procent vašich zakázek pochází z vyhraných soutěží. Považujete architektonické soutěže pro jejich účastníky za efektivní způsob získávání zakázky – když připustíme, že se ne vždy podaří zvítězit?

Systém architektonických soutěží je zcela jistě jedním z nejtvrdějších soutěžních systémů, protože zakázka získá pouze jeden návrh. Ale co se týká kvality, kterou lze očekávat a kterou soutěžní návrhy obvykle mají, řekl bych, že systém architektonických soutěží je nejlepší, který máme, pro to, abychom vyprodukovali vysoce kvalitní architekturu, která je ve výsledku přínosem pro celou společnost.

Působíte jako pedagog, věnujete se vzdělávání a výzkumu nejen v Rakousku, ale třeba i v Polsku, Koreji či Rwandě. Proč právě v těchto zemích?

Pevně věřím, že architekturu není možné redukovat pouze na místní nebo regionální fenomén. Architektura je vždy transregionální a transnacionální a vždy podporující. Tento mix je důležitý. Pro zařazení současné architektury by byl vhodný termín glocalismus, kombinující globální s lokálním.

Rozhovory připravily Markéta Pražanová a Radka Šťastná. Přeložili Pavel Cink (z němčiny) a Lucie Mertlíková (z angličtiny).

Rozhovor

Marcela
Steinbachová

Svou roli si každý
definuje sám

Rozhovor s Marcelou Steinbachovou o propagaci architektury, vlivu Dne architektury na komunální politiku, nedostatečném vzdělávání dětí v architektuře, malém množství realizací z architektonických soutěží, vysokých nárocích na architektky i o tom, že chtěla být fotografkou.

OSVĚTA

V roce 2016 jsi získala ocenění za Výjimečný počín v rámci České ceny za architekturu, ve stejném roce jsi byla nositelkou titulu Architekt roku. V obou případech to bylo převážně za osvětu v architektuře. Chtěla jsi jí věnovat vždy tolik času?

Vydat se tímto směrem byla více méně náhoda. Kruh vznikl jako inspirace při mém studiu ve Vídni v rámci Erasmu. Veřejnost tam měla spoustu příležitostí dozvědět se informace a diskutovat o současné architektuře na přednáškách a jiných akcích. Uvědomila jsem si, že v Česku nic takového neexistuje. A že je nutné, aby se všichni vzdělávali. Nejen architekti, ale i veřejnost.

Ani na vysokých školách nebylo dost přednášek?

Když jsem nastoupila do prvního ročníku na VŠUP, všichni jsme toužili dozvědět se něco o současném dění v architektuře, ale tyto informace jsme v té době postrádali. Výuka dějin architektury končila postmodernou, co si

pamatují. Nikdo, snad kromě Rostislava Šváchy, který ale učil jen na Akademii výtvarných umění v Praze a na filosofické fakultě v Olomouci, se cíleně současné zahraniční scéně nevěnoval. Pořádat přednášky u nás mi proto připadalo jako důležitý počin, který si najde své návštěvníky. Takový nápad, který měl na chvíli fungovat. Netušila jsem, že vydržíme 17 let...

Uspokojuje tě osvětová činnost, nebo tě mrzí, že jí někdy dáváš přednost před projektováním?

V určité době jsme cítili, že nám vše přerůstá přes hlavu. Když jsme organizovali jen přednášky, tak to nebylo zase tolik náročné. Od té doby, co pořádáme Den architektury, který je stále úspěšnější a žádanější, tak se musel najít nový způsob produkce. Byli jsme přesvědčeni, že je akce potřeba, obzvláště když se jí podařilo dostat i mimo velká města. Museli jsme udělat v Kruhu transformaci, což je vždy bolavý proces, který navíc nějakou dobu trvá. Ale nyní už máme tým schopných lidí, rozdělili jsme si role, každý má na starosti jeden z projektů – Den architektury, festival Film a architektura, který už se také rozrůstá do regionů, a pak přednášky. Od té doby, co se nám podařilo zajistit lepší financování všech aktivit, je situace jednodušší. Mohli jsme přijmout profesionální produkční, která je schopna udržet Kruh rozjetý naplno. A já se mohu soustředit na tvorbu programu i vlastní projektování.

Letos proběhne již osmý ročník Dne architektury. Zapojují se do něj nejen velká města, ale i desítky menších měst a obcí v regionech. Jedná se o významnou akci, díky níž se daří šířit osvětu mezi občany a politiky. Sledujete dopad této akce?

Dny architektury jsou nenásilnou formou vzdělávání založenou na spolupráci se spolky a architektky z regionů. Prohlédnout si stavby často přijdou i lidé, kteří by na přednášku nešli. Jejich dopad ale nejsme schopni, takhle na dálku, zcela sledovat. Záměr o akci je velký, hlásí se stále více měst a obcí, daří se nám vymýšlet nová témata. Zajímavé ale je, že v některých sídlech si skupina lidí vyzkoušela uspořádat Den architektury a díky tomu vznikly spolky, které jsou aktivní v průběhu celého roku. A někdy se ti, kdo dokázali diskutovat o veřejném prostoru a veřejných zájmech v rámci Dne architektury, dostali do komunální politiky.

Máš tedy pocit, že přibývá angažovaných lidí, kteří jsou schopni ovlivňovat změny v prostředí?

Myslím, že se společnost obecně hodně proměnila. Mladí lidé mají potřebu setkávat se a společně vytvářet a zvelebovat své okolí. Snad se nejedná jen o dopad krize, v jejíž době lidé měli na takové aktivity čas.

Památník Ticha, Praha-Bubny, spolupráce Vít Holý, návrh, souběžné zadání studie, 2017, vizualizace Michal Nohejl

Revitalizace příjezdových a vstupních prostor Lázní Aurora v Třeboni, spoluautor Marek Barták, spolupráce Vít Holý, návrh, 3. místo ve veřejné urbanisticko-architektonické soutěži, 2017

STUDIA

Letošní ročenku Česká architektura 2016–2017, jejíž ji kurátorkou, začínáš názvem knihy „Co by se stalo, kdyby...“. Takže co by se stalo, kdybys nevystudovala architekturu?

Na základní škole jsem snila o tom být veterinářkou. Malých zvířat, podotýkám. Pak jsem si přála být lékařkou. Slychala jsem od své maminky, že je dobré mít doktora v rodině. Na střední škole nastal razantní obrat. V prvním ročníku přišla sametová revoluce, moje představy o světě se otočily. Nadchl mě češtinář s přednáškami o exilové literatuře. Myslela jsem si, že budu specialistka na toto téma. Hlásila jsem se proto na Filozofickou fakultu UK na obory český jazyk a psychologie. Nakonec jsem studovala humanitní studia – obor spadající pod Filozofickou fakultu, který umožňoval vybírat si z různých škol v Praze jakoukoliv přednášku. Jedinou podmínkou bylo splnění pěti modulů. Myslím, že to byl filozofický, historický, přírodovědný, umělecký, společenskovední. Psychologie mě najednou už tolik nezajímala a věnovala jsem se raději výtvarnému umění. Zjistila jsem, že by mě asi bavilo více věci vytvářet než o nich psát. Rozhodovala jsem se tehdy mezi architekturou a fotografií. Pokud bych nebyla architektkou, byla bych tedy asi nejspíš fotografkou.

Nakonec ses přihlásila na UMPRUM k Martinu Rajnišovi. Jak jsi bez přípravy zvládla talentové zkoušky?

Jako dítě jsem si sama dost malovala i kreslila. Pak jsem se ale více věnovala hudbě než výtvarnému tvoření. A ani jsem asi žádným specifickým výtvarným talentem neoplyvala, ale možná jsem byla jiná díky svému předchozímu studiu.

Absolvovala jsi Ateliér architektonické tvorby na AVU. V době tvých studií byl profesor Emil Příklad ikonou. Byl považován za nejlepšího pedagoga, ale i tvůrčího architekta. Ostatně tehdy „Emil“ dokončil Galerii Benedikta Rejta v Lounech, která je pravděpodobně nejzdařilejší moderní muzejní budovou v Čechách. Jaké to bylo přijít k němu studovat?

Na AVU jsem se dostala nejprve na stáž z Umprumky. Všichni k němu vzhlíželi. Vážili si ho jako pedagoga i jako architekta. Veškeré návrhy, které kdy dělal, byly nějakým způsobem výjimečné a rezonovaly ve společnosti. V době, kdy jsem u něj studovala, nabízel v českých podmínkách neuvěřitelnou otevřenost a vzdělání v architektuře. Dokázal kolem sebe shromáždit vzácné lidi, především teoretiky, počínaje Šváchou přes Cílka apod. Pro mě to bylo velmi inspirativní prostředí. V té době bylo běžné, že hodně lidí přestupovalo na AVU z jiných škol, nebo po absolvování techniky na AVU pokračovalo. Penzum Emilových vědomostí je naprosto ojedinělé. Navíc má cit na vyhledávání skutečné kvality. To, co nám předával – ať už inspiračně, nebo za čím jsme se jezdili dívat, i jak mluvil o architektuře – je nesrovnatelné s tím, co se v českém prostředí, možná střeoevropském, odehrává. Z tohoto pohledu je jeho osobnost nedocenená. Bohužel to vypadá, že na AVU bude muset i Emil Příklad skončit.

Když jsme společně s tebou, Ondřejem Císlarem a dalšími připravovali katalog Emil Příklad a jeho škola k Poctě ČKA 2009, bylo z něj zřetelné, že mezi jeho studenty patřily výjimečné osobnosti současné architektury.

Na jeho žácích, kteří teď začínají učit, je vidět, že jsou jeho školou ovlivněni a předávají jeho učení dál. Všichni z něj těžíme. My jsme jako první přednášky Kruhu uspořádali Švýcary. Pravděpodobnost, že se člověk dostane k tomuto tématu, byla tehdy minimální. Šlo to jen prostřednictvím Emila. Jeho přímý i nepřímý vliv je neskutečný.

Byla jsi na Škole architektury jediná dívka?

Jednu dobu jsem tam byla skutečně jediná holka. Všechny ročníky, což je asi 15 lidí, pracují dohromady, tedy kromě diplomantů. Škola architektury na AVU byla tehdy v podstatě mužské prostředí, stejně jako třeba ateliér sochařství. To už ale nyní neplatí.

Do letošního ročníku ČCA se přihlásily jen 4 stavby ze 145, jejichž autorkami jsou ženy. Slovenská architektka Andrea Klímko, porotkyně soutěže, založila neziskovou organizaci Women Architects, která se snaží podporovat architektky na celém světě. Také ty ses opakovaně věnovala tomuto tématu. Např. v rámci Kruhu proběhly již dva cykly přednášek Architektky, v roce 2003 vznikla publikace Povolání architekt(ka). Bude žen v architektuře přibývat?

Myslím, že se situace zlepšuje. Už jen to, že studuje architekturu více žen než mužů, by se mělo někde projevit. Vznikají i ryze ženské kanceláře. A když jsme připravovali po deseti letech druhý cyklus přednášek Architektky, ukázalo se, že už je nehledáme tak těžko. Působí např. i v zemích jako Indie či Írán.

PRAXE

Paralelně s osvětovou činností i navrhuješ. Na prostorách Společnosti Franze Kafky jsi v roce 2007 spolupracovala třeba se Stevenem Hollem. Na jakém projektu teď pracuješ?

V Benešově řešíme přestavbu secesního domu na Muzeum umění a designu. Také se bude stavět nový sál ve Světozoru a od 9. května běží výstava divadelní fotografie v Obecním domě v Praze, jejíž instalaci jsme navrhovali.

Na co kladeš důraz při projektování?

Věnujeme vždy velkou pozornost konceptu, ale i detailům. V nich necháváme hodně práce a energie, která je asi nezaplacitelná.

Co tě inspiruje?

Mám spoustu oblíbených autorů, ale nedá se říci, že mě inspiruje jen architektura. Může to být film nebo třeba výtvarné umění. Spíš se jedná o velký inspirační balík všeho, co člověk načerpá. Pro mě je důležité vycházet z historického a místního kontextu, k němuž se projekt vztahuje. A snažím se, aby každý prostor působil maximálně otevřeně a dělal dojem většího, než ve skutečnosti je.

Otevřenosti se ti podařilo dosáhnout v návrhu interiéru vstupní haly v Lázních Aurora v Třeboni, který porota architektonické soutěže v roce 2017 považovala za nejzdařilejší řešení vstupních prostorů. Soutěžíš se zúčastňuješ jako uchazeč o zakázku i jako porotkyně. Co považuješ za slabinu zadávání zakázky na základě soutěží?

Všechny těší, že architektonických soutěží přibývá. Mrzí mě ale, že současná legislativa nezaručuje zadání zakázky jejímu vítězi. V našem prostředí je patrná neustálá snaha hledat nějaké odbočky v předpisech. I když se samozřejmě snažím chápat potřebu zadavatele posuzovat ještě další kritéria než jen kvalitu návrhu.

Určitě by zadavatel měl dostatečně včas prodiskutovat stavební program – nejen v radě města, ale i s veřejností. Také projeviti vůli realizovat nejlepší návrh a samozřejmě i být připraven na komplikace a důsledky, které mohou nastat. Vypsání desítek soutěží, z nichž se podaří realizovat jen zlomek návrhů, považují za plýtvání prostředky i energií.

Myslíš tedy, že je problém v navazujícím jednacím řízení bez uveřejnění?

Řada zadavatelů si úplně neví rady, jak jednacím řízením bez uveřejnění (JŘBU) dobře nastavit. Přitom by se mělo jednat o jednoduchý a rychlý postup, protože už jsou vybrány kva-

litní návrhy. I dobře uspořádaná soutěž se dostává do slepé uličky, když se jednací řízení nebo smlouvy o dílo nastaví nevhodně. Možná by měla ČKA mít možnost dohlížet i nad děním po soutěži, schvalovat stejně jako soutěžní podmínky i výzvu k JŘBU, nebo alespoň připravit dostatečně jasný návod pro zadavatele.

Co by se stalo, kdyby „méně někdy bylo více“, jak píšeš v ročence?

Do toho se dá vtěsnat skoro cokoliv. Třeba způsob zařazování umění do veřejného prostoru už mě unavuje. Nemíjí nezbytné mít „někde něco“ za každou cenu umístěné. Když to nejde pořádně, mnohdy by bylo lepší nemít nic. Když na ulici vidím rozvody elektrického vedení v jednom sloupu, vedle osvětlení a pak další kandelábr na reklamu. Stálo by za to spojit vše do jednoho objektu. Nebo když novináři leckdy nemají ponětí o kvalitě architektury. Lidé pak považují za kvalitu něco, co jí ve skutečnosti není. Pak by bylo lepší raději nepsat o ničem.

Jak může novinář, nebo vlastně kdokoliv poznat kvalitu v architektuře?

Člověk se nemůže narodit s tím, že umí poznat kvalitu. Jistě jsou lidé, kteří k tomu mají asi přirozený cit, ale ani pro ty to nemusí být jednoduché. Jde to jen studiem a získávaním zkušeností. Proto je důležité vzdělávání o architektuře ve všech oblastech. Třeba jako se to daří profesoru Šváchovi v Olomouci při vzdělávání teoretiků. Stálo by za to umožnit vzdělání v architektuře i na dalších vysokých školách.

ROLE ARCHITEKTA

Jedním z cílů soutěže Architekt roku je poukázat na význam architektů ve společnosti. Co myslíš, že společnost od architekta očekává?

Na architekta jsou kladeny obrovské nároky. Předpokládá se, že umí všechno, co od něj společnost v současné době žádá – tedy být dobrý manažer, komunikovat s veřejností, být schopen čelit kritice, být dobrý tvůrce, mít různé specializace a zároveň mít dostatek volného času... Ale to se nedá skloubit do jedné osobnosti. Na to je třeba tým.

Mění se kompetence architekta?

U týmu, který se uchází o větší zakázku, je často kladen důraz i na další kvalifikace a specializace osob, včetně požadavku třeba na projektování v BIM. Takže i schopní architekti vlastně mnohdy bohužel nemůžou o zakázku soutěžit. Architekt přestává pracovat jako jednotlivec.

Jaká by tedy měla být role architekta?

Role si každý definujeme sami. Měli bychom dělat nejlépe to, čeho můžeme dosáhnout v rámci svých možností. Podle mého názoru

by se měl každý snažit dělat dobře to, co umí. Dovedu si představit, že i autor jediného výjimečného návrhu nebo silného názoru může pohnout s myšlením o architektuře a ovlivnit desítky lidí.

Měl by architekt vysvětlovat své vlastní dílo, nebo ho mají uživatelé pochopit sami?

Nikdo není povinen své dílo vysvětlovat. Ani architekt, ani výtvarník. Pokud ale k jeho pochopení bude nápomocen, považuji to za přínosné.

VZDĚLÁVÁNÍ DĚTÍ

V roce 2015 jsi uspořádala v Domě umění v Českých Budějovicích jedinečnou interaktivní výstavu umožňující prožívání a smyslové vnímání architektury Pokoje – možnosti prostoru. Co tě k tomuto pojetí architektury vedlo?

Kurátor Michal Škoda mě vyzval k uspořádání výstavy o architektuře pro děti, protože si přečetl jeden z výtisků časopisu ERA 21 nazvaný Krajina her. Jednalo se o číslo věnované vzdělávání dětí a mládeže v architektuře, které jsem koncipovala. Při přípravě výstavy jsme se s lektorkou výtvarného umění Bárou Škaloudovou zamýšlely nad tím, jaké prvky a prostředky použít k proměnám interiéru galerie, ke změně atmosféry jejích prostor – světlem, barvou, materiálem apod. Vytvořily jsme i pracovní listy. Postupně se ukázalo, že výstava nezajímá jen děti, ale chodí tam široká škála návštěvníků včetně seniorů nebo teenagerů, kteří si tam fotili selfička. Měla jsem velkou radost z úspěchu výstavy i z toho, že se podařilo přesáhnout zadání.

Je prožitek nejdůležitější cestou k pochopení architektury?

Prožitek architektury je nejjednodušší a zároveň nejpřímější cestou k jejímu pochopení. Když budu v lavici poslouchat jakoukoliv teorii, tak pokud si ji nějakým způsobem sama neověřím, nebo mi nebude rezonovat s již známým tématem, brzy ji zapomenu. Prožitek následné pochopení uspiší, umožní jiné vnímání, pomůže najít jinou, vlastní cestu.

V rámci Kruhu nabízíte vzdělávací program o architektuře pro školy. Je o něj zájem ze strany pedagogů?

Tento program v současné době stagnuje, protože na něj nemáme dostatečné finanční zdroje. Poptávka byla nižší, než jsme si představovali. Školy jsou zahlcené nabídkami různých vzdělávacích programů. Architektuře ale nikdo moc nerozumí, a neví tudíž, proč zrovna tento program zvolit. Většina institucí má svůj zaběhnutý školní vzdělávací program, přesné uspořádání hodin atd. Proniknout do tohoto systému je těžké. Ukázalo se, že existují progresivní pedagogové, hlavně učitelé výtvarné výchovy, kteří architekturu považují za důležitou. Ve výsledku si ale program objednávaly hlavně soukromé školy, což nám bylo líto, protože byl připraven pro všechny.

Jak byl program koncipován?

Jednalo se v podstatě o exkurzi do vybrané kvalitní současné realizace, na níž se sešli žáci, lektor a architekt. Bylo to trochu obtížnější na koordinaci s pedagogem, než kdybychom si vzali kufřík a dorazili do školy.

Třeba ve Francii nebo severských zemích se ale daří architekturu do vzdělávacích programů zařazovat.

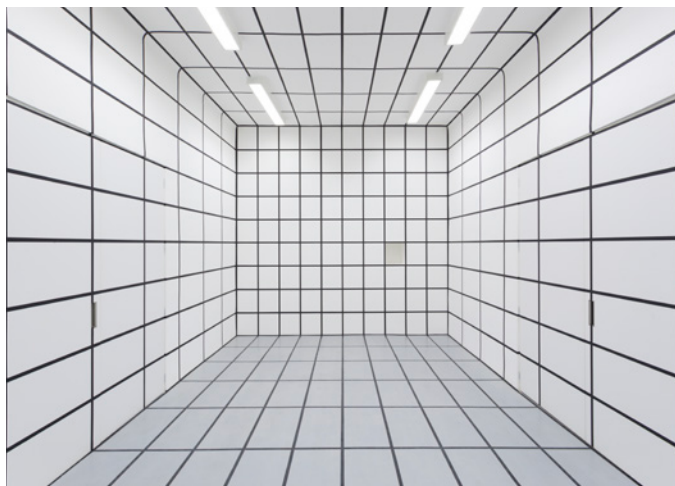
Seveřani jsou o krok napřed v řadě oblastí. Architektura je pro ně běžnou součástí kultury i vzdělávání. Zajímavé je, že třeba v Helsinkách existuje základní umělecká škola Arkii pro děti od 4 do 19 let zaměřená jen na architekturu.

Ovlivnil přípravu vzdělávacího projektu tvůj syn?

Asi by mě nikdy nenapadlo dělat cokoli pro děti, pokud bych neměla vlastní. Teprve při úzkém kontaktu s dětmi si člověk uvědomí tu obrovskou otevřenost mladé generace, která v budoucnu ovlivní naše prostředí a města. V tomto kontextu je vzdělávání extrémně důležité pro naši budoucnost.

Markéta Pražanová

Pokoje - možnosti prostoru, výstava v Domě umění České Budějovice, spoluautorka Barbora Škaloudová, 2015. Foto archiv Jan Mahr

Česká divadelní fotografie, Obecní dům Praha, spoluautor Vit Holý, architektonické řešení instalace, vyzvaná architektonická soutěž 2017, realizace 2018. Foto Andrea Thiel Lhotáková

MgA. Marcela Steinbachová, Ph.D.
* 1975

Absolvovala v roce 2003 Akademii výtvarných umění v Praze (Škola architektury Emila Příkladova), kde dokončila i doktorandské studium. Předtím studovala na VŠUP (obor architektura) a na Institutu základů humanitní vzdělanosti FF UK. V roce 2001 založila projekt Kruh, pořádatelkou přednášky o architektuře (shrnutí ve sbornících a publikacích, jichž je editorkou), od roku 2007 působila jako odborná asistentka na škole architektury AVU, ve stejném roce založila architektonické sdružení Skupina. Je držitelkou několika ocenění za architekturu, např. Architekt roku 2016, Cena za výjimečný počin ČCA 2017. Podporuje vzdělávání v architektuře (např. výstava Pokoje – možnosti prostoru, dětské programy o architektuře Kruh+), spoluorganizuje Den architektury, spolupracovala na výstavě Povolání architekt(ka), je dramaturgyní festivalu Film a architektura, členkou redakční rady časopisu ERA 21, kurátorkou poslední ročenky Česká architektura 2016–2017.

Do 3. ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 145 realizací

Do soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu 2018 organizované Českou komorou architektů se mohla přihlásit díla realizovaná na území České republiky mezi lety 2013 a 2017. Oproti prvním dvěma ročníkům vzrostl počet projektů dokončených teprve v předchozím roce. Letos činí téměř dvě třetiny ze 145 přihlášených realizací – celkem 95 – ty z roku 2017. Novostavby převládají nad rekonstrukcemi a představují rovněž přibližně dvě třetiny z přihlášených projektů – celkem 98.

Převažují soukromé investice

Za více než dvěma třetinami projektů (104) stojí soukromí investoři. U veřejných zakázek (41) je pak větší podíl rekonstrukcí, tvoří skoro polovinu (19). Pouhé dvě stavby přihlášené do letošního ročníku přehlídky vzešly z architektonické soutěže s potvrzením regulérnosti od České komory architektů. Jedná se o Přestavbu kina na multifunkční kulturní zařízení v Plané / XTOPIX architekti (soutěž v roce 2013) a Obnovu nábřeží řeky Loučné v Litomyšli / Rusina Frei architekti a Atelier PARTERO (soutěž vyhlášená Nadací Proměny Karla Komárka také v roce 2013). Z pohledu investic jsou v letošním ročníku zastoupena jak díla drobná, tak i s vyššími investičními náklady (sem spadají především univerzitní a školní budovy či bytové komplexy).

Třetina děl realizovaných v Praze a Brně

Třetina přihlášených realizací vznikla v Praze nebo Brně (47), z krajů vede v počtu děl ucházejících se o ocenění Středočeský kraj (15) před Moravskoslezským a Zlínským (11) a Jihomoravským a Plzeňským krajem (10). Nejméně staveb je z krajů Karlovarského, Pardubického a Ústeckého (vždy po dvou dílech).

Projekty pro bydlení tvoří polovinu přihlášených realizací

Typologicky tvoří polovinu přihlášených staveb (72) projekty pro bydlení. Dále jsou zastoupena kulturní a společenská zařízení (19), školy a vzdělávací objekty (9) nebo sportovní stavby (7). Velmi málo je veřejných prostranství či krajinářských počinů. Mezi přihlášenými najdeme tři sakrální stavby a také památky, např. rekonstrukci národní kulturní památky Národního hřebčína Kladruby nad Labem.

Autorství staveb doménou mužů

Zajímavý je pohled na autory přihlášených děl. Ačkoli počet studentek a studentů architektury je dlouhodobě spíše vyrovnaný, v letošním ročníku ČCA jsou jen čtyři díla, jejichž autorkami jsou ženy. Tento jev přitom vykazovaly i předchozí ročníky.

Mezinárodní odborná porota

Práci českých architektů bude hodnotit prestižní sedmičlenná mezinárodní porota. Jejím členy jsou rakouský architekt Carlo Baumschlager, architekt Zsolt Gunther, který patří mezi nejvýznamnější maďarské architektky, slovenská architektka Andrea Klimko, polský architekt Robert Konieczny, zástupkyně nejen krajinářské architektury Yael Moria Klain z Izraele, Ivan Reimann, architekt českého původu působící v Německu, a německý architekt a pedagog Roger Riewe (předseda poroty).

Díla přihlašovali sami architekti i nominovali odborníci

Své práce mohli do soutěže přihlásit jak sami autoři, tak mohlo jejich přihlášení být iniciováno členy Akademie České ceny za architekturu, která je složena z více než 300 českých architektů a dalších odborníků a osobností spojených s oborem. O ocenění se mohla ucházet i díla přihlášená do předchozích ročníků vyjma těch, která se v nich dostala mezi užší okruh nominovaných. Tato možnost ovšem příliš využita nebyla. Podrobnější seznámení s jednotlivými projekty přinese katalog nominovaných projektů a následné výstavy v regionech.

Tereza Zemanová

Přihlášená díla

145	děl z let 2013–2017
95	děl z roku 2017
18	děl z roku 2016
41	soukromých zakázek
104	veřejných zakázek, z toho 2 stavby z architektonických soutěží
47	rekonstrukcí
98	novostaveb
72	staveb pro bydlení
50	rodinných domů
38	novostaveb
12	rekonstrukcí
19	kulturních a společenských zařízení
15	bytových domů či rezidenčních komplexů
14	administrativních budov
9	školských a vzdělávacích zařízení
7	výtvarných děl a děl drobné architektury
7	sportovních staveb
6	interiérů
3	instalace či expozice
3	sakrální stavby
3	krajinářské počiny
3	památníky
2	náměstí
2	dopravní stavby
1	zdravotnické zařízení
0	rozhleden
0	mostů

Přihlášené stavby dle krajů

15	Středočeský kraj
11	Moravskoslezský kraj
11	Zlínský kraj
10	Jihomoravský kraj
10	Plzeňský kraj
9	Královéhradecký kraj
7	Olomoucký kraj
7	Kraj Vysočina
7	Jihočeský kraj
5	Liberecký kraj
2	Karlovarský kraj
2	Pardubický kraj
2	Ústecký kraj
35	Praha
12	Brno

inOut, Praha

zero-order architecture
Jan Paclt, Giorgio Castellano, Ondřej
Mynařík

2017

Pavilon 2. stupně základní školy,
Hovorčovice

ARCHITEKT Ondřej Tuček, projektant IKA VIN
112, a. s.
Ondřej Tuček, Lenka Belanská

2017

YDYKSEB, Frýdlant nad Ostravicí

CHCI-DŮM, s. r. o.
Lubomír Miketa, Jiří Čupa, Tomáš Muras,
Robin Vašnovský

2017

Rekonstrukce a dostavba domu Štěpánka
Netolického, Třeboň

Ateliér Kročák - architekt
Jaromír Kročák, Josef Fugl, Václav Čihák,
Jiří Zikmund

2015

Rodinný dům v Brně-Komíně

KAMKABINET
Radim Horák, Hana Horáková, Petr Aujezdský,
Michaela Tománková

2017

Provozní středisko VAS, a. s., Ivančice

Tomáš Dvořák architekti, s. r. o.
Tomáš Dvořák, Markéta Grénarová

2017

Venkovní expozice a nástavba Národního
zemědělského muzea, Praha 7

Ateliér Kročák - architekt
Jaromír Kročák, Josef Fugl, Jiří Zikmund,
Bohdana Škodová

2017

Rekonstrukce výtopyň Kořenov

ALEJ - architektonický ateliér
Ivan Lejčar, Petr Lédl, Tomáš Štejfa,
Vladislav Kašper

2016

Rodinný dům Neveklov

ATELIER KUNC architects
Michal Kunc, Alžběta Vrabcová

2017

Rekonstrukce a přestavba mlýna na bydlení, Slapy

Stempel & Tesař architekti
Ján Stempel, Jan Jakub Tesař, Aleš Herold

2017

Rekonstrukce části Národního hřebčína Kladruby nad Labem

Studio A.J.T Praha, s. r. o.
Jaroslav Trávníček, Jan Trávníček, Jan Panoch

2015

Mateřská škola při ZŠ a MŠ Angel, Praha 4 - Modřany

PIKAZ, s. r. o.
Karel Hájek, Tibor Csukás, Zdeněk Edlman

2017

Památník Internačního tábora Svatobořice, Svatobořice-Mistřín

Ateliér Technika
Milan Polián, Václav Polián, Radka Janáková

2017

Dům nad vodopádem, Telč

ARCH00
Jiří Ondráček, Jaroslav Svoboda, Lukáš Komín, Libor Kavalec, Miroslav Hack

2015

Rodinný dům na Opavsku, Pustá Polom

Atelier 38, s. r. o.
Tomáš Bindr, Lucie Mohylová, Vojtěch Šimčík, Lubomír Rychtar

2014

Náves Velká Polom

Atelier 38, s. r. o.
Petr Doležal, Tomáš Bindr, Tomáš Skalík

2017

Kompaktní dům, Krnov

Atelier 38, s. r. o.
Tomáš Bindr, Petr Doležal

2017

Bytový dům Nuselská, Praha 4

ABM architekti, s. r. o.
Petr Bouřil, Jan Mužik, Tomáš Vlasák, Václav Petrus

2016

Vinný penzion, Konice u Znojma

Tomáš Dvořák architekti, s. r. o.
Tomáš Dvořák

2017

Rodinný dům v Mníšku pod Brdy

Stempel & Tesař architekti
Ján Stempel, Jan Jakub Tesař, Aleš Herold

2017

Přestavba řadového domu, Praha 6

Stempel & Tesař architekti
Ján Stempel, Jan Jakub Tesař, Aleš Herold

2017

Rodinný dům pod Ještědem, Liberec

Stempel & Tesař architekti
Ján Stempel, Jan Jakub Tesař, František
Bielik

2017

Bytový dům Prostějov 03

knesl kynčl architekti
Jiří Knesl, Jakub Kynčl, Tomáš Pavlíček

2017

Základní škola Nezamyslice

Malý Chmel
Petr Malý, Miroslav Malý, Zdeněk Chmel

2017

Půdní vestavba řadového měšťanského domu,
Polička

boine!ARCHITEKTI
Karel Bidlo, Jitka Bidlová, Tereza Egerová

2016

Administrativní budova ve Strančicích,
Svojsovice

Architektura, s. r. o.
David Levačka Kraus

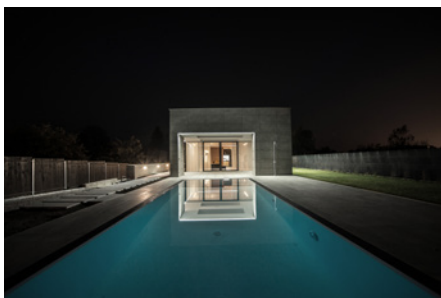
2016

Vila s ateliérem, Brno

Ateliér Menšík Skrušný
Petr Skrušný

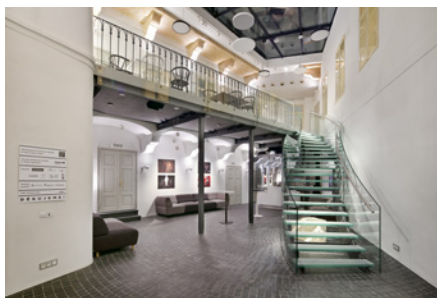
2015

Rodinný dům, Ivanovice

Ateliér Menšík Skrušný
Petr Skrušný

2017

Rekonstrukce Divadla Na zábradlí, Praha 1

TaK Architects, s. r. o., AED project, a. s.
Marek Tichý, Jana Homolová, Jan Tomeš,
Zbyněk Ransdorf, Přemysl Suchan

2017

Polyfunkční dům Bratislavská, Brno

Atelier RAW, s. r. o.
Tomáš Rusín, Ivan Wahla, Libor Šupler,
Promed, s. r. o.

2017

Bytový dům Domino, Brno

Atelier RAW, s. r. o.
Tomáš Rusín, Ivan Wahla, Lukáš Vágner,
Promed, s. r. o.

2017

Rekonstrukce funkcionalistické zastávky od architekta Oskara Poříšky v Brně na Obilním trhu

Atelier RAW, s. r. o.
Tomáš Rusín, Ivan Wahla, Nina Ličková

2017

Polyfunkční objekt Dorn, Brno

Atelier RAW, s. r. o.
Tomáš Rusín, Ivan Wahla, Bořivoj Čapák,
Lukáš Vágner

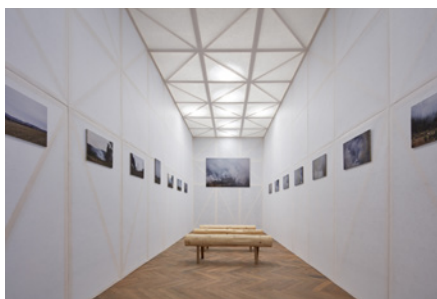
2016

Lesní vila, Stará Boleslav

Mjölkk architekti
Jan Mach, Lukáš Holub, Jan Vondrák

2017

Dělat les, Praha

Mjölkk architekti, BoysPlayNice
Jan Mach, Lukáš Holub, Jan Vondrák, Martin
Tůma, Vendula Tůma, Jakub Skokan

2017

Útulna, Vratěšín

Jan Tyrpekl

2017

Obytný soubor Panorama, Brno

Pelčák a partner architekti
Petr Pelčák, Rastislav Balog, Miroslava
Blechová, Kateřina Eiermannová, Šárka
Justová, Martin Jireš, Viktor Kvita, Alena
Superatová, Petr Uhrín

2017

Dům pro Vysočinu, Humpolec - Plačkov

Radek Hadrbolec

2016

Five, Praha 5-Smíchov

Qarta architektura
Jiří Řezák, David Wittassek, Pavel Fanta

2017

KINONEKINO, Planá

XTOPIX architekti, s. r. o.
Ing. arch. Simona Ledvinková
Simona Ledvinková, Barbora Buryšková, Pavel
Buryška

2017

Kaple sv. Vendelína, Osek nad Bečvou

Pelčák a partner architekti
Petr Pelčák, Marcela Uřidilová, Petr Uhrín,
Hana Puchová, Jiří Středa

2017

Pivovar Trautenberk, Malá Úpa

ADR, s. r. o.
Petr Kolář, Aleš Lapka

2017

Centrum pohybové medicíny, Waltrovka, Praha

ADR, s. r. o.
Petr Kolář, Aleš Lapka

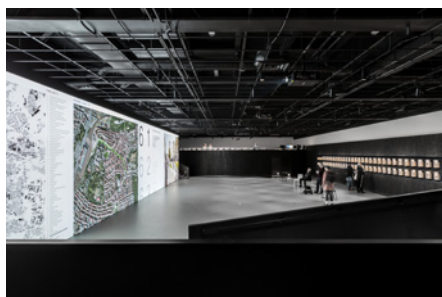
2017

Vinařská stodola, Valtice

Arch 21, s. r. o., M2AI.COM, s. r. o
Jiří Marek, Jan Mléčka, Bořivoj Srba

2017

Centrum architektury a městského plánování,
Praha 2

NOT BAD
Benedikt Markel, Dominik Saitl, Martina
Požárová, Vilém Kocáb

2017

Vily Emílie a Františka, Černošice

Šafer Hájek architekti, s. r. o.
Oldřich Hájek, Jaroslav Šafer, Pavel
Lesenský, Jakub Koníř, Aleš Marek

2016

Dětská skupina na Ministerstvu dopravy,
Praha 1

HOFMAN ARCHITEKTI, s. r. o.
Robert Hofman, Eva Melicharová

2017

Sportovní hala Dolní Břežany

SPORADICAL
Aleš Kubalík, Josef Kocián, Jakub Našinec,
Veronika Sávová

2017

Rekonstrukce ocelové haly hlavního nádraží,
Praha

Sudop Praha, a. s.
Karel Hájek, Jaroslava Šudová, Ondřej Kafka

2017

Restless, Opava

Atelier 38, s. r. o.
Tomáš Bindr, Petr Doležal

2017

Rekonstrukce domu typu Okál, Praha 4

Pavliček Hulín architekti, s. r. o.
Jiří Pavliček, Jaroslav Hulín, Šimon Jiráček

2017

Rodinný dům, Vážany u Kroměříže

ARCHITEKTONICKÝ ATELIÉR KROMĚŘÍŽ, s. r. o.
Ivana Laštůvková, Valdemar Kovalovský

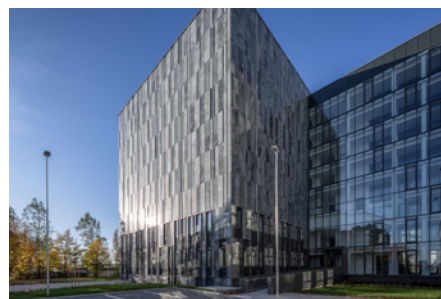
2016

Přestavba vily Peroutkova, Praha 5

Design4function, s. r. o.
Vendula Hladíková, Martin Neruda, Lukáš
Zimandl, Martin Kvita, Lukáš Poledne

2017

Dostavba areálu Archivu hlavního města Prahy

A32, spol. s r. o., SATRA, spol. s r. o.,
D plus projektová inženýrská, a. s.,
SUNCAD, s. r. o.
Petr Páv, Jitka Smolíková

2017

Bytový dům Metodějova, Brno

Makovský & partneři, s. r. o.
Zdeněk Makovský, Daniel Makovský, Adam Širotek

2017

Revitalizace památníku u Bludného balvanu, Ostrava

PROJEKTSTUDIO EUCZ, s. r. o.
David Kotek, Petr Kunderát, Jan Müller

2017

Kampus Fakulty tělesné kultury UPOL – AC BALUO a CKV, Olomouc

atelier-r, s. r. o.
Miroslav Pospíšil

2017

Objekt pro volnočasové aktivity, Chlumany

V2architekti
Vendulka Špindlerová, Václav Podlešák, Lucie Komendová

2015

Interiér knihovny, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci

Tomáš Machovský

2017

Lesní kaple ve Škodějově u Semil

Jiří Georg Gebert

2017

Areál obecního úřadu Ostrožská Nová Ves

FUSION architects, PEŠÁK architekti
Jan Lapčík, Michal Pešák

2017

Výstupní stanice lanové dráhy na Pustevnách, Trojanovice

Kamil Mrva Architects, s. r. o.
Kamil Mrva, Václav Kocián, Martin Vymetálek

2017

Residence RR, Kersko

Michal Bernart, Jan Bradáč, Igor Hrozba,
Zuzana Macková, Jiří Ptáček, Juraj Biroš

2017

Bouda Černá voda, Horní Malá Úpa

ADR, s. r. o.
Petr Kolář, Aleš Lapka

2017

Kotelna Libčice nad Vltavou

Atelier Hoffman
Patrik Hoffman, Simona Benátská

2017

Lyžařské bistro, Karlov pod Pradědem

KUŘIDÉM PROJEKT, s. r. o.
Lubomír Kuřidém, Jiří Valenta

2016

Dům na Růmech, Zlín

APM, Pavel Mudřík architekti
Pavel Mudřík, Petr Juráň, Marian Lanc

2016

DRN, Praha 1

Fiala + Nemeč, s. r. o.
Stanislav Fiala, Jiří Václavů, Jana Štefůrková, Milan Vrána, Jiří Neumann, Jan Stáhala

2017

Kaple cestou, Dolní Dunajovice

Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury
Vojtěch Kolář, Barbora Ponešová, Jan Foretník, Jakub Stýblo, František Julínek

2016

Top rezidence Šárecké údolí, Praha 6

Šafer Hájek architekti, s. r. o.
Oldřich Hájek, Jaroslav Šafer, Pavel Lesenský, Jakub Koníř, Aleš Marek

2017

Veřejné WC, Petřín, Praha

DESIGN arcom, s. r. o.
Libor Habanec, Jakub Pachta, Petr Růžička

2017

Vila ve svahu, Slaný

MODULORA
Jan Alex Řezáč

2016

Bytový dům Mydlářka, Praha 6-Dejvice

Doležel Architekti, s. r. o.
František Doležel, Miroslav Klofáč, Vojtěch Kolínský, Vojtěch Kramář, Helena Doleželová, Filip Novák

2017

Dům ve vinohradu, Úvaly u Valtic

ORA
Jan Veisser, Jan Hora, Barbora Hora

2017

Vista Optik, Valašské Meziříčí

atelier-r, s. r. o.
Miroslav Pospíšil

2017

Interiér prodejny zakázkového krejčovství JANEK, Praha 1

NEW HOW architekti
David Zámečník, Filip Havliš, Martina Bauerová

2017

ŠTAJNHAUS, Mikulov

ORA
Jan Hora, Barbora Hora, Jan Veisser

2017

Resort Hodolany, Olomouc

atelier-r, s. r. o.
Miroslav Pospíšil

2015

Dostavba areálu hotelu Spa Resort Lednice

Atelier Habina, s. r. o.
Martin Habina, Tomáš Berka, Jiří Jašek, Zdeněk Sendler

2017

Rekonstrukce půdy, Hořenice

3+1 architekti
Pavel Plánička, Bruno Panenka, Barbora Urbanová

2017

Rozšíření výroby a přestavba areálu firmy Walter, Kuřim

Makovský & partneři, s. r. o.
Zdeněk Makovský, Daniel Makovský, Adam Sirotek, Lukáš Poláček, Petr Štukheil

2017

Zámek Hořovice - obnova zahradního altánu

Jaroslav Cigler

2014

Vzdělávací komplex UTB, Zlín

AI - DESIGN, s. r. o.
Eva Jiříčná, Petr Vágner, Jura Bečička

2017

Rezidence SACRE COEUR 2, Praha

Schindler Seko architekti
Jan Schindler, Ludvík Seko, Jana Hamrová,
Petra Hlaváčková, Lukáš Brom

2017

Bytové domy VACKOV - etapa D, Praha 3

Schindler Seko architekti
Ludvík Seko, Jan Schindler, Josef Kalčík,
Petr Baletka, Jiří Prokopec

2016

Revitalizace zámeckého areálu Navarov, Zlatá
Olešnice, Železný BrodM3M, s. r. o.
Martina Novotná, Michal Pokorný, Kamila
Krejčířiková

2017

Hotel a restaurace U Stavaře ve Vsetíně

Architektonický ateliér ak. arch.
Libor Sošták
Libor Sošták, František Jančár

2016

Dům Loď, Jesenice u Chebu

A69 - architekti, s. r. o.
Boris Redčenko, Prokop Tomášek, Jaroslav
Wertig, Erik Hocke

2017

Hasičská zbrojnice, Holašovice

architekt-bt
Blanka Tancerová, Daniel Tancer

2017

Zastřešení zaniklé brusírný skla, Stará
Knižecí HuťIng. Zuzana Janečková
Zuzana Janečková, Zbyněk Pouzar

2014

Výrobní hala firmy CECHO v Polničce

SANTIS, a. s.
Martin Zezula, Zdeněk Tulis

2014

Baťovský jednodomek, Zlín

Pavel Míček Architects
Pavel Míček

2016

Rodinný dům, Velký Dřevíč II

Chmelař architekti
David Chmelař

2013

Revitalizace Havlíčkova náměstí,
Praha 3-Žižkov

Ateliér zahradní a krajinářské architektury
Zdenek Sendler, Václav Babka

2014

Rekonstrukce rodinného domu, Machov

Chmelař architekti
David Chmelař

2013

Rodinný dům, Týn nad Vltavou

Chmelař architekti
David Chmelař

2015

Rodinný dům, Kramolna

Chmelař architekti
David Chmelař

2014

Dům v Praze-Ruzyni

Pavel Hnilička Architekti, s. r. o.
Pavel Hnilička, Marek Řehoř, Daniela
Šteřlová, Adam Vojtek

2017

Vila na Hřebenkách, Praha 5

Pavel Hnilička Architekti, s. r. o.
Pavel Hnilička, Marek Řehoř, Jakub Hála

2017

Rodinný dům Chmelařovi, Hronov

Chmelař architekti
David Chmelař, Jiří Hnízdil

2017

Konverze bývalého tanečního sálu na obytný dům, Zlín, Kostelec

Pavel Míček Architects
Pavel Míček

2013

Obnova nábřeží řeky Loučné v Litomyšli

Rusina Frei architekti, Atelier PARTERO
Martin Rusina, Martin Frei, Jakub Finger,
Mírka Svorová, Pavla Sceranková, Dušan
Zahoranský

2017

Obytný soubor 4BLOK, Praha-Vršovice

Chmelař architekti
David Chmelař, Jiří Hnízdil, Václav Zidka,
Radek Davídek

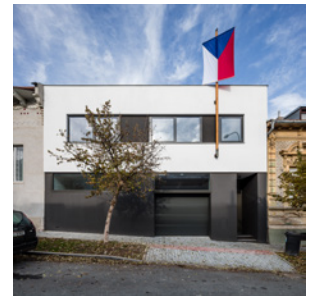
2017

Dům ve Zličíně, Praha

Rusina Frei architekti
Martin Rusina, Martin Frei, Markéta
Poláčková, Jan Žalský

2017

Rodinný dům Královo Pole 06, Brno

knesl kynčl architekti
Jiří Knesl, Jakub Kynčl, Petra Hudečková,
Jan Weiss

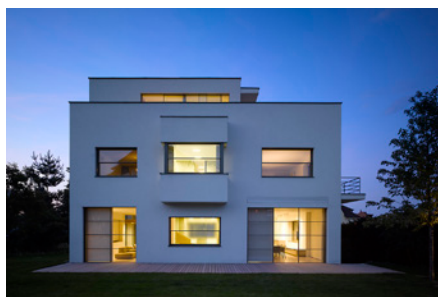
2017

Engel House, Andělská Hora, Karlovy Vary

CMC architects, a. s.
Vít Máslo, David R. Chisholm

2017

Rekonstrukce vily arch. Oldřicha Starého,
Praha

JRA Jaroušek Rochová architekti
Magdalena Rochová, Radek Jaroušek

2014

Dům pod ořechem, Říčany

idea architekti
Dalibor Hlaváček, Ludvík Holub, Lucie
Vogelová

2017

Rodinné domy Sobotovice

atelier b9, s. r. o.
Vladimír Kozumplik, Jan Sochor, Jiří Kratochvíl, Marek Ječmen, Roman Ženatý

2017

Rekonstrukce podkroví, B. Němcové, Brno

atelier b9, s. r. o.
Vladimír Kozumplik, Jan Sochor, Kateriní Duničková, Václav Pochylý, David Novák, Alena Mazalová, Eva Müller-Kabourková

2015

Vila, Praha-Trója

Studio Hangár, Karlovy Vary
Antonín Juštík, Vladimír Tůma

2017

Administrativní budova Rapos, Holešov

studio New Work
Svatopluk Sládeček, Petra Bitadeau Vašková, Jaroslav Matoušek

2016

Přestavba rodinného domu na ulici Palouk, Brno

studio New Work
Svatopluk Sládeček, Petra Bitadeau Vašková, Jaroslav Matoušek

2017

Rodinný dům v Roudné u Českých Budějovic

Petr Tuček architekt

2013

Dům v Čižicích, Štěnovice

Zábran-Nová architekti
Jiří Zábran, Tereza Nová

2015

Dostavba posluchárny Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Plzni

AS Projekt, spol. s r. o.
Pavel Němeček, Daniel Němeček

2016

Atletický stadion města Plzně

AS Projekt, spol. s r. o.
Pavel Němeček, Daniel Němeček

2013

Vila Špindlerův Mlýn

ra15, a. s.
Radek Lampa, Gabriela Drahozalová Andresová,
Vlastimil Pešl

2017

Rekonstrukce funkcionalistické vily
Indiánská loď, Praha

idhea architekti
Dalibor Hlaváček, Ludvík Holub

2017

Vestavba penzionu – pivovar Kocour,
Varnsdorf

DOMYJINAK architekti
Petr Šíkola, Jan Černoch, Václav Dvořák,
Kristýna Bednářová, Hana Klapalová, Jan
Pustějovský

2017

Victoria Pragensis – botanický labyrint,
Praha

llj architects, Haenke
Juráš Lasovský, Alexandra Střelcová, Julien
Antih

2017

Domy v mlze, Rtně v Podkrkonoší

Studio Raketoplán
Pavel Nalezený, Jakub Adamec, Marek Nedelka,
Tereza Naležená, Samuel Nekola, Adam Laciňa

2014

Dva domy, srnky a stromy, jižní Čechy

Lenka Míková Architekt
Lenka Míková, Ivan Boroš, Němec Polák, spol.
s r. o.

2017

Radniční sklípek, Liberec

Studio Raketoplán
Pavel Nalezený, Radek Vaňáč

2015

Vault 42, Olomouc

Studio Raketoplán
Pavel Nalezený, Radek Vaňáč, Samuel Nekola,
Šimon Marek, Zuzana Ficalová, Tadeáš Pech,
Michael Švec, Adam Bažant, Jana Císařová

2017

Regionální inovační centrum elektrotechniky
(RICE), Plzeň

AS Projekt, spol. s r. o.
Pavel Němeček, Daniel Němeček

2015

Vila v Beskydech, Valašské Meziříčí

TREF-Architekti
Zdeněk Trefil, Petr Ramík, Zoe Malovcová,
Patrik Obr, Tomáš Chytka, Jan Zemánek

2014

Biomedicínské centrum a Univerzitní
medicínské centrum LF UK v Plzni

AS Projekt, spol. s r. o.
Pavel Němeček, Daniel Němeček

2014

Křídlo pro Jana Kaplického, Plzeň

CHVOJKA/architekt, Ing. arch. Radek Dragoun
Jakub Chvojka, Radek Dragoun, František
Popelka

2017

Rodinný dům „Srdce“, Havlíčkův Brod

Daniela Polubédovová

2017

Centrum Caolinum Nevřeň

CHVOJKA/architekt, Ing. arch. Radek Dragoun
Jakub Chvojka, Radek Dragoun

2014

Rodinný dům ve Zlíně

PEŠÁK architekti
Michal Pešák

2014

Mercadinovy sady, II. etapa, Klatovy

CHVOJKA/architekt
Jakub Chvojka, Radek Dragoun

2017

Rodinný dům, Mukařov-Srbín

martin cenek architecture
Martin Čeněk

2017

Polyfunkční dům Kvitková, Zlín

CHLÁDEK ARCHITEKTI
Pavel Chládek, Barbora Jochcová

2017

Bytový dům Kvítková, Zlín

CHLÁDEK ARCHITEKTI

Pavel Chládek, Barbora Jochcová

2017

Interiér coworkingového centra Opero, Praha 1

MAAT

Mária Maninová, Norbert Gáfrík, Petr Hanousek

2016

Městská smuteční síň v Dobrušce

ATELIER ARCHITEKTURY, Šuda – Horský, a. s.
Miroslav Horský, Jan Hamet, Michal Freivald

2017

Dům se stodolou na Vysočině, Staré Bříště

MACHAR & TEICHMAN

Pavel Machar, Radek Teichman, Štěpán Svačina

2017

Sedlákův rodinný dům, Chlumec nad Cidlinou

ZETTE ateliér, s. r. o.
Zdenek Balík

2017

Rodinný dům, Řevnice

Jan Mareš

2014

Rodinný dům Klánovice, Praha

KOOA, s. r. o.
Ondřej Kopečný

2015

Viladům K Vodojemu, Praha 5

martin cenek architecture
Martin Čeněk

2014

Zastřešení terasy rodinného domu, Vlčnov

Josef Knotek

2017

Rodinný dům v Praze-Křeslicích

MACHAR & TEICHMAN

Pavel Machar, Radek Teichman, František Denk

2014

Všechny přihlášené projekty najdete na
www.ceskacenaarchitekturu.cz

88

SOUTĚŽE

VÝSLEDKY SOUTĚŽÍ

POMNÍK OBĚTEM 1. SVĚTOVÉ VÁLKY, KLATOVY

Jednofázová otevřená projektová architektonicko-výtvarná soutěž

Vyhlašovatel	Město Klatovy
Sekretář	Dana Šillarová
Předmět soutěže	Nalezení podoby prostoro- vého uměleckého díla, Po- mníku obětem 1. světové války, umístěného ve veřej- ném prostoru města Klatov, jenž umožní vytvoření pietní- ho místa, meditační klidové zóny. Návrh musel zohledňo- vat prostorové a koncepční vazby širšího kontextu okolí. Sochařsky, architektonicky či jinak umělecky formovaný objekt pomníku měl připomín- at významné události dějin spojené se vznikem Česko- slovenské republiky, vzdát hold jejich hrdinům a evokovat vzpomínku na jejich ži- votní příběhy. Zvolená forma uměleckého díla musela vy- kazovat výraznou uměleckou kvalitu, být nadčasová, pra- covat s prožitkem diváka, komunikovat se současnými i budoucími obyvateli mě- sta. Předpokládalo se použi- tí odolných materiálů. Bylo nutné zvážit ochranu proti možným vandalským zása- hům.
Termín konání soutěže	20. 12. 2017–2. 3. 2018
Porota	Václav Chroust, Martin Kříž, Jan Hendrych, Jakub Fišer, Marcel Fišer, náhradníci Eva Kováříková, Ondřej Císler, Petr Tej
Počet odevzdaných návrhů	29
Ceny a odměny celkem	90 tis. Kč
1. cena (40 tis. Kč)	Václav Fiala

Komise ocenila několik aspektů, především přesvědčivou a ve své jednoduchosti působivou plastickou a barevnou formulaci základní myšlenky pomníku - československé vlajky jako symbolu první republiky, která vznikla v přímém důsledku války na troskách monarchie. Poválečné Československo si odkaz Legií jako ozbrojeného boje proti Rakousku-Uhersku vložilo do svých základů jako jeden ze zdrojů své legitimacy. Původní klatovský pomník, k němuž by se dle zadání ten sou-

časný měl nějak vztahovat, odrážel tehdejší obecné dilema, zda budovat pomníky všem padlým, byť bojovali na straně monarchie, nebo pouze legionářům. Řešením zde byl pomník věnovaný všem „mrtvým Klatovanům“, jak to bylo formulováno v hlavním nápisu, který ovšem iniciovali a objednávali legionáři, čemuž odpovídal i centrální motiv – skupina legionářů od Zborova. Motiv vlajky je tak adekvátním řešením nové podoby pomníku. Štíhlá vertikála odkazuje jednak k obecné pomníkové formě obelisku, zároveň cituje podobný motiv hraničních sloupů meziválečného Československa, jejichž autory byli proslulí výtvarníci architekt Josef Havlíček a sochař Bedřich Stefan. Z urbanistického hlediska pomník v této podobě dobře řeší zadaný prostor, který ovládá jako sebevědomá dominanta, aniž by jej nějak zahlcovala. Je si vědomý svého kontextu, tj. zdi, která mu tvoří pozadí, vzrostlých stromů a koneckonců i sousedních památek – historických božích muk a pomníku padlých ve druhé světové válce, jak to dokládá i přiložený text. (kráceno redakcí)

2. cena (30 tis. Kč)

Michal Janiga

3. cena (20 tis. Kč)

Pavlaína Kvita, Roman Kvita

PARK ROOSEVELTOVA V BRNĚ

Jednofázová vyzvaná ideová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel	Statutární město Brno, měst- ská část Brno-střed
Sekretář	Jana Výtisková
Předmět soutěže	Záměrem architektonic- ko-urbanistické soutěže bylo pro městskou část Br- no-střed nalezení hodnot- ného, koncepčního návrhu jako podkladu pro rozhod- nutí o vývoji parku a okolí, či jako podkladu pro případnou změnu územního plánu mě- sta Brna a změnu regulačního plánu městské památkové rezervace.
Termín konání soutěže	23. 10. 2017–19. 1. 2018
Porota	Petr Bořecký, Michal Doležel, Jasna Flamíková, Iva Křiká- vová, Eva Wagnerová, Jíří

Oplatek, Michal Palaščík,
náhradníci David Mikulášek,
Filip Chvátal, Pavel Lazarov,
Ivan Palacký

Počet odevzdaných návrhů 6

Ceny a odměny celkem

1. cena (210 tis. Kč)

550 tis. Kč

Michaela Tománková, Ján Augustín, Jiří Vokřál

Návrh klade důraz na začlenění parku do stávající struktury města. Bere si jako vodítko rastr Moravského náměstí a z něj vyvozuje dominující směr, ke kterému jsou vztaženy podstatné architektonické prvky definující atmosféru nové parkové úpravy. Porota shledává tento přístup jako příliš formální a pro utváření místa determinující. Také úbytek plochy zeleně je vnímán velmi negativně a je principiálně nežádoucí. Kladně je hodnocena plocha před zadní fasádou Místodržitelského paláce, která přesvědčivým způsobem etabloje tuto výraznou historickou památku v prostoru parku. Směry průchodu územím jsou vhodně definovány, avšak porota se neshoduje při hodnocení jejich kontrastního tvarování. Hmotové řešení dostavby není vhodné, výškově nekomunikuje se sousedním Místodržitelským palácem a nadto zvýrazňuje nároží směrem k Janáčkovu divadlu, které se jeví jako neopodstatněné. Řešení dostavby nároží umožňuje případnou etapizaci při výstavbě podzemních garáží. Celkově se jedná o návrh s několika zdařilými prostorotvornými prvky (liniové stromořadí u vodního prvku s navazujícími kaskádami pro posezení, předprostor pro prezentaci Moravské galerie), které však navzdory zvolenému striktnímu formálnímu kánonu nejsou integrovány do kompaktního celku. (kráceno redakcí)

2. cena (180 tis. Kč)

3. cena (70 tis. Kč)

element architects, s. r. o.
ov architekti, s. r. o. / Štěpán Valouch, Jiří Opečenský,
spolupráce David Balajka,
Romana Bedrunková, Magdalena Havlová, Klára Pavlišková, Tomáš Kubelka, Aleš Kuželka, Pavlína Malíková, Aleš Steiner

KREATIVNÍ CENTRUM BRNO

Jednofázová užší projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Sekretář

Předmět soutěže

Statutární město Brno

David Mikulášek

Návrh umístění Kreativního centra Brno do budovy bývalé Káznice na ulici Bratislavská. Návrh měl být v rozsahu studie, při dodržení památkové ochrany stanovené Ministerstvem kultury a při dodržení podmínek zadavatele, a měl optimálně využít stávajících prostor objektu umístěním centra pro podporu kreativních profesí s jeho zapojením do okolní městské struktury, aniž by byla narušena historická hodnota lokality.

Termín konání soutěže

Porota

16. 10. 2017–1. 3. 2018

Jaroslav Kacer, Petr Bořecký, Matěj Hollan, Markéta Cajthamlová, Tomáš Havlíček, Mirko Baum, Martin Krupauer, náhradníci Petr Vokřál, Michal Sedláček, Petr Kunc, Jan Sochor, Ondřej Hofmeister

Počet odevzdaných návrhů 7

Ceny a odměny celkem

1. cena (750 tis. Kč)

1 900 tis. Kč

KAVA, spol. s r. o. / Tomáš Gellen, Jonáš Krýzl, Tomáš Novotný, Robert Seidl, Jakub Koňata, Jan Novotný, spolupráce Vít Mláčovský

Návrh je svou koncepcí i provozem dobře vyřešen, s domyšlenou dispozicí, bez zásadních kolizí s požadavky památkové péče, maximálně využívá kapacity stávající budovy. Porota kladně hodnotí maximální využití stávající budovy a prostor pro její další vývoj. Celkově návrh působí dojmem otevřenosti, „nedokončenosti“ v pozitivním smyslu a dává tak prostor pro kreativitu, což je v kontextu zadání přínosné. Prvkem vzbuzujícím emoce je dostavba traktu do ulice Bratislavská, která svou poloprůhledností dává tušit život „za plotem“, přitom však neznemožňuje využití celého prostoru dvora v návaznosti na prostranství s platany, to však bohužel nijak

podrobněji neřeší. V návrhu umístěný parter v „uličním dvoře“ ulici doplňuje, neodebírání z ní „život“. Otázkou je ale konkrétní konstrukční řešení a faktická naplnění „pavlače“. Negativně se jeví artikulace nárožních objektů i důvod jejich vybudování v souvislosti s existencí stávajících štítů křídel. Finančně náročná je rampa v Soudní ulici, která si vynutí přeložku části technických sítí.

2. cena (650 tis. Kč) SIAL, s. r. o. / Andreas Dzikos, Jiří Lukáš, Jiří Buček, Jiří Chmelík, Josef Franc, Helena Hlávková
3. cena (500 tis. Kč) 3H architecture a Ján Stempel / Katalin Csillag, Zsolt Gunther, spolupráce Veronika Novák, Tamás Csépeke, Lilla Horváth, Júlia Boromissza, Ján Stempel, Jan Jakub Tesar

REVITALIZACE ULICE FRANTIŠKA KŘÍŽKA – ULICE PRO SEDMIČKU

Otevřená jednofázová projektová architektonická soutěž

- Vyhlašovatel Městská část Praha 7
Sekretář František Novotný
Předmět soutěže Návrh architektonického řešení ulice Františka Křížka, jedné z nejdůležitějších os v lokalitě „Letná“, propojující velké množství veřejných institucí (školských a kulturních), Letenské sady a park Stromovka, který zlepšuje bezpečnost a prostupnost ulice a zvýší pobytovou kvalitu pro obyvatele i návštěvníky v prostředí památkové zóny.
- Termín konání soutěže 10. 11. 2017–19. 1. 2018
Porota Lenka Burgerová, Zdeněk Kuppec, Petr Uhlík, Jaroslav Hulín, Gabu Heindl, náhradníci Ondřej Mirovský, Patrik Hábl, Jan Hradil
- Počet odevzdaných návrhů 15
Ceny a odměny celkem 255 tis. Kč
1. cena (120 tis. Kč) Josef Hlavatý

Návrh má vysokou úroveň zpracování hlavního konceptu i detailu a je téměř připraven pro realizaci, včetně detailního řešení mobiliáře. Kladně je hodnocena estetika a design navrženého konceptu ulice orientované na pěšího uživatele. Porota ocenila vymezování důležitých veřejných budov a jejich ploch pomocí speciálně zvolené skupinové výsadby. Návrh důsledně naplňuje všechny doporučené manuály veřejných prostorů. Piazzetta před BIO OKO je velmi dobře řešena zejména z pohledu redukce tepelných zisků, stínění a ohraničení prostoru. Rozšíření chodníků umožňuje další využívání těchto ploch pro letní zahrádky restaurací. Návrh dodržel předpokládanou finanční hodnotu stavby. Použitím standardních materiálů a řešení je návrh velmi dobře

realizovatelný a udržovatelný. Z hlediska odhadovaných provozních nákladů je návrh pro správce a provozovatele akceptovatelný. Návrh přináší zajímavou myšlenku zjednosměrnění před BIO OKO a dává více prostoru pěším uživatelům. Z hlediska zajištění sjízdnosti a schůdnosti povrchů je návrh po drobných úpravách realizovatelný. Návrh je v souladu se záměry OC Letná a Letenský Kříž. Porota doporučuje zachovat koncept diferenciovaných výsadeb v důležitých plochách a rozpracovat blíže estetiku a materiálové řešení povrchů předprostoru BIO OKO. Dále doporučuje zvážit použití jednoduchých vodních prvků – pitek pro veřejnost.

2. cena (70 tis. Kč) Jan Hájek
3. cena (40 tis. Kč) Hana Sýkorová, Jan Procházka, Jan Linhart
Odměna (25 tis. Kč) Adriano Ferrer Escayola

LÁVKA HOLEŠOVICE–KARLÍN

Jednofázová veřejná mezinárodní projektová architektonicko-konstrukční soutěž

- Vyhlašovatel Hlavní město Praha
Sekretář Michaela Kloudová
Předmět soutěže Zpracování architektonického a konstrukčního návrhu lávky pro pěší a cyklisty jako spojnice břehů Karlína, Holešovic a ostrova Štvanice. Návrh řešení měl podpořit celoměstsky významné propojení mezi městskými částmi a zároveň zpřístupnit ostrov Štvanice. Lávka by měla poskytnout komfortní a jednoduchý přístup.
- Termín konání soutěže 10. 4. 2017–25. 7. 2017
Porota Karel Prajer, Marke Kopeck, Petr Dolínek, Lenka Burgerová, Roman Petrus, Radek Kolařík, Ivan Lejčar, Mirko Baum, Ondřej Hofmeister, Ladislav Šašek, Barbora Šimonová, náhradníci Zdeněk Ent, Jan Čižinský, Vojtěch Sosna, Michal Marcinov
- Počet odevzdaných návrhů 48
Ceny a odměny celkem 1 750 tis. Kč

1. cena (1 000 tis. Kč)

Petr Tej, Marek Blank, spolupráce Jan Mourek, Janek Srnka, Jiří Hejzlar

Návrh vyhověl nadstandardně podle kritéria kvality celkového řešení lávky, tedy z hlediska kvality architektonického návrhu, konstrukčního řešení a urbanistického začlenění, hospodárnosti a ekonomické přiměřenosti zvoleného řešení vzhledem k naplnění preferencí zadavatele. Autorům se podařilo elegantně zapojit lávku pro pěší a cyklisty do daného prostoru při respektování výšky konstrukce nad hladinou Q 2002 + 1 m, přičemž předpolí na holešovické straně řeší plynule, esteticky i funkčně pohyb pěších a cyklistů zvednutím krajního pole v čase povodně, čímž beze zbytku respektuje podmínky zadavatele. Také z hlediska širších urbanistických vztahů se jedná o velmi zdařilé řešení, které se harmonicky začleňuje do osnov Karlína a Holešovic. Zároveň dobře využívá nivity terénu na Štvanici. Elegance plynulě křivky nosné konstrukce mostu je podtržena volbou materiálu, kterým je ultra-vysoko-hodnotný beton (UHPC) umožňující provedení kvalitního hladkého povrchu. UHPC splňuje nároky na bezúdržbový a z hlediska životnosti kvalitnější materiál komfortněji než běžně užívaný beton. Vyšší cena vlastního stavebního materiálu je vyvážena subtilním průřezem vedoucím k redukci hmotnosti. Právě jeho vysoké pevnostní parametry umožňují poměrně velké rozpětí polí. Navržená šířka lávky 3 m je hraniční.

3. cena (350 tis. Kč)

Pavel Rak, Lukáš Landa, spolupráce Ferrari Gartmann AG, Patrick Gartmann, Patrick Tester

Odměna (100 tis. Kč)

Petr Hájek ARCHITEKTI, s. r. o. / Martin Stoss, Nikolaeta Slováková, Tereza Keilová, Petr Hájek, spolupráce Jiří Čepelka, Jan Vyštejtn

Odměna (100 tis. Kč)

Přemysl Jurák, Karel Filsak, spolupráce Libor Pokorný, Martin Kovář, Roman Chvilíček

TERMINÁL VEŘEJNÉ OSOBNÍ DOPRAVY V JABLONCI NAD NISOU

Projektová dvoufázová kombinovaná otevřená architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlášovatel

Statutární město Jablonec nad Nisou

Sekretář

Yvette Vašourková

Předmět soutěže

Návrh architektonicko-urbanistického, konstrukčního, technického a dopravního řešení multimodálního Terminálu veřejné osobní dopravy v Jablonci nad Nisou v prostoru vymezeném ulicemi Kamenná, Lipanská a 5. května.

Termín konání soutěže

13. 9. 2017–8. 12. 2017

Porota

Petr Kopal, Petr Beitzl, Miloš Vele, Miloš Zahradník, Ivan Lejčar, Zdeněk Daniel, Jiří Suchomel, Tomáš Rudolf, Miloš Kadlec, Ondřej Štěpán, Paul Robbrecht, náhradníci František Pešek, Jan Zeman, Lukáš Pleticha, Jan Lajksner, Pavol Ondovčák, Otakar Novotný

Počet odevzdaných návrhů

9

Ceny a odměny celkem

1 000 tis. Kč

1. cena (600 tis. Kč)

DOMYJINAK, s. r. o.

Porota pozitivně hodnotila architektonické řešení terminálu, které považuje za moderní a srozumitelné. Dochází díky němu k zařazení veřejného prostoru. Kladně bylo hodnoceno centrální řešení odbavovací haly a skutečnost, že návrh reaguje na dostavbu u Muzea skla a bižuterie a zachovává výhledy na budovu muzea. Plochy pro pohyb pěších jsou kryté, bezpečné a přehledné, severní část je v optimální návaznosti na Dolní náměstí. Řešení nejlépe akcentuje řeku, která dala městu název. Výhodou návrhu je také zastřešená bezúdržbová lávka. Návrh je realizovatelný s jednoduchým a srozumitelným dopravním řešením, s krátkými přestupními vazbami blízko odbavovací haly. Velmi dobrý je vjezd do parkovacího domu mimo

terminál, jelikož neovlivňuje provoz veřejné dopravy v terminálu. Jedná se o nejzdařilejší, prostorově úsporné řešení, krom kolejí tramvaje nepřesahuje na druhý břeh řeky. Odstavná stání busu jsou vhodně umístěna stranou u zachovaného domu č. p. 2112, s potenciálem zázemí pro řidiče a další personál. (kráceno redakci)

2. cena (400 tis. Kč)

SIEBERT+TALAŠ, spol. s r. o.

PROBÍHAJÍCÍ SOUTĚŽE

NÁMĚSTÍ MĚSTA BENEŠOV

Otevřená jednofázová projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel	Magistrát města Benešov
Sekretář soutěže	František Novotný
Předmět soutěže	Dvě veřejná prostranství, která kdysi bývala jedním – Masarykovo a Malé náměstí, dnes postrádají celistvost a reprezentativní hodnotu. Je třeba jim navrátit důstojnost a nabídnout benešovským občanům nové možnosti jejich využívání. Cílem soutěže bude vytvořit soudobý multifunkční veřejný prostor, který bude městem Benešov, na základě výsledku této soutěže, realizován. Zadáání se bude týkat nejenom hlavních reprezentativních prostor města a jejich nejbližšího okolí, ale i řešení proluky mezi domy č. p. 228 a 230 včetně pozemku č. 95. Je potřeba zamyslet se nad prostranstvími v širších souvislostech i nad jejich významem v dnešní společnosti.
Předpokládané ceny a odměny celkem	800 tis. Kč
Datum odevzdání soutěžních návrhů	15. 6. 2018
Porota	Michal Kohout, Radmila Fingerová, Kateřina Šedá, Jiří Jandourek, Petr Hostek, Michal Schwarz, Jana Čechová, náhradníci Jiří Švadlena, Ida Chuchlíková

PĚŠÍ LÁVKA PŘES ULICI HOROMĚŘICKÁ
V DEJVICÍCH A VE VOKOVIČÍCH

Jednofázová veřejná projektová architektonicko-konstrukční soutěž

Vyhlašovatel	Městská část Praha 6
Sekretář	Pavel Neuberg
Předmět soutěže	Návrh a zpracování architektonicko-konstrukčního řešení nové lávky přes ulici Horoměřickou s možností pokračování lávky dále přes ulici Tobručkou a logické na-

pojení na systém pěších cest v sídlišti Červeného vrchu. Návrh napojení lávky na východní stranu ulice Tobrucké a návrh doplnění bezbariérové pěší komunikace ve svahu na západní stranu ulice Horoměřické s pokračováním dále směrem k Bořislavce. 420 tis. Kč

Předpokládané ceny a odměny celkem
Datum odevzdání soutěžních návrhů
Porota

4. 6. 2018

Petr Dolínek, Martin Polách, Bohumil Beránek, Lada Kolaříková, Václav Dvořák, Alexandr Holub, Luboš Podolka, náhradníci Marek Zděradíčka, Petr Hankovec, Eva Smutná, Jana Jelínková, Michal Netušil

OBECNÍ AREÁL BRNO-IVANOVICE

Jednofázová otevřená projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel Statutární město Brno, Městská část Brno-Ivanovice
Sekretář Eva Chaloupková
Předmět soutěže Zpracování architektonického návrhu Obecního areálu Brno-Ivanovice včetně víceúčelové budovy s kulturním sálem a dalšími funkcemi. Návrh kromě prostorového, provozního a funkčního uspořádání vlastního objektu zahrnuje také úpravy navazujícího veřejného prostoru s nově rekonstruovanou budovou úřadu městské části.
Předpokládané ceny a odměny celkem 300 tis. Kč
Datum odevzdání soutěžních návrhů 3. 9. 2018
Porota Jana Bohuňovská, Jiří Faltýnek, Pavel Sedlák, Vojtěch Mencl, Jan Foretník, Jiří Gerö, Barbora Barathová, náhradníci Jaroslav Elzner, Vlasta Loutocká

CELKOVÉ ŘEŠENÍ VÍTĚZNÉHO NÁMĚSTÍ

Otevřená mezinárodní anonymní dvoufázová projektová urbanisticko-architektonická soutěž o návrh

Vyhlašovatel Institut plánování a rozvoje hl. města Prahy (IPR Praha)
Sekretář soutěže Michaela Komárková
Předmět soutěže Zpracování řešení prostoru Vítězného náměstí se všemi urbanistickými a dopravními vazbami v dané lokalitě

a vytvoření veřejného prostranství reprezentativního a pobytového charakteru v souladu s jeho nově navrženým dopravním řešením. Plocha náměstí by měla být primárně určena pro potřeby obyvatel Prahy 6. Návrh by měl navrátit náměstí jeho uživatelům. Předmětem řešení je návrh veřejných prostranství ve vlastnictví hlavního města Prahy, nikoliv dostavba přiléhajících pozemků.

3280 tis. Kč

Předpokládané ceny a odměny celkem
Datum odevzdání soutěžních návrhů
Porota

26. 6. 2018

Adriana Krnáčová, Petra Kolínská, Petr Dolínek, Ondřej Kolář, Martin Polách, Jan Jehlík, Antonín Novák, Alena Korandová, Peter Heath (Londýn), Ivan Reimann, Petr Kratochvíl, náhradníci Petr Janda, Štěpán Toman, Michael Pokorný, Marek Kopeč, Pavla Melková, Juraj Calaj, Martin Rusina, Pavel Nasadil

LÁVKA DĚČÍN-PODMOKLY

Jednofázová otevřená projektová architektonicko-konstrukční soutěž

Vyhlašovatel
Sekretář soutěže
Předmět soutěže

Statutární město Děčín
Tereza Svobodová
Zpracování architektonického a konstrukčního návrhu lávky pro pěší a cyklisty jako spojnice břehů Labe v závodní straně železničního mostu. Návrh řešení má podpořit celoměstsky významné propojení mezi městskými částmi a zároveň zpřístupnit nábreží. Realizační náklady lávky jsou předpokládány ve výši 40 mil. Kč bez DPH. 520 tis. Kč

Předpokládané ceny a odměny celkem
Datum odevzdání soutěžních návrhů
Porota

18. 7. 2018

Valdemar Grešík, Ondřej Beněš, Radek Kolařík, Lucie Vogelová, Ondřej Hofmeister, náhradníci Otto Chmelík, Jiří Žid

REVITALIZACE NÁVSI MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA-DOLNÍ MĚCHOLUPY

**Jednofázová otevřená ideová
architektonicko-urbanistická a krajinářská
soutěž**

Vyhlašovatel	Městská část Praha-Dolní Měcholupy
Sekretář soutěže	Martin Kembitzký
Předmět soutěže	Návrh architektonicko-urbanistického a krajinářského řešení revitalizace návsi městské části Praha-Dolní Měcholupy.
Předpokládané ceny a odměny celkem	350 tis. Kč
Datum odevzdání soutěžních návrhů	15. 8. 2018
Porota	Jiří Jindřich, Martin Svoboda, Ivan Plicka, Jan Sedlák, Vladimír Sitta, náhradníci Luděk Podlipný, Tomáš Choděra, Radmila Fingerová

PŘIPRAVOVANÉ SOUTĚŽE

VÝSTAVBA PENZIONU LIPNO-JENIŠOV

Dvoufázová otevřená projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel	Vojenská lázeňská a rekreační zařízení
Předmět soutěže	Návrh řešení výstavby budovy ubytovacího zařízení v obci Horní Planá, chatová osada Jenišov, okres Český Krumlov. Návrh zahrne zcela novou budovu a související požadované doplňkové stavby a zařízení, technikou a dopravní infrastrukturou, venkovní úpravy včetně úprav ploch veřejného prostoru. Mimo prostorového, provozního a funkčního uspořádání návrh vyřeší také estetickou podobu umístění budovy v krajině, to vše zejména při dodržení ekonomických možností vyhlašovatele.
Předpokládaný termín vyhlášení	Není znám.

DOPRAVNÍ TERMINÁL A ŘEŠENÍ PŘEDPROSTORU VLAKOVÉHO NÁDRAŽÍ V LANŠKROUNĚ

Jednofázová otevřená projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel	Město Lanškroun
Předmět soutěže	Řešení předprostoru vlakového nádraží a celkově prostoru mezi ulicemi Nádražní a Dvořákova. Jedná se o důležitou spojnici s velkým potenciálem ke zlepšení dopravní situace v centru města, místem které by mělo vytvořit důstojný dopravní terminál vlakové a autobusové dopravy s odpovídajícím zázemím.
Předpokládaný termín vyhlášení	Není znám

REVITALIZACE NÁMĚSTÍ MÍRU VE ZLÍNĚ

Jednofázová otevřená ideová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel	Statutární město Zlín
Předmět soutěže	Navržení architektonicko-urbanistického řešení veřejného prostoru náměstí Míru ve Zlíně a jeho blízkého okolí. Jedná se o ideovou soutěž, jejímž cílem je najít nový pohled na historicky formované náměstí, které je do značné míry kulturním a společenským centrem města. Součástí soutěže je vyjádření názoru na navazující ulice Rašínova, východní část ulice Bartošova a dále plochu dříve zastavěného domovního bloku mezi zpevněnou částí náměstí Míru a třídou Tomáše Bati, ze které zbyl do dnešních dnů pouze jeden objekt.
Předpokládaný termín vyhlášení	Není znám.

VÝTVARNÉ DÍLO A ŘEŠENÍ PROSTORU BASILEJSKÉHO NÁMĚSTÍ, PRAHA 3

Veřejná jednofázová ideová sochařsko- výtvarná soutěž

Vyhlašovatel	Městská část Praha 3
Předmět soutěže	Návrh výtvarného díla a ideové řešení prostoru Basilejského náměstí v Praze 3-Žižkově.
Předpokládaný termín vyhlášení	Není znám.

REVITALIZACE KINA A KŘÍŽOVATKY STRAKONICKÁ – PLZEŇSKÁ, HORAŽDOVICE

Dvoufázová otevřená projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel	Město Horažďovice
Předmět soutěže	Realizace návrhu řešení revitalizace budovy kina a přilehlého prostoru křižovatky Strakonická – Plzeňská v Horažďovicích, která si klade za cíl vytvoření funkčního a atraktivního prostoru coby protipólu náměstí, zvyšujícího projíždějící k zastavení a návštěvě města. Místo, díky rozšíření objektu kina, by mělo být centrem setkávání, kulturní nabídky, nákupu a odpočinku při zachování hodnotné dopravní obslužnosti a parkování.

Vedle zachování stávajícího objektu kina, zejména stávajícího sálu se šikmým hledištěm (nutná modernizace), očekává zadavatel úpravy a přístavbu objektu pro umožnění kulturních akcí (kino, divadlo malých forem) v tomto sálu. Součástí nového objektu by dále měly být prostory městské knihovny (dětská + dospělí), malý sál a klubovna, kavárna / bufet (ideálně s přístupem pro všechny provoz), veřejné dětské vnitřní hřiště včetně nezbytného zázemí. Vhodnou náplní jsou i menší obchůdky pro oživení hlavní třídy města. Vítány jsou případně další návrhy autora pro oživení objektu / území.

Předpokládaný termín
vyhlášení

Není znám.

WAGNEROVO NÁMĚSTÍ V BEROUNĚ

Jednofázová veřejná projektová urbanisticko-architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Předmět soutěže

Město Beroun
Komplexní urbanisticko-architektonický návrh budoucího uspořádání prostoru Wagnerova náměstí v Berouně s důrazem na řešení dopravy (pěší, cyklistické, automobilové – včetně dopravy v klidu), urbanistického parteru, zeleně a mobiliáře.

Předpokládaný termín
vyhlášení

Není znám.

VSTUPNÍ VESTIBUL OBJEKTU NA FRANTIŠKU 32, PRAHA 1

Jednokolová veřejná projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Předmět soutěže

Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu
Zpracování architektonického návrhu úprav vstupního vestibulu objektu Na Františku 32, Praha 1, zejména architektonického a výtvarného řešení interiéru, návrhu mobiliáře a osvětlení.

Předpokládaný termín
vyhlášení

Není znám.

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA STODŮLKY

Vyhlašovatel
Předmět soutěže

Hlavní město Praha
Architektonický návrh nové budovy Základní umělecké školy Stodůlky.

Předpokládaný termín
vyhlášení

Není znám.

REVITALIZACE CENTRÁLNÍHO PARKU ČERNÝ MOST

Jednofázová otevřená projektová architektonicko-krajinářská soutěž

Vyhlašovatel
Předmět soutěže

Městská část Praha 14
Zpracování architektonicko-krajinářského řešení projektu revitalizace Centrálního parku Černý most.

Předpokládaný termín
vyhlášení

Není znám.

REVITALIZACE MASARYKOVA NÁMĚSTÍ V JIHLAVĚ

Jednofázová otevřená projektová architektonicko-krajinářská soutěž

Vyhlašovatel
Předmět soutěže

Statutární město Jihlava
Revitalizace a zlepšení parametrů užitnosti a obytnosti hlavního jihlavského náměstí včetně koncepce dopravního řešení, městské zeleně a městského mobiliáře s respektem k historickému kontextu a v návaznosti na využití okolních domů. Klíčovým tématem je hledání nových možností, jak moderními způsoby vytvořit zázemí pro aktivity (kulturní, obchodní, ale zejména společenské – setkávání a sdílení veřejném prostoru) se zohledněním principů udržitelného rozvoje v prostředí městské památkové rezervace.

Předpokládaný termín
vyhlášení

Není znám.

KONCERTNÍ HALA MĚSTA OSTRAVY

Dvoufázová užší projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel
Předmět soutěže

Statutární město Ostrava
Návrh architektonicko-urbanistického řešení špičkové koncertní haly v lokalitě Domu kultury města Ostravy. Dům kultury, nemovitá kulturní památka navržená architektem Jaroslavem

Fragnerem, v současné době nevyhovuje potřebám města. Od spojení kulturního domu s výstavbou nové koncertní haly, jejíž provoz si zároveň vyžádá celkovou rekonstrukci kulturního domu, si město slibuje jeho oživení a nové využití, které mu zajistí záchranu architektonických hodnot a integraci do kulturního života města. Součástí komplexního řešení bude také zapojení přílehlého Sadu Dr. Milady Horákové. Cílem zadavatele je maximální možné využití kulturního domu pro veškeré provozy a zázemí spojené s provozem koncertní haly a pouze nezbytné minimum řešit formou přístavby.

Předpokládaný termín vyhlášení

Červen 2018

MATEŘSKÁ ŠKOLA NA MARNĚ, PRAHA 6-BUBENEČ

Otevřená jednofázová architektonicko-konstrukční soutěž

Vyhlašovatel
Předmět soutěže

Městská část Praha 6
Návrh a zpracování architektonického řešení novostavby dvoutřídní mateřské školy na adrese Na Marně 14, Praha 6. Návrh má respektovat místní podmínky, obytný charakter řešené lokality, velikost území a dosavadní způsob zástavby. Podstatou soutěže je najít vhodné řešení, které bude zohledňovat vilový charakter této části Bubeneče a zároveň splňující požadavky na moderní předškolní zařízení. V současné době se v řešeném území nachází vila, která bude demolována.

Předpokládaný termín vyhlášení

Červen 2018

LÁVKA PŘES ŘEKU BEROUNKU V HLÁSNÉ TŘEBANI

Jednofázová užší projektová architektonicko-konstrukční soutěž

Vyhlašovatel
Předmět soutěže

Obec Hlásná Třebaň
Zpracování návrhu na novou pěší a cyklistickou lávku přes řeku Berounku. Současná lávka je již technicky a esteticky nevyhovující, přesto hraje v životě obce důležitou roli. Jedná se o jediné přímé spojení se Zadní Třebaní a hlavně s vlakovým nádražím. Předpokládané investiční náklady se odhadují na 45 mil. Kč.

Předpokládaný termín vyhlášení

Červen 2018

MULTIFUNKČNÍ SPORTOVNÍ HALA S VENKOVNÍM HŘIŠTĚM V PRAZE-SUCHDOLE

Jednofázová užší projektová architektonická soutěž o návrh

Vyhlašovatel
Předmět soutěže

Městská část Praha-Suchdol
Návrh novostavby multifunkční sportovní haly s venkovním hřištěm v blízkosti areálu ZŠ M. Alše v Praze-Suchdole.

Porota

Tomáš Bezpalec, Jan Hájek, Petr Hejl, Arnošt Navrátil, Zdeněk Rychtařík, Zdeněk Skála, Tomáš Turek, náhradníci Dalibor Borák, Eva Jeníková, Václav Vik

Předpokládaný termín vyhlášení

Červen 2018

ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ děkuje

všem partnerům
České ceny za
architekturu
za podporu.

Hlavní partneři

Generální mediální partner

Hlavní mediální partner

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Záštity

Úřad vlády České republiky

Ministerstvo životního prostředí

Partneři

OLYMPUS

YTONG

SAINT-GOBAIN

Schindler

wiesner concept
hager

GRAPHISOFT
ARCHICAD

AED

LAUFEN

EGLO

PREFA

viega

sto

SOLING

RSJ

Lindab

ALUPROF
ALUMINIUM SYSTEMS

Moser

COPY GENERAL

DRAGON PRESS
TISKÁRNA V KLATOVYCH

CSOB Pojišťovna

B&BC

BOHEMIA SEKT
Czech Republic

MATTONI

NESPRESSO

CzechTourism

ČESKÁ CENTRA
CZECH CENTRES

N4
Nadace české architektury

NM
NÁRODNÍ TECHNICKÉ
MUZEUM

AGENCIJA OCHRANY
PŘÍRODY A KULURNÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

nadace
proměny
nadace Karla Komárka

ceec
research

Svaz měst a obcí
SMO
ČESKÉ REPUBLIKY

GALERIE
J. FRAGNERA

GALERIE ARCHITECTURY

VAC
VACHLER ART COMPANY

2media.cz

Divadlo
Archa

Mediální partneři

WWW
SK ARCHINFO

ASB

ASB-portal.cz
odborný stavební portál

dolcevita

ERA21

HOME
BYT DOM TĚB ZAŽIJTE

LUXUS.CZ

SaB
BYVANIE

Ttb
Top trendy v bytvaní

STAVBA

StavbaWEB

moderní
obec

ESTAV.cz

EARCH

VEREJNÁ
SPRÁVA

2018

ARC

ČESKÁ

GALAVEČER ČESKÉ CENY
ZA ARCHITEKTURU

CENA

2018

19. 11. 2018

ZA

ARCHITEKTURU

ZA

URU

2018

ARC

ČESKÁ

CENA

VERNISÁŽ VÝSTAVY VÝSLEDKŮ
3. ROČNÍKU ČESKÉ CENY
ZA ARCHITEKTURU 2018

ZA

20. 11. 2018
Galerie Jaroslava Fragnera
Praha

ARCHITEKTURU

201

ZA

URU

SONING

Pod Hájkem 406/1a
Praha 8 - Libeň
tel.: +420 257 190 511

NAŠE SLUŽBY

- KONZULTACE
- ZPRACOVÁNÍ STUDIÍ
- MĚŘENÍ
- DODÁVKY
- MONTÁŽE

V OBORECH

- PROSTOROVÁ AKUSTIKA
- STAVEBNÍ AKUSTIKA
- ELEKTROAKUSTIKA
- AUDIOVIZUÁLNÍ TECHNIKA
- PRŮMYSLOVÁ AKUSTIKA

SAINT-GOBAIN

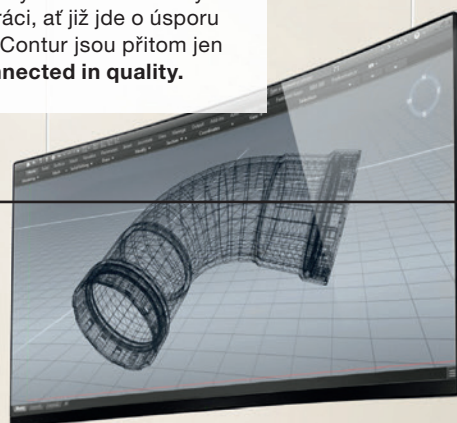

STÁLE SI KLADEME DŮLEŽITÉ OTÁZKY.

Abychom stále znovu nalézali inovativní odpovědi.

Již 115 let se společnost Viega dynamicky rozvíjí a přitom zůstává věrna svým nárokům na výrobu produktů nejvyšší kvality. Neustále vyvíjíme nové produkty a dáváme tak svým zákazníkům do ruky podstatnou výhodu pro jejich každodenní práci, ať již jde o úsporu času, či vyšší bezpečnost. Systém Profipress nebo vyvinutí SC-Contur jsou přitom jen dva z mnoha příkladů, které to přesvědčivě dokládají. **Viega. Connected in quality.**

viega

VELUX®

Ideální horní prosvětlení

Dálkově ovládaná střešní okna
VELUX INTEGRA®

- předvolené programy
- systém izolace **ThermoTechnology™**
- dešťový senzor
- dálkový ovladač
- bezúdržbové provedení

Více na www.velux.cz

Prosluníme váš život.
od 1942

POJIŠTĚNÍ ÚRAZU, NEMOCI PRO MANAŽERY A ČLENY STATUTÁRNÍCH ORGÁNŮ

ÚRAZY V ČÍSLECH

Statistiky dokládají, že úraz se může přihodit kdykoliv a komukoliv. Přitom jen 25% se jich stane při plnění pracovních povinností. 75% připadá na volnočasové aktivity.

Pravděpodobnost, že úraz zanechá trvalé následky, je až 30x vyšší, než že skončí smrtí.

Trvalé následky úrazu se netýkají jen tělesné a duševní nepohody. Pojištěný či jeho rodina nese značné náklady na léčbu a odpovídající péči, na přestavbu domova či auta na ruční řízení. Citelná je i ztráta pravidelného příjmu.

Pojistné plnění z úrazového pojištění může výrazným způsobem pomoci tyto finanční následky zmírnit.

POJISTNÉ KRYTÍ

Vzhledem k faktu, že u vysokých manažerských pozic jsou pracovní smlouvy nahrazovány smlouvami o výkonu funkce a „klasický“ zaměstnanecký poměr členů statutárních orgánů zaniká, na dotyčného „statutára“ se již nevztahuje zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za pracovní úrazy a nemoci z povolání.

Zároveň však vážný úraz manažerů, jednatelů, ředitelů či dalších klíčových osob - a nemusí k němu dojít v práci - může významným způsobem ovlivnit chod celé firmy. Je tedy namístě analýza, zda a jak mají zajištěno odškodnění v případě trvalých následků úrazu či dočasné pracovní neschopnosti.

ZÁKLADNÍ PARAMETRY POJIŠTĚNÍ

- účinnost krytí 24 hodin denně
- celosvětová územní platnost
- sjednání bez zkoumání zdravotního stavu
- stanovení obmyšlené osoby
- automaticky zahrnuta rizika terorismu

VYÚČTOVÁNÍ POJISTNÉHO

Pojistné je účtováno podle počtu pojištěných osob a doby pojistného krytí. Kalkuluje se za každý započatý měsíc. Zálohové roční pojistné je splatné k počátku pojistné doby. Doučtování podle skutečného počtu osob a doby pojištění je prováděno ke konci pojistné doby.

ROZSAH POJISTNÉHO KRYTÍ	VARIANTA 1	VARIANTA 2	VARIANTA 3
Smrt následkem úrazu	3 500 000 Kč	5 000 000 Kč	7 500 000 Kč
Trvalá invalidita po úrazu	3 500 000 Kč	5 000 000 Kč	7 500 000 Kč
Trvalé tělesné poškození po úrazu	3 500 000 Kč	5 000 000 Kč	7 500 000 Kč
Dávka při dočasné pracovní neschopnosti	1 000 Kč	1 500 Kč	2 000 Kč
Náklady na pohřeb	50 000 Kč	50 000 Kč	50 000 Kč
Náklady na přestěhování či úpravu domácnosti	50 000 Kč	50 000 Kč	50 000 Kč
Současná smrt pojištěného a jeho partnera	dvojnásobek poj. částky pro smrt úrazem		
Plnění pro nezaopatřené dítě při smrti pojištěného	175 000 Kč	250 000 Kč	375 000 Kč
Odpovědnost za újmu třetích stran	1 500 000 Kč	3 000 000 Kč	4 500 000 Kč
Pojistné za úrazové složky na osobu	13 680 Kč	19 884 Kč	30 120 Kč

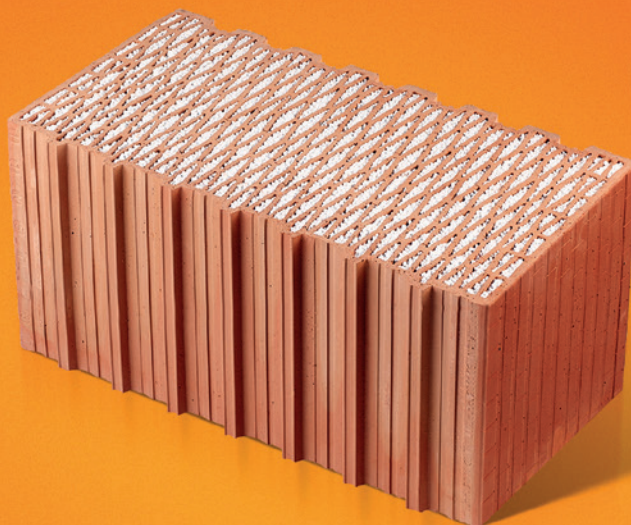
KONTAKT

JAROSLAV GENSER
Key Account Manager
MARSH, s.r.o. Vinohradská
2828/151, 130 00 Praha 3
Email: jaroslav.genser@marsh.com
Tel: +420 774 582 532
www.marsh.cz

Informace obsažené v tomto letáku vycházejí ze zdrojů, které považujeme za spolehlivé a mají sloužit pouze k informativním účelům. Tento dokument neposkytuje závazné informace ani doporučení pro konkrétní situace. MARSH, s.r.o. je regulován Českou národní bankou. Copyright © 2018

GRAPHICS NO. CE 180313 CZ

HELUZ FAMILY 2in1

– nejlepší tepelněizolační vlastnosti na trhu.
Kompletní cihelný systém HELUZ řeší celou
hrubou stavbu. A nebudete muset zateplovat.
Už nikdy.

**NORMÁLNÍ JE
NEZATEPLOVAT**

Schindler 5500

Výtah nové generace

Moderní osobní výtah, který dodá vaší obytné i komerční budově nový rozměr. Schindler 5500 představuje ideální volbu. Snadno se přizpůsobí libovolnému prostoru a nabízí široké možnosti designu. Řešení je určeno pro reprezentativní vzhled při maximálním využití plochy.

www.schindler-cz.cz

Schindler, první koho přivoláte

Schindler

STŘEŠNÍ A FASÁDNÍ SYSTÉMY

Pro jedinečnou architekturu.

produkt: PREFA střešní a fasádní panel FX.12
barva: P.10 břidlicová
místo: La Grave – 3.450 m n. m., Francie
architekt: Atelier 17 C – Architectes
realizace: Altibios

ERA21

o architektuře víc!

Prohlédněte si zdarma ukázkové číslo nejčtenějšího architektonického časopisu na www.era21.cz/online.

concept
wiesner hager

cage

Charles Perkins Centrum, Austrálie
fjmt | francis-jones morehen thorp
<https://fjmtstudio.com>
Foto © John Gollings

POVYŠTE SVŮJ BIM

Inovace byly vždy tím, co odlišovalo ARCHICAD od konkurence. ARCHICAD 21 přichází s novým nástrojem pro konstruování schodiště, založeným na technologii Predictive Design™.

myarchicad.com

OPEN BIM™

GRAPHISOFT.
ARCHICAD 21